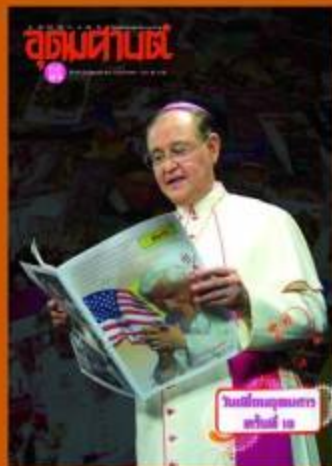
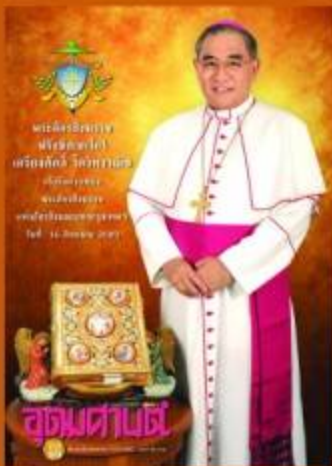
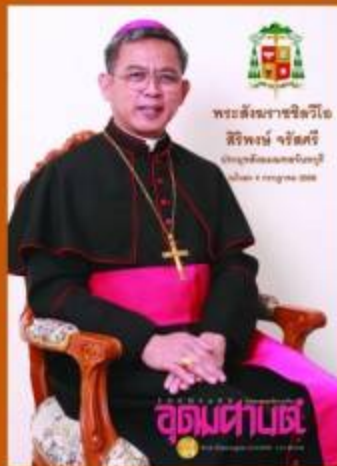
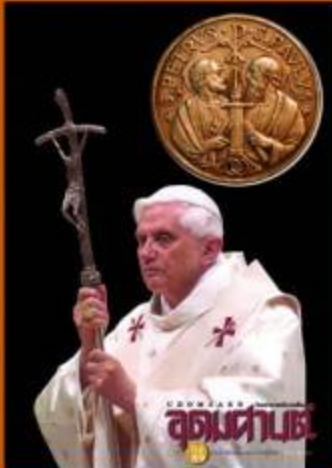

จดหมาย 90 ปี เรื่องเล่าเรื่องที่ยังไม่จบ

ปีที่ 90

นิตยสารจดหมาย 90 ปี

ประจำเดือนกรกฎาคม 2553/2010 ราคา 40 บาท

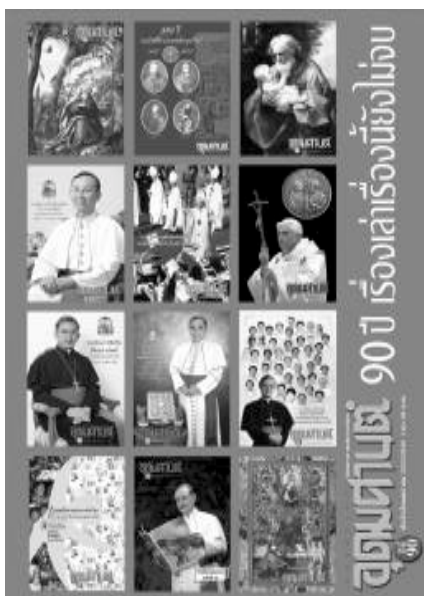
พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2010

เดือนมกราคม

เพื่อบรรดาเยาวชนจะได้เรียนรู้การใช้สื่อสารมวลชน
ของยุคปัจจุบัน นำความก้าวหน้ามาสู่ตนเอง
และเตรียมพร้อมที่จะรับใช้สังคมให้ดียิ่งขึ้น

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า ภาพปกอุดมศานต์ 1 ปี 12 เดือน

เพื่อเป็นการบอกเล่าเรื่องราวของวันวานตลอดเส้นทางเดิน
ที่ผ่านมา

ขอพระเมตตา ความรัก และสันติสุข

จงดำรงอยู่กับท่าน

สุขสันต์วันปีใหม่ 2010

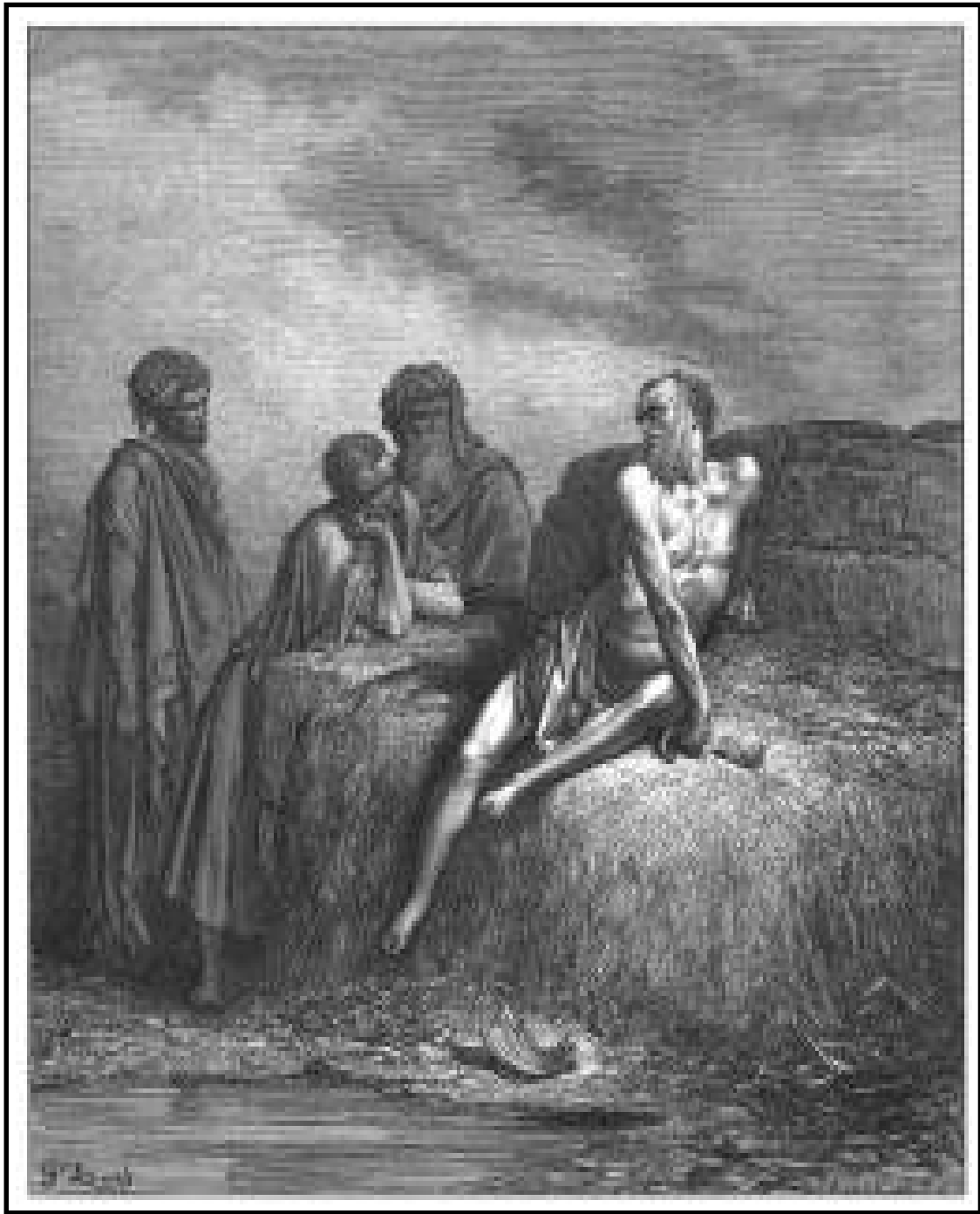
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ปีศางก่อกำเนิดเพื่อทดลองความเชื่อของโยบ

โยบ 1:22-2:13

หนังสือ “โยบ” ในพระคัมภีร์นั้น เขียนขึ้นเพื่อต้องการตอบคำถามที่มีมาแต่ยุคโบราณ แม้จนกระทั่งยุคสมัยนี้ว่า “ทำไมคนดีจึงไม่ได้ดี แต่ดูเหมือนคนชั่วจะเจริญรุ่งเรืองได้ดี” นับเป็นความกล้าหาญชาญชัยของผู้เขียนหนังสือ “โยบ” อย่างมาก ที่พยายามตอบคำถามนี้ ซึ่งเมื่อเราอ่านจบแล้ว แม้จะไม่ได้คำตอบอย่างกระจ่างชัดแล้ว (ต้องรอจนกระทั่งพระเยซูเจ้าเสด็จมาบังเกิดสิ้นพระชนม์และคืนพระชนม์ชีพเสด็จขึ้นสวรรค์ เป็นคำตอบที่เด็ดขาดที่สุดแก่เรา) แต่เรากลับได้คำตอบอันหนึ่งซึ่งสำคัญมากสำหรับผู้มีความเชื่อ นั่นคือ เป็นไปไม่ได้ที่พระเป็นเจ้าจะทรงทอดทิ้งคนดี แม้ดูเหมือนว่าชีวิตภายนอกจะพบกับเรื่องร้ายๆ เพราะสติปัญญาของมนุษย์ประจักษ์เฉพาะฝุ่นดิน เล็กยิ่งกว่าฝุ่นดิน ไม่สามารถที่จะไปเข้าใจหรือตัดสินองค์พระผู้เป็นเจ้า และวินิจฉัยพระประสงค์ของพระองค์จากปัญญาหรืออคติของเรา

หนังสือ “โยบ” เขียนด้วยแบบวรรณกรรมที่เป็น บทละคร ที่ละองค์ เริ่มต้นด้วยสาเหตุว่าทำไมจึงเกิดภัยพิบัติต่างๆ มากมายมาสู่ชีวิตคนดีมีศรัทธาของโยบในเพียงวันเดียวอย่างสิ้นเนื้อประดาตัว ภัยพิบัติที่ปีศาจขออนุญาตจากพระเป็นเจ้าเพื่อทดสอบความดีของโยบ เป็นภัยพิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สินเงินทองและฝูงสัตว์เลี้ยง ชีวิตของคนใช้ตลอดจนบุตรชายหญิงของท่าน แต่พอถึงบทที่ 2 ภัยพิบัติเริ่มเกิดขึ้นกับร่างกายของโยบ โดยมีฝีร้ายตั้งแต่ฝ่าเท้าของท่านจนถึงกระหม่อมศีรษะ และท่านก็เอาหินหม้อแตกอุดตัวของท่าน และนั่งอยู่ในกองขี้เถ้า ผู้เขียนยังจงใจให้แม้แต่ภรรยาของท่านพูดจาถากถางให้ท่านเสียความเชื่อ “ท่านจะยังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงแข่งพระเจ้าและตายเสียเถละ” (โยบ 2:7-9)

กุสตาฟ โดเร ทำภาพพิมพ์โลหะตอนนี่ว่า เพื่อนที่คุ้นเคยทั้งสามของโยบ (เอลิฟัสชาวเทมาน บิลดัค ตระกูลชูอาห์ และโซฟาร์ชาวอาเมห์) ก็มาเย้ย และปลอบใจท่านโดยนั่งกับท่านบนดิน เจ็ดวันเจ็ดคืน ไม่มีสักคนพูดกับท่านสักคำ ด้วยเขาเห็นว่า ความทุกข์ระทมของท่านนั้นใหญ่ยิ่งนัก

อย่างไรก็ดีหนังสือ “โยบ” เต็มไปด้วยเนื้อหาที่สอนคริสตังให้มีความไว้วางใจ และเชื่อมั่นในความรักโดยไม่ยอมละทิ้งพระเจ้า ด้วยประโยคบทสวด บทกวีที่ไม่ยอมให้เหตุผลทางโลกมาบดบังความไว้วางใจในพระเป็นเจ้า และจบลงด้วยความดีงาม ซึ่งพระเป็นเจ้าประทานคืนให้แก่โยบทุกอย่างที่ท่านสูญเสียไปและมากกว่าที่ท่านมีตั้งแต่แรกเสียอีก

...ข้าแต่พระเจ้า โยบตอบภรรยาที่พูดให้ท่านเสียความไว้วางใจในพระเป็นเจ้าว่า “เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของไม่ดีบ้างหรือ” ในเหตุการณ์นี้โยบมิได้กระทำความผิดด้วยริมฝีปากของตน (โยบ 2:10) ขอพระองค์ทรงโปรดให้ลูกไว้วางใจในพระองค์ท่ามกลางเหตุร้าย เพราะพระองค์ย่อมประทานสิ่งดีในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ชอบธรรม และไว้วางใจในพระองค์ ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นพวกลูกจะชอบหรือไม่ก็ตาม

ทักทาย

เมื่อปลายปีที่แล้ว ผมได้นั่งสนทนาโต๊ะกลมกับคุณพ่อ 3 ท่าน เราเลือกประเด็นที่คุยกันเรื่อง “พระสงฆ์เขียนหนังสือ กับแนวคิดเรื่องสิ่งพิมพ์ศาสนาในยุคดิจิทัล” สนุกมากครับ ที่ว่าสนุกนั้นเพราะมีคนติดตามดูการสนทนานั้นถึง 128 คน และมีคำถามสดๆ ทั้งทางโทรศัพท์กับทางอินเทอร์เน็ตถึง 20 คำถาม และแน่นอนว่า คำถามเหล่านี้ยังเป็นสิ่งที่เราสามารถไปคิด-ทำอะไร ต่อยอดได้อีกมาก ลองมาดูคำถามสดเหล่านั้นกันบางคำถามก็ได้รับ

1. จะเป็นไปได้ไหมคะที่จะมีภาพประกอบพระคัมภีร์ในบริบทและวัฒนธรรมของประเทศไทย (จากคุณ Little honey)
2. เราจะสร้างนักอ่านนักคิดในกลุ่มคาทอลิกในยุคดิจิทัลได้อย่างไร (จากคุณ Little honey)
3. คุณพ่อคะ อ่านจากงานเขียนจากสไตลิ่งงานเขียนของคุณพ่อหลายๆ องค์ จับสไตลิ่งคุณพ่อได้ อยากรู้จริงๆ ว่าทำไมคุณพ่อบางองค์ชอบอิงงานเขียนของนักบุญตัวเองหรือว่าคุณพ่อจะเข้าใจนักบุญที่เป็นองค์อุปถัมภ์ได้ดีถูกต้องไหมคะ Schnoogle bumble (จากลูกวัดอัสสัมชัญ)
4. การเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์ค่อนข้างยากลำบากสำหรับฆราวาสทั่วไปเนื่องจากไม่ได้เรียนสม่ำเสมอต่อเนื่องโดยเฉพาะคาทอลิกส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เลย เราจะทำอย่างไร (จากโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น)
5. ถามคุณพ่อสุรชัยคะ หนังสืออมตะนคร (โรม) ของคุณพ่อสุรชัยมีอีกไหมคะ กำลังจะเตรียมตัวไปโรมคะ (จากโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น)
6. มีนักเขียนไทยคนไหนเป็นคาทอลิกบ้างครับ (จาก Antoinetty)
7. กระบอกเสียงให้น้องน้อยอนุบาลคะ มีสื่อดิจิทัลสำหรับอนุบาลและเยาวชนคาทอลิกตัวเล็กๆ บ้างไหมคะ เขาว่าปูพื้นอนาคตรุ่งโรจน์คะ (จากโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น)
8. แล้วหนังสือของคาทอลิกที่ว่ามีมากพอสำหรับฆราวาสคาทอลิกของเราไหมคะ และหลากหลายแค่ไหน เข้าถึงกลุ่มคนแค่ไหนคะ (จากโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น)
9. คุณพ่อคะทำไมนักวรรณกรรมนักกวีจนถึงปัจจุบัน จากที่ดูๆ พวกเขาจะบอกว่า พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจมาจากไบเบิล บางทีพวกเขาจับแค่ลิเดียของไบเบิลแตกออกมาได้เยอะแยะคะ (จากลูกวัดอัสสัมชัญ)
10. เมื่อพูดถึงหนังสือของคุณ **ครินทร์** เท่าที่ทราบมาเริ่มจากการเขียนรำพึงส่วนตัวในแต่ละสัปดาห์และส่งต่อให้เพื่อนในกลุ่มของท่าน เมื่อมีผู้อ่านและเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประสบการณ์ส่วนตัวที่น่าสนใจจึงมีผู้สนใจอ่านเพิ่มมากขึ้น เป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดการรวมเล่มขึ้น (Snuggly Bunny)
11. รบกวนคุณพ่อใน

รายการช่วยแบ่งปันอัศจรรย์ในพระคัมภีร์ไบเบิล ที่ทำให้คุณพ่อมีแนวคิดต่อยอดในงานเขียนของคุณพ่อทุกๆ องค์อยากทราบคะจะได้เอามาเขียนแบบคะ 12. ฆราวาสทั่วไปสามารถร่วมเครือข่ายงานแพร่ธรรมทางอินเทอร์เน็ตในลักษณะ (KM : Knowledge Management) ได้อย่างไรบ้างคะ (จากคุณ Little honey)- 13. อยากให้อุดมสารรายสัปดาห์ มีหน้าสำหรับพระคัมภีร์สำหรับเด็ก ไล่เส้นเป็นตุ๊กตาให้เด็กได้ระบายสีบ้างคะ (ทางบ้าน)
- 14. อยากให้องค์กรคาทอลิกของเราจัดโครงการนักอ่าน นักคิด และนักเขียน สำหรับพระสงฆ์หรือฆราวาสคาทอลิกเยอะๆ จังคะ (ทางบ้าน)
- 15. คุณพ่อคะการอ่านพระคัมภีร์ในแง่ประวัติศาสตร์ในพันธสัญญาเก่า ถ้าเป็นธรรมเนียมจารีตของพี่น้องชาวอิวในแง่ของเทศกาลประเพณี ตรงนี้คนคริสต์อ่านเฉยๆ และผ่าน คือให้มองในมุมมองของคนคริสต์ถูกต้องหรือเปล่าคะ (Schnoogle bumble)
- 16. คุณพ่อคะ ทำไมบทเพลงหรือบทกวีดูจากมุมมองส่วนตัว ทำไมส่วนมากมาจากบทเพลงของชาโลมอน พงศ์กษัตริย์ พงสาวดาร คะ (Schnoogle bumble) และคำถามอื่นๆ....

บางคำถามได้ถูกตอบไปในรายการการเสวนานั้นแล้วแต่บางคำถามผมคิดว่าคงได้นำมาตอบที่อุดมสานต์หรือในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องต่อไป แต่สิ่งที่น่าสนใจไปกว่านั้นคือ เราได้พบว่า มีหลายประเด็นที่เกี่ยวกับงานเขียนงานพิมพ์ งานแพร่ธรรม ยุคดิจิทัล ที่หลายท่านสนใจ และนั่นเป็นหน้าที่พวกเราทีมงานต้องหาวิธีปฏิบัติ และคำตอบที่เหมาะสมจากข้อคำถาม และขอแนะนำเหล่านั้น

เราเริ่มต้นปีใหม่อีกครั้ง อุดมสานต์ไม่ยอมปล่อยเวลาให้เสียเปล่า เริ่มปีที่ 90 ด้วยการปล่อยสัปดาห์ใหญ่ออกมาอวดโฉม พร้อมการจับบริบูรณ์ของการดูเส้นทางชีวิตพระคาร์ดินัลที่ฮือฮาตั้งแต่เริ่มบทที่ 1 เดือนหน้า พบกับการดูเรื่องใหม่จะเป็นเรื่องอะไรนั้นต้องติดตามกันแบบมีลุ้น อยากรู้โครงการใหม่ๆ มีอะไรต้องอ่านสัปดาห์ใหญ่นั้น เรื่องราวจากคอลัมน์นิสัยยังครบถ้วน ไม่ตกหล่น มีแต่จะเพิ่มพูน จนเหมือนว่าเนื้อที่ที่มีดูน้อยไปแล้ว พบกันใหม่ในเดือนหน้า กับข่าวลือหนาหู แต่เมื่อการประกาศพระสังฆราชใหม่ของสังฆมณฑลอุดรธานีจบสิ้นลง ไม่ต้องลือกันให้แซด เพราะพระคุณเจ้า ชื่อนำหน้าว่าลือนั่นเอง พบเรื่องราวของพระสังฆราช **ยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย** ที่มีหลายท่านอาจไม่คุ้นฉบับหน้าอุดมสานต์จะเล่าให้ฟัง ดูแลสุขภาพใจกันด้วยนะครับ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมทัศน์

ประธานลัทธิอมวชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถนนนรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา

กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Naak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สติปัฏฐาน/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 90 ปี เรื่องเล่าเรื่องนี้ยังไม่จบ
28 บุกกัถาสังห์ แต่เจอเสือ
คุณพ่อสนอง ชื่อนทอง
เสื่อยังเรียกพ่อ
35 ศาลเจ้าบรรพชนและโบสถ์คาทอลิกในเกาหลี

พระคัมภีร์

- 40 วันละก้าวกับพระเยซู
42 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 43 ข้างธรรมาสัน
44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
46 ระหว่างเดือน
48 เรื่องเล่าของชาวนา
51 ใต้ตามโค้งตะวัน
56 คุยกับเกสัชกร
58 บันทึกธรรมทูต
60 คู่มือ
62 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
64 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 67 พจนมาลา
68 ภาพเคียงคำ
69 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 70 สโมสรอุดมทัศน์
71 การ์ตูนครูต้อย
77 คุยกันฉันเพื่อน
83 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
85 เกมสโมสรอุดมทัศน์
86 ขวณคิดชวนอ่าน

จิตปละ

- 88 จดหมายจากผู้อ่าน
90 บทความชวนคิด

90 ปี

เรื่องเล่าเรื่องนี้ยังไม่จบ

ย้อนรอยประวัติศาสตร์

ในมุมของ “อุดมพันธุ์” ก่อนมาเป็น

“อุดมสาร และอุดมสานต์” ในทุกวันนี้

ในช่วงเริ่มต้นสถาปนามิสซังราชบุรี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของคณะชาเลเซียนโดยได้รับมอบงานต่อจากคณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส เมื่อปี 1929 ต่อจากนั้นไม่นานทางคณะชาเลเซียนเล็งเห็นคุณค่าในการเผยแผ่พระวาจาประกาศข่าวดีของพระเจ้า โดยอาศัยการพิมพ์หนังสือ ได้เริ่มการแปลและจัดพิมพ์หนังสือต่างๆ ตั้งแต่ปี 1933 ที่วัดบางนกแขวก โดยผู้ดำเนินการคือ **คุณพ่อประทุม มินประพาพ** ในตอนนั้นท่านยังเป็นครูเณรอยู่ ได้จัดพิมพ์วารสารที่ชื่อ “**มัชฌิมวัย**” (ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “**เยาวชน**”) โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เยาวชนทั่วไป พิมพ์ง่ายๆ ด้วยเครื่องอัดโรเนียว

ต่อมาสามเณรของชาเลเซียนได้ย้ายไปอยู่บ้านเณรใหญ่ฝั่งตรงข้ามวัด เมื่อ พฤษภาคม 1935 ในส่วนของการพิมพ์ก็ย้ายตามมาด้วย ต่อมาคือปี 1936 **คุณพ่อ ยอห์น อุลลิอานา** ได้เริ่มออกหนังสือพิมพ์คาทอลิก รายเดือนชื่อ “**อุดมพันธุ์**” ในช่วงแรกใช้การพิมพ์ง่ายๆ จนมาถึงปี 1941 จึงมีโรงพิมพ์และเครื่องพิมพ์ที่ทันสมัยขึ้น ในปี 1942 **คุณพ่อบอดตาอิน** เข้ามาดูแลการพิมพ์ต่อเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ส่งผลให้อุปกรณ์การพิมพ์ราคาสูงและขาดแคลนแต่คุณพ่อก็นำการพิมพ์พื้นผ้าอุปสรรคไปได้

เมื่อถึงวันที่ 14 พฤษภาคม 1947 โรงพิมพ์อุดมพันธุ์ได้ย้ายจากบ้านเณรบางนกแขวก มาที่โรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก ในขณะนั้นตั้งอยู่ที่ถนนวิฑู กรุงเทพฯ ส่วนสำนักงานติดต่ออยู่บ้านเลขที่ 124 ถนนศาลาแดง ซึ่งเป็นสำนักงานของคณะ

ชาเลเซียน เพื่อพัฒนาคุณภาพและสะดวกในการติดต่อกัน ปี 1949 โรงเรียนย้ายไปอยู่ปลายซอยร่วมใจ บางกะปิ สำนักพิมพ์ก็ย้ายตามมาด้วย แต่สำนักงานอุดมพันธุ์ยังอยู่ที่ศาลาแดง จนถึงปี 1952 คุณพ่ออุลลิอานาได้เริ่มงานคำสอนคาทอลิกทางไปรษณีย์ สำนักงานอุดมพันธุ์จึงย้ายมาอยู่ที่เดียวกับสำนักพิมพ์ที่โรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก ในปี 1955 คุณพ่อประชุมเข้ามาดูแล ต่อจากนั้นยังเป็นสำนักงานเผยแพร่การ์ตูน “กองหน้ารำริง”

สำหรับเนื้อหาในหนังสืออุดมพันธุ์นั้น มีทั้งความรู้ทั่วไป นิทานสอนใจ ประวัติ นักบุญ การ์ตูน โดยมีคำเชิญชวนให้เป็นสมาชิกว่า รักวัวให้ผูก รักลูกหลาน โปรดช่วยให้เขาได้อ่าน “อุดมพันธุ์-บันเทิง” ซึ่งจะให้ประโยชน์ความเพลิดเพลิน ทั้งอบรม บ่มนิสัย โดยมีคำขวัญของหนังสือว่า “ความจริงจะทำให้ท่านเป็นไท”

ภายหลังเมื่อมีถนนเพชรบุรีตัดใหม่ขึ้น สำนักงานอุดมพันธุ์ยังอยู่ในอาคารฝั่งโรงเรียนเซนต์ดอมินิก ผู้รับผิดชอบในช่วงนี้คือ **คุณพ่อปองกิโอเน** ต่อมาคือ**คุณพ่อไบบอดติ** จากนั้นสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้ออกแถลงการณ์ เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 1968 มีมติให้รวม “อุดมพันธุ์” เข้ากับ “สารสาสน์” (เล่มหลังนี้นับเป็นหนังสือพิมพ์คาทอลิกเล่มแรกของบ้านเรา ที่มีออกแน่นอนเดือนละครั้ง เล่มแรกออกเมื่อมกราคม 1917 ชื่อว่า “สารสาสน์คฤศตัง” ขนาด 16 หน้ายก จำนวน 16 หน้า ผู้ให้กำเนิดคือ พระสังฆราชเรอเน แปร์รอส ประมุขมิสซังกรุงเทพฯ รับหน้าที่เจ้าของ บรรณาธิการและผู้พิมพ์ผู้โฆษณา) โดยนำชื่อหนังสือคาทอลิกทั้งสอง ห้วมาสมานกันเป็นหนังสือ “**อุดมสาร**” สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าของ ออกฉบับแรกเมื่อวันที่ 1 มกราคม 1971 กำหนดออกทุก 15 วัน มี**ครูละมุล พูลวิทยกิจ** บรรณาธิการอุดมพันธุ์ เป็นผู้จัดการ **ครูสวัสดิ์ คุรุวรรณ** เป็นบรรณาธิการ

ส่วนทางคณะชาเลเซียนก็ยังคงจัดพิมพ์นิตยสาร “**คอนบอสโก**” ต่อไปรวมทั้งหนังสือคำสอน หนังสือบำรุงศรัทธาต่างๆ โดยมีโรงพิมพ์อยู่ที่โรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก สำหรับอุดมสารนั้นในปี 1977 ได้เกิด “**อุดมสานต์**” เป็นหนังสือรายเดือน และ “**อุดมสาร**” เป็นรายสัปดาห์ ตราบจนทุกวันนี้ ฉบับแรกของอุดมสานต์เป็นฉบับควบสองเดือนคือมิถุนายน-กรกฎาคม 1977 ตอนแรกตั้งใจจะใช้ชื่อเดียวกันแต่ทางราชการไม่อนุญาตให้ใช้ชื่อเดียวกันในหนังสือ 2 ฉบับ 2 ประเภท หนังสือรายเดือนจึงใช้ชื่อ “อุดมสานต์” แปลว่า “**เปี่ยมล้นสมบูรณ์ด้วยสันติสุข**”

บุคคลสำคัญผู้หนึ่งที่อยู่กับอุดมพันธุ์มาตั้งแต่เริ่มต้น จนมาถึงช่วงที่มาเป็นอุดมสาร ก็คือครูละมุล พูลวิทยกิจ โดยตำแหน่งสุดท้ายของท่านก่อนเกษียณตัวเองไปคือเป็นบรรณาธิการอุดมสานต์-อุดมสาร ท่านได้เขียนเอาไว้ในหนังสือ 72 ปี บนเส้นทางสารสาสน์ อุดมสาร-อุดมสานต์ ว่า

“เวลานั้นพระศาสนจักรมี 2 ขบวนการพิมพ์ ขบวนการแรกคือกรุงเทพฯ มีสารสาสน์ ออกเป็นรายปักษ์ แล้วยังมี**อุโฆษสาร** ของคณะภราดาเซนต์คาเบรียล ออก

เป็นรายสะดวก สองเป็นขบวนการชนบท มีอุดมพันธุ์เป็นหนังสือพิมพ์ข่าวออก รายสัปดาห์ ตั้งอยู่ที่สามแฉกบางช้าง ผมอยู่กับอุดมพันธุ์มาตั้งแต่เริ่มต้นที่บางช้าง จนย้ายมาที่คอนบอสโก ก่อนหน้านั้นผมเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย กำลังจะลาออกเพื่อหาความก้าวหน้ามีศรีสุขกับเขาบ้าง แต่คุณพ่อกายตาโน ปาซอตติ ซึ่งต่อมาท่านเป็นพระสังฆราชสังฆมณฑลราชบุรี ชักชวนให้ผมมาทำหนังสืออุดมพันธุ์ ที่บางนกแขวก ทั้งๆ ที่ได้เงินเดือนน้อยมาก และไม่มีความรู้เรื่องการพิมพ์มาก่อนเลย แต่เพราะเห็นว่าเป็นงานของวัดก็เลยยอมและเต็มใจ...

สมัยนั้นอุดมพันธุ์เป็นหนังสือพิมพ์ข่าวเรื่องขนาดเอาแน่ไม่ได้ เพราะบางทีก็เกือบเท่าหนังสือพิมพ์สมัยนี้ บางช่วงก็เป็นใบปลิวเนื่องจากอยู่ในช่วงสงคราม กระดาษแพง ข้าวของหายาก อุดมพันธุ์ก็ใช้ส่งให้สมาชิกทั่วประเทศทางไปรษณีย์ เหมือนกับตอนนี้มีสมาชิกราวๆ 7,000 คน เวลานี้การพิมพ์ฯ ก็มีสมาชิกราวๆ นี้อยู่ แต่เห็นว่าการพิมพ์คาทอลิกตอนนี้พัฒนาไปมากทีเดียว ช่วงที่อยู่อุดมพันธุ์ แรกๆ มักเงินขาดเสมอ ผมต้องออกไปเยี่ยมสมาชิกของผมก็หมายถึงการไปขอเงินมาเป็นทุนพิมพ์หนังสือนั่นเอง ไปครั้งหนึ่งนานเป็นเดือน..."

เส้นทางการพิมพ์คาทอลิก งานเผยแผ่คำสอนข่าวดีพระวาจาของพระเจ้า เพื่อความรักและสันติบนแผ่นดิน มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึง สารสาสน์ อุดมพันธุ์ และเป็นอุดมสาร-อุดมสานต์ในปัจจุบันและจะยังสืบทอดต่อไป ด้วยความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันในทุกกลไกของพระศาสนจักร และด้วยน้ำใจดีของเหล่าสัตบุรุษ ทั้งนี้เพื่อเกิดเกียรติมงคลของพระเจ้า ส่งเสริมคริสตชนให้รักและรับใช้มากขึ้นทุกวัน

(เรียบเรียงจากหนังสือ อนุสรณ์สุวรรณสมโภช คณะชาเลเซียนแห่งประเทศไทย หนังสือ 72 ปี บนเส้นทางสารสาสน์อุดมสาร-อุดมสานต์ 1917-1992)

กองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์

จุดเริ่มต้นงานวันเพื่อนอุดมสาร

โอกาสฉลอง 700 ปีลายสือไทย การพิมพ์คาทอลิกแห่งประเทศไทยตระหนัก ถึงความสำคัญ คุณค่าทางภาษา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งเรามีภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ควรจะช่วยกันอนุรักษ์และส่งเสริมให้ ก้าวหน้าขึ้น การพิมพ์คาทอลิกฯ จึงได้จัดตั้ง “ทศวรรษสิ่งพิมพ์สร้างสรรค์” ขึ้น เพื่อส่งเสริมการใช้ การอ่าน และอนุรักษ์ภาษาไทยให้ถูกต้อง และตั้ง “กองทุนการพิมพ์ สร้างสรรค์” เป็นทุนถาวร และจะนำดอกผลมาใช้สนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งจัดงาน “วันเพื่อนอุดมสาร”

คณะกรรมการกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยคริสตชน มรณวาสที่มีน้ำใจเสียสละเข้ามาช่วยเป็นกรรมการหาทุนให้กับการพิมพ์คาทอลิก โดย

ได้จัดตั้ง “กองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์” ขึ้น โดยรับบริจาคจากคริสตชน
ทั่วไป และจัดกิจกรรมขึ้นเป็นครั้งคราว แม้แต่ละท่านจะมีงานส่วนตัวมากมายที่ต้องทำ
แต่ก็ยินดีเข้าร่วมแรงร่วมใจกัน

การจัดงาน “วันเพื่อนอุดมสาร” เป็นกิจกรรมหนึ่งเพื่อหารายได้ และเพื่อ
ปลูกจิตสำนึกการมีส่วนร่วม ความตื่นตัวให้พี่น้องได้หันมาสนใจสนับสนุนทั้ง
การเป็นสมาชิกอ่านหนังสือเพื่อจะได้รับประโยชน์ ความรู้ ข่าวสาร และคุณค่าที่
พระศาสนจักรต้องการจะสื่อแก่สังคม และหาทุนเข้ากองทุนการพิมพ์คาทอลิกฯ
เป็นกองทุนถาวร ที่จะนำดอกเบี้ยมาใช้จ่ายพัฒนาหนังสือทั้ง 2 เล่ม และหนังสืออื่นๆ ของ
พระศาสนจักรให้มากขึ้นๆ รวมทั้งเพื่อพบปะสังสรรค์กับพี่น้องผู้อ่าน ผู้สนับสนุน
การพิมพ์ นักเขียน นักข่าว ทุกคนเปรียบเสมือน “เพื่อนอุดมสาร”

คณะกรรมการจึงได้จัดงานวันเพื่อนอุดมสาร 2 ปีครั้ง หรือปีเว้นปี และได้
เริ่มมาดังนี้

ครั้งที่ 1 ค.ศ. 1995	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก
ครั้งที่ 2 ค.ศ. 1997	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก
ครั้งที่ 3 ค.ศ. 1999	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก
ครั้งที่ 4 ค.ศ. 2001	วัดเซนต์หลุยส์ และโรงเรียนวิริยาลัย
(ปัจจุบันเซนต์ไมเกิ้ล)
ครั้งที่ 5 ค.ศ. 2003	อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก สังฆมณฑล
ราชบุรี นับเป็นการจัดงานในระดับสังฆมณฑลเป็น
ครั้งแรก หลังจากที่ได้จัดมาได้ 4 ครั้งในกรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 6 ค.ศ. 2003	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา
ครั้งที่ 7 ค.ศ. 2003	โรงเรียนอรุณวิทยา จ.ประจวบคีรีขันธ์
สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี
ครั้งที่ 8 ค.ศ. 2005	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา
ครั้งที่ 9 ค.ศ. 2007	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก
ครั้งที่ 10 ค.ศ. 2009	อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

เสียงจากผู้ใหญ่ของพระศาสนจักร

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู สมาชิกอัครมุขมณฑล หมายเลข 1

วันนี้เป็นวันที่อัครมุขมณฑลของเรามีอายุก้าวสู่ปีที่ 90 และการจัดงานวันเพื่อนอัครมุขมณฑล ครั้งที่ 10 นับว่าอัครมุขมณฑลมีอายุยาวนาน และจะต้องมีอายุยาวนานต่อไป โดยที่จะต้องมียุคคุณภาพ เป็นที่แพร่หลายมากยิ่งขึ้น การจัดงานในวันนี้เป็นครั้งที่ 10 จึงเป็นเครื่องหมายว่า ทุกคนซึ่งเป็นเพื่อนอัครมุขมณฑล ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนที่แท้จริง เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ และเป็นเพื่อนที่จะต้องยืนหยัดร่วมกันต่อไป ไม่ใช่เพียงแต่ครั้งที่ 10 ซึ่งยาวนานมา 20 ปี แต่จะต้องร่วมมือร่วมใจกันต่อไป อัครมุขมณฑลเป็นพันธกิจของ สื่อมวลชนคาทอลิกที่ทรงพลังและมีประสิทธิภาพ ในนามของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ขอขอบใจในน้ำใจดีของทุกท่านที่มีต่ออัครมุขมณฑล ขอเป็นกำลังใจให้อัครมุขมณฑลของเรายืนยงคงกระพัน ขอขอบใจบรรดาผู้ที่ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับอัครมุขมณฑลทุกๆ คน ให้ได้รับพระพรของพระเป็นเจ้า และได้รับกำลังใจจากพวกเราทุกคน อัครมุขมณฑลมีอายุ 90 ปี ทั้งๆ ที่ผู้ที่ยืนกล่าวอยู่นี้อายุยังไม่เท่าอัครมุขมณฑล แต่ก็รู้จักอัครมุขมณฑลมาตั้งแต่เด็กๆ และวันนี้ก็ยังรู้จักอัครมุขมณฑล ยังรักอัครมุขมณฑล เราได้ชื่อว่าเป็นเพื่อน เมื่อเป็นเพื่อนก็ย่อมรู้จักเพื่อน เข้าใจเพื่อน และสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างแห่งความเป็นเพื่อน จึงขอให้มิตรภาพระหว่างอัครมุขมณฑลกับบรรดาคริสตชนเป็นมิตรภาพที่แน่นแฟ้นและเป็นหนึ่งเดียวกัน งานในวันนี้เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าเราทุกคนที่นี่และไม่ได้อยู่ที่นั่นที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสตชนจะไม่รู้จักอัครมุขมณฑลไม่ได้ รวมทั้งเราทุกคนจะเป็นพลังที่จะช่วยให้อัครมุขมณฑลได้มีผลกำลังที่จะทำงาน ทำหน้าที่ของตนต่อไป ผู้ที่จะไม่กล่าวถึงไม่ได้ นั่นคือพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ได้ทำหน้าที่ประธาน สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ยาวนานถึง 32 ปี ขอขอบพระคุณพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร และขอเป็นกำลังใจให้ผู้สืบทอดหน้าที่นี้ในสภาพระสังฆราชฯ คือพระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล เพราะท่านเป็นสมาชิกในคณะนักบวชชาละเยียน ซึ่งมีอุดมการณ์พิเศษเพื่อการพิมพ์ เมื่อท่านประธานมาเป็นประธาน สื่อมวลชนคาทอลิกฯ ซึ่งเดิมด้วยอุดมคตินักบุญยอห์น บอสโก จะไม่ทำให้พวกเราผิดหวังเป็นอันขาด ขอให้งานในวันนี้ได้รับพระพรของพระเป็นเจ้า ขอให้อัครมุขมณฑลได้รับพระพรของพระเป็นเจ้าเสมอ

พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล

ประธาน สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยคนปัจจุบัน

สวัสดีพระคุณเจ้า ท่านประธานจัดงาน ท่านประธานหาทุน และเพื่อน-อัครมุขมณฑลที่รักทุกๆ คน ก่อนอื่นวันนี้อยากจะขอบพระคุณพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ที่ได้ทำหน้าที่ประธาน สื่อมวลชนคาทอลิกในประเทศไทย มาเป็นเวลาถึง 32 ปี และพอเองก็เพิ่งจะได้รับมอบหมายจากทางสภาฯ ให้มารับหน้าที่ต่อจากพระคุณเจ้า พ่อเองในสภาฯ ก็เปลี่ยนหน้าที่มา นับเป็นครั้งที่ 3 แล้ว ตอนแรก

รับผิดชอบเรื่องของการอบรมบ้านเณร เรื่องสามเณรลัทธิ และต่อมาก็รับงานเรื่องของการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และคราวนี้ก็ได้รับมอบหมายให้มาดูแลเรื่องสื่อมวลชนก็ได้รับหน้าที่ด้วยความยินดีเพราะถือว่าเป็นพระพร เป็นพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าที่ให้พ่อกำลังทำหน้าที่ตรงนี้ ก็จะทำหน้าที่อย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

วันนี้เป็นวันเพื่อนอุดมสารวันที่เราคิดถึงและขอบคุณซึ่งกันและกัน เมื่อตะกี้เห็นนักแสดงเขาใช้ร่ม แล้วที่ร่มเขียนคำว่า “อุดมสาร” ก็เลยทำให้คิดถึงคำว่าอุดมสาร อุดมด้วยสาระ อุดมด้วยเนื้อหา ที่เราจะนำไปเผยแพร่ต่อๆ ไป และพ่อก็คิดไกลไปกว่านั้นว่า อุดมด้วยสาระหรือว่าอุดมด้วยข่าวสารที่สำคัญเป็นอะไร สิ่งนั้นก็คือพระวาจาของพระเป็นเจ้า ซึ่งพ่อก็คิดว่าหนังสืออุดมสารของเราต้องทำหน้าที่ตรงนี้ เป็นหน้าที่ที่สำคัญ พ่อก็พอเองสนใจเรื่องพระวาจาโดยตลอด มาระยะหลังนี้ก็มีโอกาสมาทำงานในหน้าที่การใช้สื่อตรงนี้ ก็คิดว่าเหมาะที่จะนำเอาสื่อเพื่อประกาศพระวาจาของพระเป็นเจ้าที่พระสันตะปาปา พระศาสนจักรเน้นเรื่องนี้มาก แล้วก็เรื่องการสื่อสารด้วยการเขียน เราจะเห็นว่าการพิมพ์พระคัมภีร์เป็นต้นมา เป็นหนังสือเล่มเดียวที่มีการพิมพ์แพร่หลายมากที่สุด แล้วก็ได้อ่านไปให้กับประชาชนทั่วโลก เพราะฉะนั้นสื่อตรงนี้จึงมีส่วนที่สำคัญยิ่ง พ่อก็คิดว่าวันนี้ นอกจากเรามาชุมนุม ขอบใจขอบคุณซึ่งกันและกันแล้ว เรายังมาตั้งปณิธานที่จะสนับสนุนให้สื่อนี้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ตามที่พระคุณเจ้าพระคาร์ดินัลได้อวยพรให้กับพวกเรา และเราจะพยายามทำให้สื่อนี้ได้อุดมไปด้วยสาระที่ดี เราต้องให้ความดีนี้เอาชนะความไม่ดีที่สื่ออื่นๆ นำไปเผยแพร่ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ให้เรา่วมจิตร่วมใจกันตั้งปณิธานอีกปีหนึ่งที่จะทำให้สื่อนี้เจริญก้าวหน้าด้วยความร่วมมือซึ่งกันและกันอย่างดี ขอพระเจ้าอวยพรทุกคนและอวยพรอุดมสารด้วย

พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร

อดีตประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย เป็นเวลา 32 ปี

ถ้าจะพูดถึงความรู้สึกจริงๆ 32 ปีมีคำเดียวที่อธิบายได้คือเหนื่อยมาก ตั้งแต่ได้รับหน้าที่นี้จากท่านวังงาเวร์ เมื่อตอนบวชเป็นพระสังฆราชใหม่ๆ ได้มีโอกาสไปพบปะสังสรรค์บรรดาผู้ดูแลสื่อมวลชนคาทอลิกทั่วโลก เริ่มตั้งแต่เอเชีย จนกระทั่งระดับโลก และภาระที่ยังรับอยู่ในปัจจุบันก็คือ ยังเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสื่อมวลชนคาทอลิกทั่วโลก เมื่อคราวที่แล้วเขาจัดให้มีการประชุมก็โดดรัมเป็นครั้งแรก เพราะว่าตัวเองไม่สบาย เลยไม่ได้ไป แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือไม่ได้ให้ความรู้แก่คนอื่น แต่ว่าตัวเองได้รับความรู้จากทางอื่นมาก และนำมาแบ่งปันกับคณะกรรมการ สิ่งที่สำคัญก็คือได้มีโอกาสพบกับบรรดาสื่อมวลชนคาทอลิก โดยเฉพาะในเอเชีย ซึ่งเขาได้เลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการสื่อมวลชนคาทอลิกในระดับเอเชีย ของ FABC นี่ก็เป็นประสบการณ์ที่ต้องใช้เวลาเดินทางและเข้าประชุมหลายครั้งหลายประเทศด้วยกัน

เกือบจะทุกประเทศในเอเชียก็ว่าได้ เพราะฉะนั้นถือว่า 32 ปีนี้คุ้มค่าจริงๆ และขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ได้ให้กำลังใจในช่วงนี้ตลอดมา จำได้ว่าเมื่อเวลาเป็นเด็กๆ อยู่คุณพ่อของพ่อเป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ ชื่อ Bangkok Chronical เป็นหนังสือพิมพ์เก่าแก่ ภายหลังเปลี่ยนเป็นบางกอกโพสต์ ในปัจจุบัน ท่านเป็นคนที่ยึดเอกสารต่างๆ วางไว้บนโต๊ะเต็มไปหมด ถึงเวลาไปหาได้โดยไม่ต้องถามใคร รู้ว่าอยู่ที่ไหน ถ้าใครไปเคลื่อนที่ท่านจะรู้ทันทีว่ามีใครไปจะต้อง คุณแม่เลยสั่งว่าโตขึ้นมาอย่าไปมีอะไรเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนเป็นอันขาด แต่ลูกคนนี้ก็ทรมานรับหน้าที่เกี่ยวกับสื่อมวลชนมา 32 ปีแล้ว หวังว่าคุณแม่คงจะให้อภัยด้วย

พระสังฆราชยอแซฟ สังวาลย์ สุระสร้างค์ พระสังฆราชผู้ไม่เคยพลาดงานวันเพื่อนอุดมสาร

พระคุณเจ้าพระคาร์ดินัล พระอัครสังฆราชเกรียงศักดิ์ พระคุณเจ้ายอดพระคุณเจ้าประธาน และทุกๆ ท่านที่อยู่ที่นี่ ดีใจครับที่ได้มาร่วมงานในวันนี้ และมาเกือบทุกครั้ง และที่ประทับใจที่สุดครั้งหนึ่ง ก็คือว่าได้รับรูปแม่พระเป็นรางวัลเมื่อหลายปีก่อน ฉะนั้นมาเห็นเพื่อนอุดมสารแล้วรู้สึกดีใจ ก็คิดว่าการที่เราคาทอลิกร่วมใจกันทำอะไรสักอย่างหรือสองอย่าง สิ่งนั้นจะสำเร็จ การพิมพ์คาทอลิกจะก้าวหน้าถ้าเราคริสตชนช่วยกันร่วมมือกัน เขาบอกว่าคาทอลิกในประเทศไทยมีจำนวนน้อย แต่ไว้ในจำนวนคาทอลิกน้อยไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ ก็ครองสิทธิ์พหุของประเทศเป็นจำนวนตั้ง 20 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่ามีความที่มีทรัพย์สินสมบัติเยอะมาก พูดง่ายๆ ว่าคาทอลิกรวยมาก ฉะนั้นถ้าพวกเราช่วยกันทำอะไรก็คงสำเร็จ ขอให้อุดมสารจงได้เจริญก้าวหน้า และเป็นสื่อที่ดีสำหรับพวกเรา แล้วก็ทุกๆ คนที่ได้อ่านอุดมสารด้วยนะครับ ขอพระเจ้าอวยพรทุกท่าน

พระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช เพื่อนอุดมสารหมายเลขถัดไป ผู้เป็นความหวังใหม่ของเรา

ในโอกาสที่อุดมสานต์ก้าวสู่ปีที่ 90 และการจัดงานวันเพื่อนอุดมสารครั้งที่ 10 เมื่อไม่กี่วันมานี้ ทีมงานสื่อมวลชน นำโดยคุณพ่อวรยุทธได้มาพบและในวันนั้นก็พูดคุยกันถึงงานวันเพื่อนอุดมสารนี้และคุณพ่อวรยุทธได้เชิญขอให้เพื่อนอุดมสารด้วยพระคาร์ดินัลบอกว่าท่านเป็นเพื่อนอุดมสาร หมายเลข 1 เพราะฉะนั้นตัวผู้พูดก็เป็นเพื่อนอุดมสาร หมายเลข 2 วันนี้อาจจะกล่าวกับเพื่อนอุดมสารหลายๆ กลุ่ม หลายๆ บุคคลสักเล็กน้อย ก่อนอื่นต้องพูดถึงเพื่อนอุดมสาร หมายเลข 1 พระคุณเจ้าพระคาร์ดินัลคงต้องขอขอบคุณพระคุณเจ้าที่ท่านได้สนับสนุนงานด้านการพิมพ์คาทอลิกมาโดยตลอดและทำให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้พัฒนามาอย่างที่เราเห็นในวันนี้ ขอชื่นชมกับพระคุณเจ้าเช่นเดียวกันที่ท่านคงจะเป็นเพื่อนอุดมสารต่อไป และคงจะบอกว่าท่าน

เป็นเพื่อนแท้ของอุดมสารหรือว่าเป็นแฟนพันธุ์แท้อุดมสารด้วย

สำหรับตัวพ่อก่อนนั้น เป็นเพื่อนอุดมสาร หมายเลข 2 ก็ยินดีที่จะให้การสนับสนุนงานด้านสิ่งพิมพ์และการพิมพ์อุดมสารนี้ เห็นถึงความสำคัญของการพิมพ์ และก็ตั้งใจที่จะสนับสนุนเพื่อให้งานอุดมสารสามารถเดินต่อไปได้ ส่วนบรรดาพระสังฆราชทั้งหลายนั้น พวกเราทั้งหมดเป็นเพื่อนอุดมสารหลักหมื่น จะหมายเลข 1 2 3 หรือ 4 ก็ไม่ว่า พวกเราทุกคนอยู่ในกลุ่มหมายเลขหลักหมื่นทั้งสิ้น ก็ขอบรรดาพระคุณเจ้าทุกท่านในประเทศไทยที่จะทำให้อุดมสารได้รับการสนับสนุนในสังฆมณฑลต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นการสนับสนุนแบบเต็มร้อย

บุคคลผู้หนึ่งที่ต้องกล่าวถึงนั่นคือพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร เป็นพิเศษ สำหรับพระคุณเจ้ายอด ก็ต้องบอกว่าท่านเป็นหมายเลข 1 ในกลุ่มเพื่อนร่วมงานอุดมสาร เพราะว่าท่านเป็นประธานงานสื่อมวลชนมาตลอด 32 ปี พร้อมทำงานกับทีมผู้ร่วมงานทั้งหลาย ท่านเป็นประธานสื่อมวลชนรวมทั้งงานด้านการพิมพ์ด้วย ขอขอบพระคุณพระคุณเจ้ายอดเป็นพิเศษ สำหรับช่วงเวลาที่ท่านได้เสียสละมาโดยตลอด และท่านก็รู้สึกเหนื่อย เพราะฉะนั้นพวกเราเป็นกำลังใจแก่ท่านด้วย และก็ยังหวังว่าท่านเองยังคงสนับสนุนอุดมสารต่อไป ทั้งในคำภาวนา กำลังใจ แนวคิด รวมทั้งประสบการณ์ทั้งหมดที่พระคุณเจ้าส่งสมมาโดยตลอด ก็คงจะทำให้งานอุดมสารนั้นสามารถพัฒนาต่อไปได้ และพระคุณเจ้าประธานซึ่งก็เป็นผู้ที่มารับงานต่อ นั้น ก็หวังว่างานนี้จะเจริญก้าวหน้าและพัฒนายิ่งขึ้น

สำหรับทีมอุดมสารทุกท่าน คุณพ่อวรยุทธ คุณพ่ออนุชา และผู้ร่วมงานทั้งหมด ก็ขอขอบคุณที่ได้ทำงานมาโดยตลอด ขอให้กำลังใจ และก็ปรารถนาอยากที่จะให้อุดมสารนั้นนอกจากสื่อเรื่องราวต่างๆ แล้ว ขอให้เป็นการสื่อชีวิตด้วย ซึ่งก็เชื่อว่าทั้งหมดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็จะจะมีมากขึ้น

ส่วนเพื่อนอุดมสารที่เป็นพระสงฆ์ นักบวช รวมทั้งสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ คาทอลิกทั้งหมดนั้น ก็ขอให้สนับสนุนผ่านทางวัดที่จะพยายามเพิ่มจำนวนยอดสมาชิกอุดมสาร ผ่านทางคณะนักบวช สถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งสมาชิกขององค์กรฆราวาสทั้งหลาย เพื่อให้สื่อของคาทอลิกนั้นมีผู้ที่เป็นสมาชิก แล้วก็รับอุดมสารมากขึ้น

นอกจากนี้แล้วก็ต้องกล่าวถึงเพื่อนอุดมสารที่อยากเรียกว่าเพื่อนสนิท มิตรสนับสนุน ซึ่งหมายถึงพวกเราที่อยู่ในห้องประชุมนี้ทุกท่าน ที่พยายามที่จะให้การสนับสนุนด้วยการมาร่วมงานเพื่อนอุดมสารเป็นประจำ ช่วยในการหาทุนด้วยวิธีการต่างๆ

ส่วนเพื่อนอุดมสารอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญก็คือ สมาชิกที่รับอุดมสารและอุดมสารทั้งสองเล่ม ช่วยในการจ่ายค่าสมาชิก ต่ออายุสมาชิกอุดมสาร เพราะเราคงไม่ต้องการให้สื่ออุดมสารนั้น ขอบริจาคเพื่อการสนับสนุนเท่านั้น แต่เรามาเพื่อเสนอสื่อที่ดี และก็เชื่อว่าพวกเราจะมีบริโภคสื่อที่ดีนี้ เพราะฉะนั้นยิ่งเราบริโภคมาก

เท่าไรเราก็จะทำให้สื่อนี้เกิดผลในจิตใจของคนรุ่นใหม่และบุคคลทั่วไปด้วย นอกจากนี้แล้วยังหวังว่าสมาชิกผู้รับอุดมสารนอกจากตนเองบริโกลืออุดมสารแล้วยังชวนบุคคลอื่นเข้ามาเป็นสมาชิกด้วย และจะชวนใครก็อยากจะบอกว่าเป็นการชวนกลุ่มเพื่อนอุดมสารกลุ่มสุดท้าย นั่นก็คือสัตบุรุษคริสตชนคาทอลิกทุกคน เพื่อว่าทุกคนและทุกคนรอบรู้ อย่างน้อยทุกคนรอบรู้ สำหรับครอบครัวคาทอลิกนั้นจะได้มีอุดมสารอยู่ในครอบครัว ถือว่าเป็นความก้าวหน้า เพราะฉะนั้นขอฝากในโอกาสที่เราร่วมชุมนุมในฐานะเพื่อนอุดมสารนั้น ขอให้งานของอุดมสารได้เจริญก้าวหน้าต่อไป หากมีผู้บริโกลือสื่อนี้อุดมสารก็จะสามารถอยู่ต่อไปได้ ขอพระเจ้าประทานพระพรแก่ทุกท่านที่มีส่วนในงานวันเพื่อนอุดมสารนี้ และขอพระเจ้าให้อยู่กับอุดมสารและบุคคลทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการทำให้อุดมสารได้พัฒนามาตลอด และกำลังก้าวเข้าสู่ปีที่ 90 นี้ ขอพระเจ้าประทานพรทุกท่าน สวัสดิ์

เสวนาโต๊ะกลม ครั้งที่ 1

“พระสงฆ์เขียนหนังสือกับแนวคิดเรื่องสิ่งพิมพ์ศาสนาในยุคดิจิทัล”

ร่วมด้วยคุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม คุณพ่อสุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช ดำเนินการเสวนาโดย คุณพ่อวัชรศิลป์ กฤษเจริญ ถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ต www.catholic.or.th วันที่ 15 ธันวาคม 2009 เวลา 10.00-12.00 น.

โอกาส 90 ปี อุดมสาร อุดมสาร/อุดมสารและแผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จึงได้จัดเสวนาโต๊ะกลมและเชิญบุคคลพระสงฆ์นักเขียนมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ณ ห้องสตูดิโอ สื่อมวลชนคาทอลิก อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ

คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม เจ้าอาวาสวัดมณีศรีสวรรค์ ดอนเมือง อดีตบรรณาธิการบริหารหนังสืออุดมสาร/อุดมสาร เป็นรองผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย รับผิดชอบ 7 ปี ปัจจุบันมีคอลัมน์ประจำในอุดมสารรายสัปดาห์ ช่วยทำหน้าที่ปกอุดมสารรายเดือน ค.ศ. 1991 ไปศึกษาเรื่องสื่อมวลชนด้านศาสนาที่เมืองลียงส์ ประเทศฝรั่งเศส 10 เดือน จบที่ฝรั่งเศสแล้วไปต่อที่มหาวิทยาลัยเกรโกเรียน กรุงโรม รวมทั้งหมด 1 ปีการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนเชิงศาสนา เพื่อจะได้กลับมาที่มีความคิดความอ่านเพื่อรับใช้พี่น้อง

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช คุณเลแผนกการพิมพ์ในสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย โดยตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีงานวัดบ้าง สอนคำสอน วันเสาร์อาทิตย์ไปช่วยงานอภิบาลที่วัดราชินีแห่งสันติสุข ซอย 101 ถวายมิสซา สอนคำสอน ทำหน้าที่ของพระสงฆ์ งานหลักๆ มี 2 ส่วนคืองานออฟฟิศ เป็นบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์อุดมสาร/อุดมสาร

คุณพ่อสุรชัย ชุ่มศรีพันธุ์ เจ้าอาวาสวัดพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น

คุณพ่อจบด้านประวัติศาสตร์โดยตรงจากกรุงโรม

โอกาสและแรงบันดาลใจในการเป็นนักเขียน

คุณพ่อพงศ์เทพ เราเป็นพระสงฆ์ งานเทศน์สอนความจริงเป็น “หน้าที่ประกาศ” ที่พระสงฆ์ต้องทำอยู่แล้วเพื่อรับใช้สัตบุรุษการเทศน์ต้องเทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้าในงานเขียนก็เช่นกัน ดังนั้นข้อเขียนอะไรจะดีเท่ากับสนับสนุนให้สัตบุรุษรักพระคัมภีร์และเข้าใจพระวาจา แรงบันดาลใจจึงมุ่งเพื่อทำหน้าที่ประกาศ ข้อเขียนก็เลยเกี่ยวเนื่องกับพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เป็นพระวาจาของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ในขณะที่เดียวกันพระคัมภีร์ก็เป็นวรรณกรรมที่สูงส่งของโลก โดยทั่วไปคนที่เป็่นนักเขียนนักอ่านเขาจะยอมรับโดยคุณฐิ์เลยว่พระคัมภีร์ก็เป็นผู้เขียน เป็นนักประพันธ์เขียน นอกจากคุณจะทำอ่านพระคัมภีร์ด้วยหัวใจและมีความเชื่อในพระเป็นเจ้าแล้ว คุณจะทำเข้าใจคุณก็ต้องอ่านด้วยหัวใจของกวีที่จะเข้าใจความหมายลึกๆ ที่เขาเลือกใช้คำนี้แหละที่ผมคิดว่าบางทีเราอาจจะไม่ได้เรียนพระคัมภีร์มาโดยตรงแต่เราขยันที่จะอ่านและเขียน คล้ายๆ ว่าเราซาบซึ้งในสิ่งที่บรรดานักเขียนเขาเขียน ที่คุณพ่อวัชศิลป์บอกว่าประทับใจมุมมองพระคัมภีร์ในข้อเขียนของผม และแปลกใจเพราะผมไม่ได้ศึกษาสาขาพระคัมภีร์โดยตรง นี่ก็ผลของวรรณกรรม คนที่อ่านพระคัมภีร์ด้วยจินตนาการ และคุ้นเคยกับการอ่านวรรณกรรมจะอ่านพระคัมภีร์ด้วยจินตนาการและอ่านพระคัมภีร์ด้วยหัวใจของนักเขียนนักอ่าน คุณจะพบแง่คิดอย่างนี้เสมอๆ จะพบความดี ผมขอยกตัวอย่างหนังสือประกาศกอิสยาห์ซึ่งถือว่าเขาเป็นกวี ต้องใส่หัวใจกวีจึงจะอ่านรู้เรื่อง คล้ายๆ ว่าถ้าถามว่าแรงบันดาลใจที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับแวดวงศาสนาก็มีแรงบันดาลใจมาจากการชื่นชมนักเขียน ชื่นชมงานของเขาผมเชื่อว่าการชื่นชมประกาศกก็จะช่วยให้ไปถึงพระเป็นเจ้าได้ และมีหัวใจเป็นนักเขียน ผมเอาเรื่องที่เขียนมารับใช้พี่น้องอย่างน้อยก็เป็นการบอกสัตบุรุษว่าวรรณกรรมแฝงอยู่ในพระคัมภีร์เพื่อพบพระเป็นเจ้าในพระคัมภีร์ ชาวโลกเขายอมรับถือว่าเป็นงานเขียนที่สูงส่งเป็นเรื่องเล่าที่ประเสริฐมาก เช่น นิทานเปรียบเทียบของพระเยซูเจ้าเรื่อง “ลูกเลี้ยงผละ” เรื่องเล่าที่ประกาศกนาธานเล่าเพื่อเตือนกษัตริย์ดาวิดให้รู้ตัวว่าทำบาป ไปเอาภรรยาของอูริยามาเป็นภรรยาบ่อย ฯลฯ

คุณพ่อพงศ์เทพ พระคุณเจ้าตัดสินใจให้เราบวชเป็นพระสงฆ์เรามีสิทธิที่จะเทศน์สอนพระคัมภีร์ ถ้าเราบวชเป็นพระสงฆ์เรามีสิทธิที่จะอธิบายพระคัมภีร์ให้สัตบุรุษฟัง แต่ก็มีความรับผิดชอบของเราที่จะอธิบายพระคัมภีร์ไม่นอกกลุ่มนอกทาง อธิบายในแนวทางที่พระศาสนจักรสอน ความกล้าที่คุณพ่อวัชศิลป์เล่าผมยอมรับว่ามีในใจผมเมื่อเขาให้เป็นคุณพ่อเราต้องพูด ไม่ว่าเราจะจบแค่วิทยาลัยแสงธรรมหรือว่าจบที่ไหนก็ตามผมคิดว่ามันเป็นการพอเพียงที่เราจะมีความกล้าอธิบายพระวาจาของพระเจ้าเราอย่าเอาแต่แปลจากข้อเขียนต่างประเทศเท่านั้น เพราะเอาเข้าจริงๆ ข้อเขียน

คุณพ่อสุรชัย

เหล่านั้นก็มาจากที่เราฟัง และเขียนด้วยพลังสมองและจิตใจ ผมคิดว่าพระศาสนจักรไทยน่าจะมีข้อเขียนที่เป็น “ออร์จินัล” คือมีใช้เอาแต่แปลความคิดของคนอื่น ซึ่งเท่ากับ “เทววิทยามือสอง” เรามีความตั้งใจที่จะทำเพราะเราเป็นศิษย์มีครูที่เราเคารพ อย่างเช่น คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส ผมถือว่าท่านเป็นคุณพ่อที่จบมาแล้วเขียนหนังสือที่เป็นวิชาการ เป็นแบบอย่างแก่เรา เป็นหัวหอกนำพวกเรา มีการอ้างอิงพระคัมภีร์ มีหลักฐาน บรรณานุกรม ผมนึกถึงคุณพ่อเพราะว่าแม่เอาหนังสือต่างประเทศมาอ่าน แต่เราก็เขียนเป็นคำแบบของเรา ขอบคุณที่คุณพ่อสุรชัยบอกว่าเข้าใจง่ายอันนี้ผมคิดว่าต้องฝึกฝนก็ค่อยๆ แต่ถ้าเราเป็นพระสงฆ์แล้ว เขียนสอนให้สัตบุรุษรักพระคัมภีร์ไม่ได้ เราก็จะกลายเป็น “คนที่เทศนาสิ่งที่เราไม่เชื่อ” พระสงฆ์จึงสามารถเขียนและสอนให้สัตบุรุษรักพระคัมภีร์ได้อย่างแน่นอน ไม่อย่างนั้นเราจะเทศนาสิ่งที่เราไม่เชื่อ

คุณพ่ออุนหา

คุณพ่ออุนหา คุณพ่อพูดถึงว่ามีคนวิพากษ์วิจารณ์และพูดถึงคุณพ่อทศไนย์ คมกฤส ว่าเป็นหัวหอกคือหมายความว่า เป็นผู้นำในการที่เรามีฐานคิด เวลาที่เราทำอุดมสารก็โดนเหมือนกันว่าคุณพ่อทศไนย์จะเข้ามาแต่ไม่ใช่ทำที่คู่กันแต่เข้ามาแนะนำดีๆ ผมเจอประจำเวลาผมผลอเขียนอะไรพลาดไป ผมประทับใจมาก ผมเห็นคุณพ่อทศไนย์เรียกคุณพ่อไปดิวอยู่เรื่อย

คุณพ่อพงศ์เทพ

คุณพ่อพงศ์เทพ เวลาคุณพ่อทศไนย์เรียกผม ผมดีใจผมถึงว่านักเขียนทุกคนสิ่งที่เขาต้องการคือฟีดแบค คุณจะวิจารณ์ คุณจะว่า หรืออาจจะชม เรียกว่าเป็นของขวัญของนักเขียนเลย เวลาเรียกผมเข้าไป ท่านมีใช้ดำนิเพียงอย่างเดียว ท่านเสนอแนวคิดที่รอบคอบด้วยความชื่นชมที่ลูกศิษย์นำเอาความรู้จากท่านมาสานต่อเป็นข้อเขียนเผยแผ่ออกไปในวงกว้าง ท่านอ่านผมก็ดีใจนะ และคิดว่าช่วงหลังๆ นี้ท่านคงดีใจที่เราลูกศิษย์รักที่จะอ่านพระคัมภีร์ และศึกษาต่อแม้จะบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว เราถือว่าเราเป็นกลุ่มรักการอ่านการเขียนด้วยกัน

คุณพ่ออุนหา

คุณพ่อสุรชัย ท่านเห็นอะไรที่คิดว่าไม่ถูกต้องก็จะมาแนะนำเสมอ พระคัมภีร์ไม่ต้องพูดถึงท่านจะต้องอ่าน

คุณพ่ออุนหา ก็เป็นความน่ารักนะแต่เวลาที่ท่านเดินมาก็เริ่มกลัวนิดหน่อย
คุณพ่ออุนหา คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส เป็นอาจารย์ของพวกเราซึ่งเราพูดถึงผมรู้สึกประทับใจ เราเป็นพระสงฆ์ต้องประกาศ แต่ต้องประกาศด้วยความรอบคอบ และศึกษาด้วยเพราะว่าจะประกาศสู่สังคมให้ไม่ได้

คุณพ่ออุนหาเวลาที่มีเหตุการณ์มีฉลองอะไรคุณพ่อก็กเลิบบมงมแล้วเขียน

คุณพ่ออุนหา ผมว่าคนเราเติบโตไปพร้อมกับยุคสมัย คุณพ่ออุนหาเองก็ไม่ได้อายุมักเท่าไรนะครับ ยุคสมัยของแต่ละคนมันสร้างไลฟ์สไตล์ของแต่ละคน อย่างผมเคยเป็นบราเดอร์แล้วไปอยู่กับคุณพ่อรุ่นหนึ่งยกตัวอย่างง่ายๆ เขาก็จะชวนไปทานข้าว เวลาไปทานข้าวก็ไปตามสวนอาหาร สมมุติว่าแต่ถ้าสมัยเราก็คงไปตามศูนย์การค้าอะไร

อย่างนี้คือไลฟ์สไตล์ของแต่ละคน ผมอ่านหนังสือของนักเขียนในรุ่นของผมและสมัยก่อน เราก็มีความคิดว่าเราเป็นพระสงฆ์เราก็ฟังเรื่องราวของสังคมที่เขาเป็นอยู่จะมองในมุมมองของพระสงฆ์มอง มีความเชื่อในพระเป็นเจ้ามองบนพื้นฐานความคิดเรื่องพระวาจาจากตรงนี้ ผมก็คิดว่าความคิดเชิงบวกพยายามที่จะนำเสนอในส่วนของความเป็นจริงด้วย ในส่วนของสิ่งที่เป็บบวกด้วยแล้วศาสนาคริสต์หลายๆ ครั้งในมุมศาสนาสอนให้เรามีความรัก และผมคิดว่าตรงนี้ก็กลายเป็นสิ่งที่หลอมรวมกลายเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดแล้วสมมุติเราอยู่ในยุคนี้แต่เราไปพูดถึงอดีตกาลนาน โฟ้นทะเลเขียนเป็นข้อมูลอ้างอิงแต่เราพูดถึงคนในยุคนี้ด้วยภาษาและเราก็ทำแบบนี้ด้วยเพราะเราผ่านงานแบบนี้จึงเขียนแบบนี้แต่ผมเห็นการเตรียมตัวจากพระเป็นเจ้าจะครับ ตอนผมเป็นเด็กทางบ้านรับหนังสือชัฎพฤษ์ให้ เป็นเด็กชอบอ่านหนังสือโน่นนี่ บางทีเข้าหนังสือมาเกินโควต้าห้องสมุดเราไปยืมบัตรเพื่อนอีก วันหนึ่งไปตามศูนย์การค้า ไปเดินร้านหนังสือเดินได้ทุกวันมันเหมือนว่าสิ่งเหล่านี้ก็สะสมไปในตัว วันหนึ่งเวลาเอาออกมาใช้งานก็รู้สึกว่ามันไม่ยาก

คุณพ่อวัชศิลป์ ผมขอฟังคุณพ่อสุรชัย ว่าในแวดวงสื่อสิ่งพิมพ์เป็นอย่างไรบ้างในแนวประวัติศาสตร์ว่าจะเป็นอย่างไรมีประโยชน์อย่างไร

คุณพ่อสุรชัย ประวัติศาสตร์นี่มีคนชอบน้อย คนที่เรียนที่วาดกันรู้เรื่องนี้ดีต้องบอกว่าเป็นวิชาที่สำคัญ จำเป็น เราสอนบ้านเณรเหมือนกันก็จะบอกเขาว่าประวัติศาสตร์นี้ คุณไม่รู้คุณก็บวชได้ แต่ถ้าคุณรู้ก็จะทำให้คุณมีสายตาที่ไม่ได้มองแค่ตรงนี้ ต้องมองไปข้างหน้าได้ อดีตนี้บางทีก็มีหลายๆ อย่างที่บางคนทำให้สับสนแต่เป็นคนที่ยึดมั่นความจริงขึ้นมาแน่นอนเพราะถ้าหากไม่ยึดมั่นความจริงขึ้นมาคนก็ถือตามที่เขาฟังมาแต่ปรากฏว่าไม่ใช่เพราะมีหลักฐานขึ้นมาชี้ชัดพอเราค้นพบอย่างนี้มันทำให้เราค้นพบความสุขจนอึ้งออดอึ้งแล้วเขาก็หาอะไรที่บอกว่าจริงไม่จริง เถานี้เองเอาความจริงขึ้นมาคิดขึ้นมาใครตรงความจริงเป็นอย่างนี้นะ มองกลับไปมันเข้าไปหมดเลยคนคิดว่าสมัยนี้เป็นอย่างไรมันเข้ามาตลอดทุกๆ ระยะของชีวิตมนุษยชาติมิให้ศึกษาตลอด สนุกดีสำหรับคนที่ชอบแต่คนที่ไม่ชอบผมก็ไม่ว่าอะไร

คุณพ่ออนุชา โดยส่วนตัวนี้พ่อชอบไหม?

คุณพ่อสุรชัย แต่ก่อนนี้ผมไม่ค่อยชอบจนผมเรียนประวัติศาสตร์ลงรายละเอียดบอกว่าด้วยความบนอบนะผมไม่ชอบแต่แรกแต่ก็เรียนตามนั้น ยิ่งเรียนไปก็พบว่ามันก็มีบางอย่างที่มีอะไรอยู่ ตอนหลังมีความรู้สึกรู้ว่าพระเป็นเจ้ามีบางอย่างเช่นตอนเริ่มต้นงานของคุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง ต้องศึกษาตามหลักประวัติศาสตร์ที่เขาเรียกว่าเป็นบุญราศีเราต้องทำตามขั้นตอน เอกสารทุกอย่างมัน มีบางอย่างไม่ใช่เพราะผมคนเดียวนะ ไม่มีใคร

คุณพ่อวัชศิลป์ จำได้ว่าตอนที่มีการดำเนินการให้คุณพ่อ นิโคลาสเป็นบุญราศีมีคุณพ่อด้วย

เลยตอนนั้นป่านนี้คงยังไม่ได้"ไม่มีใครกล้าพอที่จะทำตรงนี้

คุณพ่อสุรัช เวลานั้นผมทำงานเอกสารระยะหนึ่งกรณีศึกษาหนังสือเรื่องนี้ขอโฆษณาชนิดหนึ่ง สำหรับคนที่ชอบประวัติศาสตร์ทุกอย่างที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้มาจากเอกสารทั้งสิ้นมาจากการค้นคว้าทั้งสิ้นตั้งแต่พิมพ์ออกมาขายออกและเป็นคนที่ชอบอ่านงานเขียนที่เป็นวิชาการและประวัติศาสตร์นะถ้าไม่เขียนเชิงวิชาการความสำคัญหมดไปแล้วครั้งหนึ่ง มีบางคนเขียนประวัติศาสตร์แต่ว่าเขียนเป็นเรื่องเล่าสนุก ผมว่าก็ดีไปอย่างหนึ่งแต่ว่าความน่าเชื่อถือของเขาในหนังสือเล่มนี้นะมีไม่มาก ต้องชัดเจนต้องมีเอกสารยืนยัน

คุณพ่อวัชศิลป์ ในพระกัมภีร์พ่อคิดอย่างไรครับ มีทั้งบทเขียนทั่วไปพ่อมีความเห็นอย่างไรในส่วนต่างๆ ของเราและพูดถึงงานวิจัยทั่วไปผมจำตัวเลขไม่ได้ คุณพ่ออนุชา เป็นอย่างไรครับงานด้านสิ่งพิมพ์เห็นบอกว่าออกบูธที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ด้วย

คุณพ่ออนุชา ในพระศาสนจักรคาทอลิกเท่าที่ผมได้ร่วมงานเรื่องการพิมพ์ต่างๆ ก็มีสำนักพิมพ์ นักบวช องค์กร ที่มาไม่ใช่โดยตรงที่ทำหนังสืออย่างสำนักพิมพ์ชาเลเซียนหรืออะไรต่างๆ เลย แต่ว่าของเรามีประวัติศาสตร์ของโรงพิมพ์อัสสัมชัญ มีของคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร แม่พระยุคใหม่ ของคณะพระมหาไถ่ที่มีหนังสือรายเดือนนัสนิระ หรือว่าแสงธรรมในแง่ของการพิมพ์ผมคิดว่ามีงานเขียนออกมาเยอะ และก็หลากหลายทีเดียวสิ่งนี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจผมคิดว่าการที่รวมกันได้ก็สำเร็จแล้ว ต้องแยกให้ออกระหว่างคุณค่าทางประวัติศาสตร์กับยอดขาย เพราะว่าถ้าเกิดยอดขายเป็นตัวตั้ง เช่น ถ้าขายไม่ออกไม่พิมพ์ แต่ว่าคุณค่าของประวัติศาสตร์ในนั้น บทสอนในนั้นจะมีพลังต่อไป ส่วนการไปออกบูธคิดว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมยอดขาย ปรับตัวให้เข้ากับเวทีของคนต่างๆ ไปที่เขามีกันทั้งหลายทั้งปวงเราก็กลับมาที่จุดตั้งต้นของคำแนะนำพระศาสนจักรที่ว่าใช้สิ่งที่มีให้เป็นเครื่องมือ องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเคยพูดว่า “เรารักการพิมพ์ดุจแก้วตาของเรา”

คุณพ่อสุรัช เรามีโรงพิมพ์ก็พิมพ์ขอให้เนื้อหามาจะยากง่าย ถ้าจะรักการพิมพ์ก็ยินดีแต่ผมว่าเรามีแต่งานพิมพ์งานแปล เราพิมพ์งานเขียนของเราน้อยเพราะว่าเรามีคนเขียนหนังสือ เขียนตำรา เหตุผลเดียวคือถ้าไม่อ่านก็เขียนไม่ได้ นักเขียนทุกคนต้องอ่านหนังสือ ถ้าพระสงฆ์ไม่รักการอ่านหนังสือหลากหลาย อ่านหนังสือเยอะๆ จะให้พ่อมาเขียนก็ไม่ได้ เราควรรู้ภาษาดีถ้าจะแปล คนที่เขียนเองศึกษาเอง อย่างพ่ออนุชาที่เขียนเรื่อง “*เดินทางไกล ไปกับพระคาร์ดินัล*” คุณพ่อเขียนเองจากประสบการณ์ทุกอย่างใหม่หมดเลย งานแปลใหม่ๆ เกิดขึ้นมา トラบใดที่เราไม่มีงานเขียนเยอะๆ นี่ก็เชื่อว่าจมอยู่กับสิ่งที่เราทำแปลเป็นภาษาไทยมาพิมพ์เผยแพร่ นักอ่านพออ่านแล้วมีโอเคใช้ไหม

คุณพ่ออนุชา ผมกับคุณพ่อพงศ์เทพมีประเด็นที่ใกล้เคียงกันคือความเป็นออริจินัลของงานเขียน

คุณพ่อพงศ์เทพ อย่างที่คุณพ่อสุรัชย์บอก ผมทำงานกับคุณพ่ออนุชาผมคิดว่า ถ้าเราไม่สามารถเขียนอะไรได้เรากอยเปลอย่างเดียวอาจารย์ที่ผมเคยเรียนมาด้วยบอกว่า ที่เรียนมาทั้งหมดนี้มันมันเป็นเทววิทยามือสองคือเขาเคี้ยวแล้วเอามาให้คุณกินเป็น บางส่วน และเทววิทยามือหนึ่งคือว่าคุณสวดสนทนากับพระอย่างที่เราไปเอาหนังสือ หลายอย่างมาแปล ถามว่าดีไหม มันก็ดีแต่ถ้าหากเราไม่เริ่มกล้า ความกล้าที่ผมบอกคือ คุณพ่อเป็นประกาศกคุณพ่อก็ต้องเทศน์ กล้าพูดถึงความคิดความอ่านและก็มีโอเคีย ผมคิดว่าพระศาสนจักรประเทศไทยควรมีคุณพ่อหรือนักวิชาการหรือแม้แต่ นราราสที่มีออริจินอลของตัวเองที่จะเขียน เอาสิ่งที่เราเรียนมาทั้งหมดมาเขียน เรียบ- เรียงด้วยตัวตนของเรา เพราะสิ่งที่ผมทำไม่ใช่อะไรผมเสนอตัวตนของผมที่ถูกพระ ศาสนจักรหล่อหลอมมา ถ้าตัวตนของผมไม่ดีคนเขาก็ดูถูกดูแคลนผมเป็น 100 ปี เพราะหนังสืออยู่เป็น 100 ปี ถ้าไม่มีปลวกมากิน ไฟไหม้ไหม้ ถ้าเห็นว่ามันมีโอเคีย เราก็อวยเสริมสร้างสังคมยิ่งวันยิ่งมากขึ้น อย่ามัวแต่รอหนังสือเปลอย่างเดียวเพราะ บางคนยังไม่รู้ความลับของการแปลว่าคุณต้องมีความรู้เท่าคนที่เขียนจึงจะแปลได้ เราแปลหนังสือเรื่องเทววิทยาคุณก็ต้องมีความรู้เรื่องเทววิทยา คุณแปลพระคัมภีร์ก็ ต้องมีความรู้เท่าคนที่เขียนพระคัมภีร์ ถึงจะแปลออกมาได้ ทำไมไม่เขียนเลยละ คำว่าออริจินัลผมคิดว่าก็จำเป็นในแวดวงอุดมสาร ควรมีในพระศาสนจักรไทยที่จะ สื่อถึงความคิดความอ่านที่มีมาอย่างยาวนาน แม้แต่ส่วนตัวผมที่ทำทุกวันผมก็เสนอ ตัวตนผมรวมไปถึงความรู้ที่ผมมีในชีวิตแม้บางทีผมมีความรู้เรื่องเพลงเรื่องวรรณกรรม ผมก็เอามาผสมและนำเสนอออกไปให้แก่ผู้คน ผมขอเสริมหนึ่งที่คุณพ่อวัชศิลป์ ยกประเด็นนี้ขึ้นมา ผมตั้งคำถามว่า “90 ปี อุดมสานต์ การอ่านการเขียนของเรา” ผมตั้งคำถามว่า การอ่านหนังสือมีความสุขอย่างไร? แยกออกเป็น 2 สายคือ ถ้าเกิด คุณอ่านหนังสือแล้วคุณได้ความรู้ ความรู้นี้เอามาปรับใช้การทำงานที่คุณทำคุณจะทำรายงาน สำเร็จจะทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ คุณไปพูดแล้วประสบความสำเร็จคุณมีความสุขอันนี้ เป็นสายแรก อันที่สองความสุขไม่ได้อยู่เพียงแค่นี้ เพราะการค้นคว้าเป็นงานที่ไม่มี ความสุขและน่าเบื่อแต่เขาบอกว่าการอ่านหนังสือเป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่ดี เป็น ไลฟ์สไตล์ ผมสรุปมาได้ 6 ประการ 1. เป็นการพักผ่อนอันรื่นรมย์ 2. เป็นการแสวงหา ความรู้ 3. เป็นการฝึกฝนสมาธิ 4. เป็นการสงบสันติในชีวิต 5. เป็นการชื่นชมใน ศิลปะต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ 6. เป็นการฝึกฝนสติปัญญา

ในสติปัญญาที่ผมบอกว่ามันส่งเสริมชีวิต วิธีการดำเนินชีวิตที่ดี มันให้ไหวพริบ ให้อปัญญา ให้อริชาญาณ ให้อวิสัยทัศน์ ให้ความคิดสร้างสรรค์ ให้จินตนาการ เวลา สังคมรงค์ให้คนไทยอ่านหนังสือความหมายที่ลึกซึ้งจริงๆ คือไม่ใช่แค่ให้เด็กอ่านออก เขียนได้แต่ให้เด็กมีวิถีชีวิตที่ดีในการที่จะอ่านหนังสือ เด็กบางคนไม่พบความสุขใน การอ่านหนังสือ ทำอย่างไรจะให้เขาพบ 6 ประการในชีวิตและเขาก็จะมีความสุขใน การอ่านหนังสือ ผมคิดว่าการอ่านหนังสือคือวิถีชีวิตในการอ่านหนังสือ เพราะใน

โรงเรียนไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยม อุดมศึกษา ให้เราเรียนหนังสือเพื่อรู้ว่าจบแล้วจะไปอ่านต่อได้ที่ไหน เรียนในโรงเรียนจบแล้วเราจะไปศึกษาต่อเองได้อย่างไร

ทีนี้ในการที่จะมีวิถีชีวิตที่ดีในการอ่านยังขึ้นกับปัจจัยสำคัญมาก 2 สิ่ง สิ่งหนึ่งคือ **การเลือก** การเลือกเป็นศิลปะอันสูงส่งในชีวิต คุณไม่ซื้อหนังสือเล่มนี้คุณก็ซื้ออีกเล่ม คุณสั่งอาหารมาแล้วแต่เพื่อนสั่งมาดีกว่าเรา เราเลือกไม่เป็น ชีวิตตั้งแต่เช้าถึงเย็นมีแต่การเลือก การเลือกหนังสือต้องพึ่งนักวิชาการ สอนเขาให้เขามีรสนิยมในการอ่าน ที่ถูกต้องในอนาคต เมื่อเขามีรสนิยมที่ดีในการเลือกก็จะเป็นปัจจัยที่จะทำให้เขามีความสุขในการอ่าน

อย่างที่สองเราต้องสร้าง **“วัฒนธรรมการอ่านการเขียน”** วัฒนธรรมการอ่านเปรียบเทียบเช่น อย่างเด็กคนหนึ่งพ่อแม่อยู่บ้านเล่าว่าเป็นพระสงฆ์คินะ มีหน้าที่อภิบาลช่วยเหลือผู้คน โตขึ้นเขาอยากเป็นพระสงฆ์เขาตามกระแสเรียกจนกระทั่งได้เป็นพระสงฆ์ในสังคม อย่างนี้เขาเรียกว่าครอบครัวยุคนี้มีวัฒนธรรมส่งเสริมลูกให้เป็นพระสงฆ์ เขาส่งเสริมกระแสเรียกลูกเขาก็พูดเรื่องพระสงฆ์ที่ดีๆ ให้ลูกเขาฟัง ในสังคมเราถามว่าเราปฏิบัติอย่างไรกับนักเขียน เราปฏิบัติอย่างไรกับคนที่เขียนหนังสือ เรามีทัศนคติต่อหนังสืออย่างไรคือการสร้างวัฒนธรรมการอ่านในสังคม กระทรวงศึกษาธิการต้องเสียเงินเพื่อส่งเสริมการรักการอ่าน เรามาคุยกันว่าอยากจะรณรงค์ให้เด็กรักการอ่าน แต่ในภาคปฏิบัติเราไม่เคยขึ้นชมนักเขียนเลย เราไม่เคยขึ้นชมคนที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่ไพเราะเลย ที่สำคัญคือหนังสือที่ดีเราวัดกันที่ปริมาณการขาย เช่น หนังสือของพวกดาราดอก เขียนออกมาแล้วขายดีเป็นเทน้ำเทท่า ในบรรดากวีเช่นคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เขาบอกว่าประเทศไทยอย่าวัดกันที่จำนวนพิมพ์ หนังสือดาราดอกที่เด็กวัยรุ่นซื้อ พิมพ์ตั้ง 20-30 ครั้ง ส่วนวรรณกรรมดีๆ กลับขายไม่ออก นี่แหละคือวัฒนธรรมการอ่านทุกวันนี้คุณก็ไปดูนิตยสาร แม้แต่หนังสือดาราดอกหลุด ดาราหย่าร้างกัน แล้วเด็กๆ ก็จะซื้อสิ่งเหล่านี้ ผมว่า **“วัฒนธรรมการอ่าน”** กับ **“การเลือก”** ปัจจัย 2 อย่างที่จะทำให้เราส่งเสริมการอ่าน และทำให้เด็กอ่านหนังสือมากขึ้น ผมก็เขียนบทความนี้อย่างละเอียดแล้วเดี๋ยวจะลงอุดมสารให้อ่านกัน 90 ปีอุดมสารนี้ ผมขอบคุณที่เรารักกันและอยากจะให้มีการชำระข้อเขียนของพระคุณเจ้าวง นิตโย ที่ใช้นามปากกา “ผู้หว่าน” เอาขึ้นมาเป็นเล่ม ทำเป็นกรอบเป็นซองแข็งแรง ให้สวยๆ เหมือนที่อยู่ในร้านหนังสือ มันเด่นมาก นี่ก็วัฒนธรรมบอกเด็กๆ ว่าพระศาสนจักรขึ้นชมแล้วเด็กๆ ก็มีกำลังใจได้ถามอยากรู้จักเป็นแบบอย่างเพราะพระคุณเจ้าวงก็เขียนหนังสือและแปล พระสังฆราชอีกตั้งหลายท่านที่เขียนและแปลหนังสือดีๆ อันนี้เป็นรูปแบบให้เด็กรักการอ่านด้วยการสร้างวัฒนธรรมการอ่านให้กับเขา

คุณพ่อสุรชัย ขึ้นชมนักเขียนมันเกิดขึ้นไม่ยาก อย่างคุณพ่อเขียนหนังสือเล่มนี้คนอื่นขึ้นชมคุณพ่อจะเรียกอย่างไรก็แล้วแต่

คุณพ่อวัชรศิลป์ คนอ่านปุ๊บติดอ่านต่อ บางคนอ่านเพราะมีวัตถุประสงค์อ่าน

แล้วรู้สึกโดนใจ เราสนทนากันถ้าเกิดว่ามีประโยชน์ ถ้าเกิดว่าสนใจหัวข้อใด ประเด็นที่เราพูดถึงว่าทำอย่างไรให้รักการอ่านอาจต้องเชิญนักการตลาดนี้น่าจะเป็นประเด็นหนึ่งทำอย่างไรให้เด็กสนใจการอ่านเนื้อหาสำหรับเด็กแต่มีอย่างหนึ่งที่คุณพ่อพงศ์เทพได้บอกคือพยายามทำรูปเล่มให้น่าสนใจ น่าจับน่าต้อง อะไรต่างๆ ก็มีส่วนเหมือนกัน แล้วคุณพ่อมีแนวคิดอย่างไร?

คุณพ่อพงศ์เทพ เราอยู่ในยุคที่เราต้องยอมรับว่าสื่อมีอิทธิพลมากจนจำได้ว่ามีหนังสือเรื่อง “โหมโรง” ที่พูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลง การใช้ทุนสร้างและตั้งใจสร้างอย่างดี แต่คนไม่สนใจ ขายได้สัปดาห์เดียว กำลังจะถอดออกจากโรง พอเขาส่งฟอร์เวิร์ดเมลล์ไปเรื่อยๆแบบปากต่อปากที่สุดหนังสือนี้เกือบออกจากโรงในอาทิตย์แรกจากที่บอกปากต่อปากคนไทยหลังไหลไปคู่กันจนได้เงินเกือบร้อยล้าน ถ้าจะคุยกันว่ามันมาถึงยุคดิจิทัลยุคอินเทอร์เน็ตอะไรนี้มันก็มีอิทธิพลมาก โหมโรงได้อานิสงส์ที่สุดกลายเป็นหนังสือที่ทำเงินถล่มทลายพลิกสถานการณ์ไปเลย ผมคิดว่าสิ่งที่จะบอกต่อมันเป็นปรากฏการณ์ในสังคมทุกวันนี้จะมีหลักการตลาดและการชี้แนะ คนไทยถ้าเกิดคุณไม่ชี้แนะเขาก็ไม่อ่านหรือหากบางทีเราแทบจะต้องไปพลิกให้เขาดูเลย ผมพบประสบการณ์ของผมซึ่งไปเทศน์แล้วผมก็หยิบหนังสืออุดมสานต์ขึ้นมา พออ่านเล่าอย่างสนุกสนานพี่น้องลองไปเปิดดูอุดมสานต์ก็ได้หน้านี้ วันนั้นอุดมสานต์หมดเลยครับมีคนมาขอเกลี้ยกล่อม คนเขาต้องการให้เราชี้แนะ บอกและหยิบไปไว้หน้าบ้านเลยมันเป็นการตลาดผสมกับสิ่งที่เราต้องโฆษณา ผมก็เลยคิดว่าเราอยู่ในยุคที่เราปฏิเสธ เรื่องการตลาดไม่ได้เลย แต่เราก็พบอุปสรรคคือว่าพอเราจะทำเขาก็บอกว่าย่าพูดว่าเราเก่งเราดีเป็นอุปสรรคถ่วงไปในตัว เราว่าหนังสือเล่มนี้ของเราเขียนดี ต้องให้คนอื่นมาพูด เราอยากพูดเพราะรู้ว่าเป็นอย่างไรแต่ว่าพูดไม่ได้ การที่เรามาพูดว่ามันดีอย่างไรมันสอนใจอย่างไรมันก็เลยขัดแย้งกับการตลาด ในศาสนาคริสต์น่าจะมาผสมผสานเป็นสิ่งที่เราช่วยกันได้เพราะว่าได้รับการชี้แนะ เอออินเทอร์เน็ตหรือว่าอย่างวันนี้ที่เราถ่ายทอดเว็บไซต์มารับใช้สังคมในสิ่งที่เราอ่านพบอ่านเจอ

คุณพ่อสุรัช การตลาดนี้มีอิทธิพลต่อการอ่านการเขียนอย่างคุณพ่ออนุชา เป็นคนที่มีไอเดียดีมากในการทำหนังสือ จัดรูปเล่มหรือว่าจัดอาร์ตเวิร์คคุณพ่อจะมีวิธีของคุณพ่อ แต่ละเล่มมีเสน่ห์ในตัวเอง ถ้าทำแจกไม่มีปัญหาหรือหาก 2,000 เล่ม 3,000 เล่ม แจกก็มีคนรับ แต่ถ้าเราขายราคาก็จะแพง กระจายไม่ดี เนื้อหาดี การตลาดที่บอกนี้มันจึงสับสนแต่มันอยู่ที่การประชาสัมพันธ์ ถ้าเอาการตลาดกับประชาสัมพันธ์มารวมกัน ผมว่าประชาสัมพันธ์เป็นเรื่องที่สำคัญกว่า อย่างที่คุณพ่อบอกว่าคุณพ่อพูดบนเวทีว่าอุดมสานต์เล่มนี้มีอะไรมีที่เล่มก็หมดเพราะว่าประชาสัมพันธ์บอกราคาเป็นสมาชิกจะครบปีละ 400 ไม่มีคนสมัคร การตลาดไม่มีใครมาแต่ถ้าประชาสัมพันธ์ๆ เขาก็ยินดี

คุณพ่อวัชรศิลป์ ถึงประเด็นนี้พวกเราอยากให้ท่านที่ชมรายการช่วยกันคิด

หน่อยเพราะเราไม่ใช่นักการตลาด เราไม่ใช่ซูเปอร์แมนไปทุกอย่างนะ ท่านผู้ชมที่มีความคิดว่าทำอะไรให้การอ่านหนังสือของคาทอลิกของเราเพิ่มมากขึ้น

โอกาส 90 ปีอุดมสานต์

คุณพ่อพงศ์เทพ ผมก็คิดว่าโอกาสที่อุดมสานต์ก้าวเข้าสู่ปีที่ 90 เป็นสิ่งที่น่าทึ่งมากที่หนังสือเล่มหนึ่งจะมีอายุมาถึง 90 ปี แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหนังสือของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทยเป็นของบรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิง ที่ได้ทุ่มเทและเห็นความสำคัญของการพิมพ์สืบทอดเจตนารมณ์พยายามจะทำให้พวกเราทุกคนเป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็กๆ เป็นเพียงฟันเฟืองเล็กๆ ไม่ใช่เขียนยิ่งใหญ่อะไรทำเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของพวกเขาเหล่านั้น วันนี้มีโอกาสมานพบกับท่านผู้ชมผู้ฟังทางเว็บไซต์และก็ได้พบปะกับคุณพ่อทุกคนซึ่งได้ผ่านการเขียนงานเกี่ยวกับสื่อ ผมก็รู้สึกว่าการที่อุดมสานต์จัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาเสวนาโต้เถียงกันเพื่อจะบอกว่าหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของคริสตังทุกคนและคุณพ่อทุกคนที่จะรักษาอุดมการณ์ไว้ให้ดีเพราะว่าเป็นหนังสือที่จะพัฒนาไปได้อีกไกล ทุกวันนี้สิ่งที่อุดมสานต์ทำก็ทำสิ่งยิ่งใหญ่คือให้คริสตังทั่วประเทศรู้ อยากให้คริสตังทั่วประเทศรู้ข่าวอะไรไปโฆษณาอุดมสานต์แสดงว่าที่นี้เป็นหน้าประกาศพระวาจาของพระเจ้าที่กว้างใหญ่มากและมีอิทธิพลมากก็ขอให้ทุกคนรักอุดมสานต์โดยการไม่ใช่ซื้ออย่างเดียวเราเป็นสมาชิกอยู่แล้วแต่รักอุดมสานต์ด้วยการที่ช่วยกันเขียน ช่วยกันสร้างวัฒนธรรมการเขียนการอ่านรักคนเขียนรักคนอ่านและอีกอย่างก็คือว่าขอให้เราทุกคนให้กำลังใจคนที่ทำงานอยู่ในงานเขียนของอุดมสานต์นี้ด้วย

คุณพ่อสุรัชย์ สังเกตดูคำถามของยุคสมัยนี้ดูอินเตอร์เน็ตหลายๆ ที่เขาจะมีการถามว่า ความแตกต่างระหว่างคาทอลิกกับโปรเตสแตนต์มีอะไร มีคนทำแบบนี้เยอะผมสังเกตอีกอย่างเวลาที่มีลูกและพาไปรับศีลล้างบาปเขาจะไม่รู้เลยว่าลูกเขาจะเลือกนักบุญอะไรเขาจะรู้จักนักบุญน้อย เขาจะถามว่าพ่อทูนหัวแม่ทูนหัวนักบุญอะไรเราจึงมีเยอะแต่รู้จักน้อยและก็ใช้ไม่ได้ด้วยเพราะว่าขอรีดิวประวัตินักบุญน้อย ถามว่ามีนะข้อมูลเหล่านี้แต่ถ้าไปหาอ่านเอง ไปถามพ่อว่าพ่อนักบุญอะไรเล่าให้ฟังหน่อยก็มีเยอะมากถ้าเขาจะอ่านหนังสือ ไม่เข้าใจว่าศาสนาคริสต์เป็นอย่างไรเขาไม่รู้เลยนะในพระศาสนจักรคาทอลิกมีอีกหลายอย่างแต่เขาไม่อ่านเท่านั้นแหละ ถามว่าสังคายนาวาติกันที่ 2 สอนอะไรเพราะเหตุผลเดียวเท่านั้นคือไม่อ่านผมเชื่อว่าเมืองไทยเรามีหนังสือเกือบทุกชนิดเพียงแต่เราไม่รู้ เราเรียนแค่รับศีลมหาสนิท ศีลกำลังต่อจากนั้นก็ไม่ได้เรียนคำสอนแล้วคุณจะมีโอกาสเรียนรู้ไหมนอกจากคุณจะถามอย่างเดียวถ้าถามอย่างเดียวไม่อ่านงานเขียนก็จะมี ต่อไปก็จะมีพระสงฆ์เพิ่มขึ้นผมคิดว่ากระแสเรียกมาจากตรงนี้ด้วย ยิ่งคุณอ่านน้อยไปติดอยู่กับอินเตอร์เน็ตโลก

เจริญมากเท่าไรก็รู้ศาสนาน้อยจะไม่มีทางเลยที่เด็กๆ เขาจะสนใจ

คุณพ่ออนุชา ก็รู้สึกขอบคุณและดีใจที่ในที่สุดสิ่งที่เราพยายามคิดขึ้นมาโอกาส 90 ปี อุดมสานต์ก็เป็นจริง และได้รับการตอบรับ สมเด็จพระสันตะปาปาเขียนในสาส์นวันล้อมวลชนให้เราใช้ทุกช่องทางในการประกาศพระวาจาจึงคิดกับทีมงานว่าถ้าเราเสวนาโต๊ะกลมแบบนี้เราคุยสดได้ไหม? เราก็น่าจะลองฟังดูว่าเสียงสะท้อนเป็นอย่างไร? มีคนติดตามไหม? คุยกับคุณพ่อที่รับผิดชอบในส่วนของไอที และล้อมวลชนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ **คุณพ่อสุพจน์ ฤกษ์สุจริต และคุณพ่อปิยะชาติ มะกรกรรม์** ท่านก็สนับสนุนเต็มที่นะครับ ส่งทีมงานมาและที่ได้มาพูดคุยในวันนี้เป็นการเปิดศักราชใหม่พร้อมกับผู้ชมทางบ้านที่มีคำถามและก็ส่งเข้ามา ผมก็ลุ้นนะครับว่ามันจะน่าสนใจไหม? มีคนดูจริงไหม? ต้องจ้างใครมาถามโจทย์อะไรต่างๆ หรือเปล่า แต่ที่น่าสนใจไปกว่านั้นคือการที่เราจะพัฒนาเป็นต้นสื่อสิ่งพิมพ์ต่อไปหรือถ้ามีประเด็นอะไรที่เป็นประโยชน์ผมคิดว่าการเสวนาเป็นสิ่งที่ต้องทำ คล้ายๆ ว่าเราเอาความคิดของเรามา เขาเอาความคิดของเขามา พยายามปรับเข้าหากัน อันนี้ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ แต่ว่าการเสวนาพูดคุยก็เป็นทางหนึ่ง ที่ทำให้เราได้เข้าใจได้มากขึ้น

โครงการในอนาคต

อุดมสานต์ผ่านร้อนผ่านหนาวมาได้ 90 ปี ไม่ได้หมายถึงว่าพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยเริ่มทำงานสิ่งพิมพ์ได้แค่ 90 ปี อุดมสานต์เป็นเพียงสื่อหนึ่งเท่านั้น ที่มีหน้าตา รูปแบบ และเรื่องราวของมัน 90 ปีที่รับใช้พระศาสนจักร เป็นกระบอกเสียง ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ ชี้นำและชี้ให้เห็นพระเป็นเจ้าในสังคมปัจจุบัน ผ่านทางข้อเขียน แง่คิด มุมมอง ทรรศนคติ ผมคิดว่า เรื่องเล่าของอุดมสานต์เองยังคงดำเนินต่อไป

โอกาสที่อุดมสานต์เดินทางมาถึงปีที่ 90 ในปีนี้ ทางทีมงานจึงปรารถนาที่จะจัดกิจกรรมเล็กๆ เพื่อให้ท่านผู้อ่านและสมาชิกได้รับสิ่งดีๆ มากำหนดตลอดทั้งปี โดยเริ่มตั้งแต่ฉบับเดือนมกราคมที่ถืออยู่ในมือนี้

- ภาพสีที่เพิ่มขึ้นกับสัปดาห์ใหญ่ พาท่านย้อนกลับไปในวันตั้งต้น ผ่านผู้คนที่เป็องกอนหนุนขึ้นดี กองทุนสิ่งพิมพ์สร้างสรรค์ ฟังวาตะของบรรดาพระสังฆราชอย่างเต็มๆ ในวันเพื่อนอุดมสาร/อุดมสานต์ ครั้งที่ 10 และกิจกรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบของการปรับตัวสู่สื่อสมัยใหม่ “การเสวนาโต๊ะกลม” การสัมภาษณ์สดถ่ายทอดสด และคำถามสด ผ่านไปแล้ว 1 ครั้งด้วยยอดผู้ชมสด 128 คน และคำถามร่วม 20 คำถาม สร้างความประทับใจให้กับทีมงานผู้ผลิตและผู้ติดตามว่า จะมีครั้งที่ 2 เมื่อไหร่ บอกได้แค่ว่าอีกไม่นานครับ

- ไปสการด์กำหนดแต่ท่าน คำอวยพร และคำถาม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาต่อไปของอุดมสานต์ คาดว่าอีกไม่เกิน เดือน 2 เดือนนี้ไปสการด์แผ่นที่ว่าจะเดินทางมา

ถึงท่าน

- การฟื้นตัวของชมรมที่เกี่ยวกับงานเขียนงานพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นชมรมนักเขียนคาทอลิก นักหนังสือพิมพ์คาทอลิก และนักแปล ฯลฯ ขอให้ท่านที่เคยเป็นสมาชิก หรือกำลังทำงานด้านเหล่านี้อยู่ ติดตามความเคลื่อนไหวให้ดี ทางกองบ.ก. จะขอเชิญชวนพวกท่าน กลับมาร่วมทัพ เสริมความแข็งแกร่งของสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกกันใหม่

- นักเขียนหน้าใหม่ และกิจกรรมสำหรับพวกเขา คลื่นความคิดที่โหมกระหน่ำ และวิถีชีวิตที่รวดเร็วและเร่งรีบ ต้องการมุมมองและโลกทัศน์ของคนในยุคนี้เช่นกัน บรรดาเยาวชน นักศึกษา ที่สนใจงานเขียน การทำข่าว การทำสื่อบุคคล หรือแม้หนังสือเล่ม ไม่นานเราจะได้มาพบกัน เพื่อเป็นสื่อใหม่ให้กับสิ่งพิมพ์ของเราในวัย 90 นี้

- โลโกอิที เว็บไซต์อุดมสารที่เป็นเว็บไซต์ต้นๆ ของหน่วยงานคาทอลิกในประเทศไทย หากเพียงเรื่องราวของอุดมสารและอุดมสานต์อย่างเดียวไม่ เนื่องจากภาระของเว็บอุดมสารนั้นหนักเกินไป ในส่วนของสื่อสิ่งพิมพ์เราจึงขอแยกตัวออกมาเพื่อขยายฐานผู้อ่านในโลกไซเบอร์ แบ่งปันเรื่องราวไปในวงที่กว้างขึ้น พบกับเว็บไซต์อุดมสารในรูปแบบเฉพาะของงานสิ่งพิมพ์เท่านั้น เมื่อไหร่ อย่างไร ในปี 2010 นี้แน่นอน

- งานเก่ายังสม่ำเสมอ และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คอลัมน์ต่างๆ ยังคงครบครันและเข้มข้น แต่ปีนี้เราได้ที่ปรึกษาเรื่องศิลปกรรมชั้นดี ขออوبرายชื่อไว้ก่อน คงมีบทสัมภาษณ์คนที่เราพูดถึงลงในอุดมสานต์รายเดือนปีถัดๆ ไป แต่หลังจากที่ได้นั่งลงพูดคุยกัน ความรู้เรื่องศิลปศาสนาแก่ผู้เขียนได้ฟุ้งกิ้งแล้วในความรู้ ถ้ามีโอกาสได้ร่วมมือกัน ผลประโยชน์ก็ตกเป็นของผู้อ่านโดยปริยาย

90 ปี เรื่องเล่าเรื่องนี้ยังไม่จบ

ถ้าเรื่องเล่าจากนิยายสารทั่วไป เป็นเรื่องของความสุขในการทำงาน ขอให้รู้ว่าอุดมสานต์ก็มีเรื่องนี้

ถ้าเรื่องเล่าจากนิยายสารทั่วไป เป็นเรื่องของความยากลำบาก การดิ้นรนต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาที่ดี และการดำรงตนให้อยู่ได้ ท่ามกลางปัญหาเศรษฐกิจ ขอให้รู้ว่าอุดมสานต์ก็ต้องต่อสู้เช่นกัน

ถ้าเรื่องเล่าจากนิยายสารทั่วไป เป็นเรื่องของความพยายามที่จะพัฒนาให้ดีขึ้น การส่งเสริม ความร่วมมือและการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ผู้บริโภคกับผู้ผลิต ขอให้รู้ว่าอุดมสานต์ก็พยายามไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า

แต่สิ่งที่อุดมสานต์มี และเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นที่สุด คงหนีไม่พ้น ความเชื่อ ของผู้ร่วมงานทุกคน ทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา ความเชื่อนี้ บอกกับเราว่า เราทำงานนี้เพื่อพระพระเป็นเจ้าในใจดูแล และอยู่เคียง การเดินทางมาถึงปีที่ 90 ไม่มีเรื่องใดจะชัดเจนเท่าเรื่อง ที่กล่าวข้างต้น แม้จะเดินทางมาถึงปีที่ 90 แล้วก็ตาม แต่เรื่องเล่านี้ยังไม่จบ เรื่อง “ความรักของพระ” ต่อนมนุษย์ทุกคน

บุกด้าสิงห์ แต่เจอเสือ คุณพ่อสนอง ช้อนทอง เสื่อยังเรียกพ่อ

เริ่มต้นชีวิตและงานที่นี้ช่างเจียบและโดดเดี่ยว ได้รับมอบหมายให้มาบุกเบิก ตั้งแต่ยังเป็นป่าทึบ
นอกสายตาเจ้าหน้าที่ แต่ทำทนายคนใจกล้า แม้นบุคลิกจะดูเจียบๆ หงิมๆ

อยากจะไปถ้ำสิงห์ ขุมพร!

ความรู้สึกลึกซึ้งอยู่ในใจมาหลายเพลลา เพราะมีเรื่องเล่าขานมานานหลายปี ทำทนายให้ผมต้องไป
ให้ได้ เพราะระยะทางไม่ไกล และไม่เคยเข้าถ้ำสิงห์

อยากได้ลูกสิงห์ก็ต้องเข้า ถ้ำสิงห์!

■ วัดนักรบุญยอแซฟ ถ้ำสิงห์

แล้ววันหนึ่ง ซึ่งก็คงเหมือนวันปกติ วัน
จันทร์ถึงวันอาทิตย์ เดือนเมษายน 2009 ผมหาเวลา
พอแทรกตัวลงไปใต้ได้สักช่วงหนึ่ง

วันนี้ วัดนักรบุญยอแซฟ ถ้ำสิงห์ ผ่านมา 37
ปี กลายเป็นชุมชนใหญ่ มีสถูปบุษเกียบ 300 คน 70
ครอบครัว ชาวบ้านมีฐานะ อาชีพทำสวนทุเรียน
สวนเงาะ มังคุด ลองกอง และกำลังปลูกปาล์ม ฯลฯ
พื้นดินที่ถ้ำสิงห์จะปลูกอะไรก็ขึ้น ว่าอย่างนั้น

เถอะ

คุณพ่อสามัคคี ■

คุณพ่อสามัคคี ชัยพระคุณ บวชมาได้ 21 ปี พระสงฆ์คณะ
ชาเลเซียน รูปร่างดั่งมะขามป้อม น้ำใจดี เป็นคนวัดนักรบุญเปโตร
สามพราน นครปฐม เป็นเจ้าอาวาสมาปีที่ 6 แล้ว

ที่ผมต้องเน้นว่าปีที่ 6 เพราะที่ผ่านมา เพื่อนๆ หลากๆ คน
ตั้งฉายาว่า

“พ่อสามัคคี ปีละวัด พ่อยะรัตน์ วัดละปี!”

คือผู้ใหญ่เห็นเป็นอะไร ที่ไหนหลุดหลวม ก็ขอให้ไปแทน
ได้ทันที ไม่มีเงื่อนไขและข้อต่อรอง สมเป็นนักบวชแท้จริงๆ

กิตติศัพท์เล่าเรื่อง ชอบขับรถ และ ขับอืด ใครที่เห็นหน้าเห็นตาอยู่ที่โน่นที่นี่ อย่างนี้ ก็อยู่แถวกรุงเทพฯ หรือใกล้นี้ะครับโน่น... ขุนพระน่ะครับ ใช้เวลาประมาณ 6-7 ชั่วโมง น่ะครับ

วันนั้นคุณพ่อสามัคคี อาสาพาเที่ยวหมู่บ้าน วัดคริสต์ที่ถ้ำสิงห์ ผ่านสวนผ่านบ้าน บ้านนี้มีลูกเป็นพระสงฆ์ ชิสเตอร์ และเป็นเณร ฯลฯ พลองบิณฑบาต ตะโกนเรียก

“ลุง...ทำอะไร...ทุเรียนดีไหม? มีทุเรียนดี สักลูกสองลูกไหม?”

พอได้ยินเสียง ได้เห็นรถ ก็รู้ว่า คุณพ่อ ผ่านมาตกท้าย บางบ้าน เจ้าของบ้านก็นั่งกางเกง ตัวเดียว นอนพักผ่อนสบายใจอยู่ที่ระเบียงบ้านที่ รมรื่น ในสวนที่เต็มไปด้วยแมกไม้ฉานพันธุ์ ได้ เห็นแล้ว เป็นชีวิตที่น่าอิจฉาจริงๆ

เดี่ยวจะพาไปที่ถ้ำสิงห์จริงๆ เป็นที่ที่อยู่ใน

กำหนดการว่าต้องมา! “A MUST”

จากวัดขับไปไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ก็มาถึงภูเขา ลูกหนึ่ง ไม่สูงนัก มีวัดพุทธอยู่เชิงเขา ผมเดินตาม มองตามที่คุณพ่อพูดบอกเล่าเรื่องต่างๆ และชี้มือ ไปพร้อมกัน จนมืด

“มีรูปหน้าสิงห์โตตัวใหญ่ มองเห็นแต่ไกล สูงสัก 10 เมตร และมีบันไดขึ้นไปที่พักถ้า มีผ้า และพวงมาลัยคล้องหินก้อนหนึ่งที่ยื่นออกมา เขา

■ คุณพ่อสนอง

บอกว่า หินก้อนนี้ มีลักษณะเหมือนสิงห์กำลังนั่งอยู่”

แต่ที่สำคัญคือที่ต้องมาที่นี่อีกสาเหตุหนึ่งคือ ที่ถ้ำสิงห์แห่งนี้มีอนุสาวรีย์ ผู้ชายคนหนึ่งสูงเท่าคนจริง ยืนสง่า บนบ่าแบกจอบ บนหัวสวมงอบ ใบใหญ่ สวมเสื้อแขนยาว ผ้าขาวม้าคาดเอว นุ่งกางเกงขายาว ด้านขวาพับถึงเข่า เท้าเปล่า ทำด้วยสัมฤทธิ์

มีข้อความที่แผ่นป้ายอยู่ใกล้ๆ ว่า “อนุสรณ์สถาน บุพการีบ้านถ้ำสิงห์ พ่อผวน ศิลปธร ชาตะ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ มรณะ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เริ่มบุกเบิกสร้างบ้านถ้ำสิงห์ ปี พ.ศ. ๒๕๐๗”

เดินขึ้นบันไดไปถึงปากถ้ำ มองเห็นหมู่บ้าน และต้นไม้เขียวขจี อากาศสดชื่น หายใจลึกๆ

“เห็นบ้านหลังนั้นไหม เลยกไปเป็นบ่อน้ำ ไม่ใหญ่เท่าไร ลุงผวนจมน้ำตายที่บ่อนี้”

แต่เรื่องราวที่น่าสนใจในแนวลึกและต้นตอเร้าใจ ผมได้ฟังจากปากคุณพ่อสนอง ช้อนทอง อายุ

76 ปี บวช 32 ปี เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ สามเสน ซึ่งบัดนี้พักอยู่ที่วัดนักบุญเปาโล โรงเรียนนิรมล ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนใหญ่ มีนักเรียน 2,800 คน ตั้งแต่อนุบาล ถึงมัธยมปลาย แต่งานอภิบาลไปถวายมิสซาให้กับสัตบุรุษวัดเล็กๆ ที่ท่าพระ และพระตะเกียน

เวลานี้สุขภาพไม่ค่อยดี ถือว่าอยู่ในวัยพัก รักษาสุขภาพ เคยทำบายพาสถึง 3 เส้น สมัยอยู่ที่เซนต์ดอมินิก กรุงเทพฯ

“เรียกว่าชีวิตเฉียดฉิวมาแล้ว!”

เมื่อ 20 กว่าปีมาแล้ว สมัยนั้นยังเป็นหนุ่มแน่น ผมมาบุกเบิกต่อจากคุณพ่ออาเนลลี เริ่มไว้บั้ง เป็นเรื่องเสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย ผู้ไม่เคยเกรงกลัวสิงห์และเสือ แต่มาววันนี้ เรี่ยวแรงไม่มาก แต่ใจยังให้เต็มร้อย หลังจากกินข้าวเช้าวันหนึ่ง ผมก็ขออนุญาตพูดคุยถึงอดีตในถ้ำสิงห์สักนิด

“เริ่มแรกที่มา ผมก็พยายามสำรวจและทำความเข้าใจกับชาวบ้าน ได้รู้จักกับคนหนึ่งที่เป็นหัวหน้าของชาวบ้านและเขามีใจนักเลงมาก เราสนิทกันมาก เขามานั่งกินข้าวที่บ้านพ่อ มานอนคุยกันบ่อย เขาเป็นคนดี มีลักษณะผู้นำเด่นชัดมาก เป็นคนทำจริงและเสียสละ ผมว่าเขาเป็นคนดีมากคนหนึ่ง”

เขาชื่อ ผวน ศิลปธร แต่ตำรวจถือว่าเขาเป็น “เสือ!”

ใครๆ เรียกเขาว่า ไอ้เสือ แต่สำหรับผม เขาเป็นเพื่อนที่ดีมากคนหนึ่ง!

เขาเป็นคนที่เข้ามาที่นี่หลังผมเล็กน้อย มาจับจองที่ดินผืนใหญ่เป็นร้อยๆ ไร่ และแบ่งให้ครอบครัวละ 10 ไร่เท่าๆ กัน และกำหนดว่าใน 7 วัน แต่ละคนต้องมาทำงานฟรีเพื่อส่วนรวม 1 วัน ต้องเอาเครื่องมือและเอาอาหารมากินเอง เช่น ทำถนน ขุดบ่อ ฯลฯ และเขาจะเป็นคนแบกจอบออกไปเป็นคนแรกทุกครั้ง เป็นตัวอย่างที่ดีที่

ทำให้คนเคารพรักเขา เขามีลักษณะผู้นำอย่างเห็นได้ชัดและทำอะไรเพื่อตนเอง แต่เพื่อชุมชนและหมู่บ้านที่นี่

แต่...ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ข้าราชการกลับต้องการจะจับเขา เขาอพยพมาจากเพชรบุรี เราก็ไม่รู้ว่าเขาทำอะไรมา ไม่เคยเล่าให้ฟัง มาอยู่ที่นี่เขาจะทำอะไร เขาก็ต้องระวังตัวตลอดเวลา

ในพื้นที่นี้ ทางรัฐบาลและทหารถือว่าเป็นพื้นที่สีชมพู แดนคอมมิวนิสต์ ผมเองก็มีคนมาบอกให้รู้ว่า ผมมีชื่ออยู่ในบัญชี กอ.รมน. ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ผมเองก็ไม่คิดอะไร เราก็ทำหน้าที่ของเราไปปกติ เพราะเราอยู่กับชาวบ้าน พยายามหาทางช่วยพวกเขาให้มีอาชีพจะเป็นอะไรก็เป็นกันสมัยนั้นอะไรๆ ก็อ้างคอมมิวนิสต์กันง่าย ๆ

วันหนึ่ง มีคนมาบอกผมว่า

“ให้ระวังตัวนะ จะมีคนมายิงพ่อ”

ผมได้ยินก็ไม่รู้สึกกลัวอะไร เรามั่นใจว่า

เราไม่ได้ทำอะไรไม่ดี เรามาทำงานเพื่อพระ เพื่อชาวบ้านคนยากจน พระก็จะคุ้มครองเรา

ต่อมาสองสามวัน มีผู้ชายสองคนมาถามหาชื่อผม มาเจอผมพอดี เขาก็ถามว่า “คนที่ชื่อ ‘สนอง ช้อนทอง’ อยู่ที่ไหน?”

ผมก็บอกว่า ผมนี้แหละชื่อ “สนอง ช้อนทอง”

ผมก็คุยกับเขาอยู่พักใหญ่ เขาก็ยอมรับว่ามีคนจ้างให้มายิงผม!

ผมก็บอกว่า “ถ้าจะยิง ก็ยิงเลย ผมอยู่ที่นี่แล้ว...เขาก็ไม่ยิง ผมก็ถามเขาว่า แล้วใครจ้างเขามาเป็นเงินเท่าไร”

“เขาก็บอกให้รู้ และค่าจ้างฆ่าผม 5,000 บาท”

ผมก็บอกว่า “เอาอย่างนี้ ผมไม่มีเงินมากนักหรอก แต่ผมให้คุณครึ่งหนึ่ง 2,500 บาท และช่วยพาผมไปหาคนที่จ้างคุณฆ่าผม ผม

อยากจะพบเขา”

เขาก็พาผมไปที่บ้านคนที่เขาพูดถึง เป็น พ่อค้า มีฐานะดี มีชื่อเสียง หน้าตาดี

ผมก็แนะนำตัวและถามเขาว่า “ทำไม คุณ อยากฆ่าผม”

เขาก็บอกว่า เพราะมีคนบอกว่า พ่อสอนอง ได้จ้างคนให้ฆ่าเขา ถ้าเขาไม่ทำก่อน เขาก็จะต้องถูกยิง

ผมก็เล่าให้ฟัง ผมจะทำไปทำไม ผมเป็น บาทหลวง ผมมาทำงานพัฒนาชุมชน ช่วยเหลือ ชาวบ้าน คนยากคนจน คงมีคนที่ต้องการทำลายผม เพราะอาจจะไปขัดผลประโยชน์ของเขา หรือไม่ก็ คงเข้าใจผิดแน่ๆ

เรื่องนั้น ก็ผ่านไป ผมก็ทำงานไปตามปกติ หันกลับมาเรื่อง เสือผวนต่ออีกหน่อย

เราก็ได้คุยกันบ่อยกับ “เสือผวน” เรียกว่า เป็นเพื่อนกันได้เลย วันหนึ่งก็ได้คุยกันเพื่อ คลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นกับเรา และชาวบ้านที่อยู่ในที่นี้ ผมได้บอกว่า “ผมจะพยายามติดต่อกับทาง เจ้าหน้าที เพื่อช่วยคลี่คลายเรื่องนี้ และถึงวันหนึ่ง เมื่อผมทำเรื่องของผมเสร็จแล้ว ก็เป็นเรื่องของเขา ต้องเคลียร์กับตำรวจ และต้องเชิญตำรวจ หรือ เจ้าหน้าที่จากอำเภอ หรือจากจังหวัดมาร่วมประชุม กับพวกเรา”

บังเอิญผมได้รู้จักกับคริสตังคนหนึ่ง ที่ กรุงเทพฯ มีหน้าที่และเป็นคนซื่อๆ ก็ได้ไปพบเขา และได้เล่าเรื่องของผมและเสือผวนให้เขาฟัง และ เขาก็แนะนำให้ติดต่อกับเพื่อนของเขาอีกคนหนึ่ง ที่มีตำแหน่งหน้าที่ในบ้านเมืองพอที่จะช่วยแก้ ปัญหาสิทธิพลท้องถิ่นได้ และผมก็กลับมาทำงาน ปกติ ไม่ติดตามอะไรนัก

วันหนึ่ง เขาก็ได้ติดต่อให้ทางเจ้าหน้าที่ จากกรุงเทพฯ ลงไปเป็นกลุ่ม พบกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจและผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และสอบถาม

ถึงเรื่องราวของผมและเสือผวน บอกว่า

“ถ้าผม และเสือผวนเป็นอะไรไป พวกเขา ต้องรับผิดชอบ!”

หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่พวกนี้ ต้องมาคอย ระวังระวังไม่ให้เสือผวนเป็นอะไรไป เพราะ กลัวว่า ถ้าเกิดอะไรขึ้น พวกเขาแย่นะๆ

กลายเป็นเสือได้รับการคุ้มครองอย่างดี และไม่มีใครกล้ามาดุด่าเย้ยเย้าของเสือผวนอีกเลย

เมื่อศัตรูเบื้องบนหมดไปแล้ว ผมก็ได้ทวง สัญญากับเสือผวน ว่าต่อจากนี้ไปน่าจะเชิญตำรวจ เจ้าหน้าที่อำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมาร่วม ประชุม รับรู้งานการต่างๆ ที่เราทำอยู่ เชิญให้เขามาร่วมประชุมกับเรา เพื่อแก้ปัญหาอย่างเบ็ดเสร็จ สักที เพราะเขาไม่ได้มารู้มาเห็นสิ่งที่เราทำ ว่า เป็นอะไร เขาก็คงเข้าใจผิดเหมือนเดิม เราก็ถูก ตราหน้าว่าเป็น คอมมิวนิสต์ เป็นโจร”

เราได้คุยกันเรื่องนี้ แต่ก็ยังไม่ลงตัว ความกลัวก็ยังมีอยู่ผมก็ย่ำว่าเรื่องนี้ น่าจะถึงเวลาแล้ว เพราะเรื่องต่างๆ ก็ผ่านมาแล้ว

ที่สุดเขาก็ตัดสินใจไปเชิญตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าฯ และตำรวจมาร่วมประชุมกับพวกเราแต่ถึงวันประชุมจริงๆ มีเพียงเจ้าหน้าที่เล็กๆ เพียงคนเดียวที่มาประชุมกับพวกเรา และอ้างว่าเขาได้รับมอบอำนาจเบ็ดเสร็จ หากมีอะไรเขาสามารถตัดสินใจและสั่งการได้เลย

หลังจากนี้ เรื่องราวต่างๆ ก็ค่อยๆ สงบเรียบร้อยดี

เสือผวน ก็ยังมาติดต่อเขียนเขียนและมาพูดคุยกันเป็นประจำ ชาวบ้านก็มีอาชีพ มีงานการทำมีรายได้มากขึ้น มีความสงบเรียบร้อยดีมาก ไม่มีโจรผู้ร้ายเลย

คุณพ่อได้ยื้อนรอยให้ทราบสมัยแรกๆ ที่ส่งเสริมอาชีพให้ชาวบ้าน

เริ่มแรกผมก็ได้ลองปลูกกาแฟโรเบสต้า และเชิญชวน ชาวบ้านก็เริ่มปลูกและเจริญเติบโตมาก เพราะดิน น้ำสมบูรณ์ดี แต่เมื่อฤดูเก็บเมล็ดกาแฟ เราก็ไม่รู้จะอย่างไร ก็ช่วยชาวบ้านรับมาและพยายามหาตลาดให้พวกเขา

ผมเอากาแฟไปขาย 7-8 กระสอบ พยายามหาตลาดให้พวกเขา ปรากฏว่ายากลำบาก

เหลือเกิน ไม่มีใครซื้อหรือสนใจเลย ได้ไปพบศิษย์เก่าคอนบอสโกคนหนึ่งเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่เขาเองก็ไม่สามารถจะช่วยเหลืออะไรได้ แต่เขาก็ช่วยแนะนำว่าให้ลองไปติดต่อกับบริษัทเนสเลย์ เขาช่วยแนะนำให้ได้ เพราะมีเพื่อนอยู่ในระดับผู้บริหารอาจจะช่วยได้

“เขาขอตัวอย่างไปทดสอบดูสัก 2-3 กิโลกรัม”

“ผมจัดให้ไป 6-7 กิโลฯ ด้วยความรู้สึกไม่ค่อยมั่นใจนัก แต่หลังจากนั้นสองสามอาทิตย์ เขาก็ติดต่อมา เชิญไปพูดคุย และแจ้งให้ทราบว่ากาแฟที่เราปลูกนี้ คุณภาพเหมือนกับที่เขาต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศเลย”

ชาวบ้านโชคดี เราก็โล่งใจ มีตลาดรับซื้อทั้งหมด และเราก็ขอให้รับซื้อในราคาที่คงที่ เพราะชาวบ้านจะมีกำไรบ้าง บริษัทเขาเองก็ประหยัดค่าใช้จ่ายลงไปมากและได้ช่วยคนไทยเราเองด้วย มีเท่าไร ขอให้ส่งให้บริษัทของเขา รับซื้อหมด

“โอ้..พระเจ้า...!” ☺

ศาลเจ้าบรรพชน และโบสถ์คาทอลิกในเกาหลี

คนที่อายุมากขึ้น มักจะทำอะไรช้าลง และเริ่มหลงๆ ลืมๆ ผมก็เริ่มรู้สึกว่าคุณตัวเองเป็นเช่นนั้นบางครั้ง ทางแพทย์แนะนำว่าเราควรต้องคอยหมั่นฝึกฝนสมอง อยู่เสมอ การหลุดออกจากสิ่งซ้ำๆ และการได้พยายามทำอะไรใหม่ๆ เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้เราได้ป้องกันไม่ให้สมองขึ้นสนิม ทุกครั้งที่ได้ไปต่างถิ่นจึงเป็นโอกาสที่ผมจะใช้เวลาในการศึกษาประวัติศาสตร์ ขึ้นรถลงเรือแบบชาวบ้านท้องถิ่น เขาทำกัน ได้ผจญภัยเล็กๆ น้อยๆ คอยจดคอยจำเส้นทางและค้นหาเป้าหมายจากแผนที่ มีหลงทางบ้างก็เก็บเป็นประสบการณ์ สนุกกว่าการใช้บริการทัวร์ที่คนอื่นเตรียมให้เราหมดทุกอย่าง

เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน 2009 ผมต้องไปประชุมที่เกาหลีได้อยู่ 3-4 วัน เนื่องจากไม่เคยไปมาก่อนเลย จึงตั้งใจว่าอย่างไรเสียต้องหาเวลาไปดูสถานที่สำคัญของเขาให้ได้ ด้วยเวลาที่มีน้อย เย็นวันศุกร์จึงตัดสินใจไปดูศาลเจ้า Jongmyo ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกขององค์การยูเนสโก และเย็นวันเสาร์ได้ไปวัดคาทอลิก Yakhyeon ทั้งสองแห่งอยู่ในกรุงโซล ไม่ได้ไปดูโรงถ่ายแดจังกึมเหมือนโปรแกรมทัวร์ทั่วไป

คนเกาหลีได้รับอิทธิพลของศาสนาขงจื้อที่ให้ความสำคัญกับบรรพบุรุษ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย โดยเชื่อว่าบรรพชนจะอยู่กับลูกหลานไปอีก 4 รุ่น คนรุ่นลูกจึงกราบไหว้บรรพชนให้ปกป้องคุ้มครองอวยพร ถ้าเป็นคนธรรมดาจะไปกราบไหว้กันที่สุสานในวันสำคัญหรือวันครบรอบหรือเทศกาล แต่สำหรับสมาชิกในราชวงศ์ก็มีการสร้างศาลเจ้าให้บรรพบุรุษของตนเอง เพื่อกษัตริย์และลูกหลานจะได้มาประกอบพิธีไหว้บรรพชนได้สะดวก และสวดมนต์วอนขอให้มีความสุขความเจริญมาสู่แผ่นดิน จึงมีการทำพิธีบวงสรวงเช่นไหว้ปีละ 4 ครั้งในทุกฤดูกาล

จุดเด่นของศาลเจ้าบรรพชน Jongmyo ตามที่เขาให้ข้อมูลไว้ เป็นศาลเจ้าที่ปฐมนิเทศราชวงศ์ Joseon ของเกาหลีสร้างขึ้นไว้เมื่อเริ่มสถาปนาราชวงศ์และทำการ

ศาลเจ้าบรรพชน Jongmyo ที่กรุงโซล ■

ตั้งโซลเป็นเมืองหลวง อายุรวมแล้ว 600 กว่าปี มีศาลเจ้าบรรพชนอยู่ 2 แห่ง ตั้งในบริเวณที่ร่มรื่นเงียบสงบ ตัวศาลเจ้าแรกเป็นเรือนไม้ชั้นเดียวที่อ้างกันว่าเป็นเรือนที่ยาวที่สุด คงจะประมาณสัก 80 เมตรได้ ภายในแบ่งเป็นห้องสำหรับเช่นไหว้รวม 19 ห้อง ที่บรรจุป้ายหินบรรพชน 49 ศิลา พอแน่นเกินไปก็ไปสร้างศาลเจ้าที่สองในรูปแบบเรือนไม้ชั้นเดียวอีกแห่ง มีห้องสำหรับเช่นไหว้อีก 16 ห้อง ตัวศาลเจ้าทั้งสองแห่งไม่ได้มีการตกแต่งวิจิตรพิสดารเหมือนศาลเจ้าที่เห็นกันในเมืองไทย แต่ด้วยรูปทรงยาวและเสาไม้ใหญ่ตลอดระเบียบทางเดิน ประกอบกับลานหินโล่งกว้างที่ไม่มีต้นไม้เลยสักต้น ทำให้ดูขรึมและขลัง นัยว่าเพื่อให้รังสีของบรรพชนได้ลงมาสู่แผ่นดินโดยปราศจากการขวางกั้น บรรยากาศภายนอกศาลเจ้าทั้งสองค่อนข้างเงียบสงบและมีต้นไม้ให้เงาร่มระหว่างเดินจากปากประตูเข้าไป ตามประวัตินั้นศัตรูสำคัญของศาลเจ้าบรรพชนคือคนในสมัยที่ญี่ปุ่นเข้ามาทำสงครามกับราชวงศ์เกาหลีเมื่อปี 1592 ก็ทำการเผาศาลเจ้าจนเรียบ แต่ก็มีการจัดสร้างใหม่ในเวลาต่อมา

เย็นวันศุกร์การประชุมต้องย้ายจากกรุงโซลออกมาประชุมต่อที่เขตเมืองอินชอนรอบนอก (Inchoen) เมืองนี้เป็นที่ตั้งของสนามบินแห่งใหม่ซึ่งอยู่บนเกาะจากสนามบินบนเกาะเวลาจะเข้ากรุงโซลต้องนั่งรถข้ามสะพานยาวที่เชื่อมเข้าหาแผ่นดินใหญ่ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง รัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลางเกาหลีกำลังระดมสร้างที่นี่ให้เป็นเมืองแห่งอนาคตภายใน 10 ปีข้างหน้า โดยวาด

โครงการว่าจะเป็นศูนย์การประชุม ศูนย์กลางแสดงสินค้านานาชาติ เมืองมหาวิทยาลัยและเทคโนโลยีระดับสูง ภาพที่เห็นในปัจจุบันคือโครงการก่อสร้างต่างๆ ที่หลุมกับการตอกเสาเข็ม สร้างตึก ถนนทะเล ขยายถนน เชื่อมสะพานข้ามอ่าว ฯลฯ โรงแรมที่ประชุมเป็นโรงแรมใหม่ที่ตั้งอยู่กลางทุ่งนาแวดล้อมไปด้วยสิ่งก่อสร้างต่างๆ เนื่องจากวันอาทิตย์ยังมีการประชุมและกว่าจะบินกลับถึงกรุงเทพฯ ก็ตึกมากแล้ว ผมจึงตัดสินใจจะไปวัดร่วมมิสซาเย็นวันเสาร์แทน สอบถามทางโรงแรมว่ามีโบสถ์ใกล้ๆ หรือไม่เขาบอกไม่รู้แต่ที่กรุงโซลมีแน่นอน หากอยากไปจริงต้องนั่งรถไฟใต้ดินไปใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที ไปกลับสามชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างน้อย

ผมขอแผนที่มาดูคำแนะนำว่าจะไปโบสถ์ Yakhyeon อย่างไร เห็นว่าอยู่ใกล้สถานีใจกลางเมือง (Seoul Station) ตามข้อมูลบอกว่าออกจากสถานีแล้วเดินไปเพียง 10 นาทีก็ถึง พอเลิกประชุมตอนบ่ายสี่โมงผมก็รีบขึ้นจัมโบรไฟฟ้าใต้ดินเข้ากรุงโซล คาดว่าน่าจะไปที่นั่นมิสซาเย็นรอบ 6 โมง ค่ารถไฟถูกอย่างไม่น่าเชื่อประมาณ 1,700 วอน หรือห้าสิบบาท ระหว่างทางก็เจอเด็กนักเรียนมหาวิทยาลัย 4 คนที่เป็นคาทอลิกด้วย แก่ก็ช่วยพามาเปลี่ยนรถจากขบวนแรกไปขบวนสองเข้ากรุงโซลโดยไม่ต้องเสียเวลาซื้อตั๋ว ระยะทางเข้ากรุงโซลผมนับดูสถานีแล้วคงประมาณ 33 สถานี ตอนแรกก็จ้องดูป้ายทุกสถานีที่จอด แต่พอผ่านไปนานเข้าก็เริ่มประมาท หยิบเอามือถือมาดูอินเตอร์เน็ต เผลอไปเดียวเดียว ปรากฏว่าเลยสถานีที่จะลง ต้องวิ่งหาชานชาลาในสถานีเพื่อต่อสายเดิมวิ่งย้อนกลับมา มาถึงสถานีกรุงโซลก็ 6 โมงเย็น และฟ้ามืดสนิท

สถานีนี้มีช่องทางให้ออก 10 กว่าช่อง ไม่เหมือนหัวลำโพงที่ออกทางเดียว หากออกผิดช่องก็หลงทางเหมือนกัน ผมคิดว่าเดินออกมาถูกช่องแล้ว สอบถามคนที่เดินผ่านไปมาว่าวัด Yakhyeon อยู่ที่ไหนก็ไม่มีใครรู้จัก มีชายคนหนึ่งทำท่าว่ารู้จัก วัดนี้ แก่ชี้ให้ผมข้ามถนนไปฝั่งตรงข้ามกับสถานีและแนะนำให้นั่งแท็กซี่ไป ผมก็เข้าใจว่าโบสถ์อยู่ฝั่งตรงข้าม ข้ามไปแล้วก็สอบถามคนแถวนั้น ทุกคนพากันส่ายหน้าซึ่งแปลได้ 2 อย่างว่าเขาไม่รู้ว่โบสถ์อยู่ไหน หรือเขาไม่เข้าใจที่ผมพูด โชคดีที่แถวนั้นมีโรงพักตำรวจอยู่ เลยตัดสินใจเดินขึ้นโรงพัก เกิดมายังไม่เคยต้องขึ้นโรงพักเพื่อไปเข้าวัด ตำรวจผู้หญิงดูชื่อวัดแล้วก็บอกว่าไม่แน่ใจว่าอยู่ที่ไหน ขอเวลาสอบถามกับโรงพักใหญ่ ว่าแล้วก็โทรศัพท์สอบถามให้อีกเกือบ 10 นาที สุดท้าย ก็บอกว่ามันอยู่ไม่ไกล แต่เนื่องจากว่าวัดอยู่บนเนินและมันมืดแล้วแนะนำให้เรียกแท็กซี่ไปพร้อมเขียนเป็นภาษาเกาหลีบนรูปวัดในหนังสือของผม ผมวิ่งออกไปเรียก

วัดคาทอลิก Yakhyeon ใกล้สถานีรถไฟในกรุงเทพฯ ■

แท็กซี่คันแรก แกดูภาษาเกาหลีแล้วส่ายหน้าและทำสัญญาไม่ไป เรียกคันที่สองก็เจอแบบเดียวกัน ผมไม่แน่ใจว่าที่ส่ายหน้านั้นเพราะอ่านลายมือตำรวจไม่ออกหรืออย่างไร คันที่สามแกดูสั๊กพักและดูท่าทางคิดหนักกว่าจะไปหรือไม่ สุดท้ายก็เรียกให้ผมขึ้นมา

รถวิ่งอ้อมสถานีรถไฟเกือบครบรอบแล้วมาจอดที่แยกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่หลังจุดที่ผมโผล่ออกมาจากสถานี พร้อมชี้ให้ดูยอดโบสถ์บนเนิน แล้วทำภาษามือให้ผมลงจากรถเดินขึ้นไปเอง ผมเลยเข้าใจว่าที่แท็กซี่ไม่อยากไป เพราะมันอยู่ใกล้วัดเดียว หากเดินลัดขึ้นเนินไป แต่หากจะต้องเอารถขึ้นไปนั่นต้องวิ่งอ้อมอีกไกลเพราะมันเป็นวันเวย์ ผมวิ่งกระหืดกระหอบขึ้นไปถึงวัดก็ปรากฏว่าคุณพ่อกำลังเสกศีลพอดิ มิสซารอบนี้ถึงแม้จะมาสายแต่ก็ยังมีโอกาสได้รับศีล แต่ผมรู้สึกขอบคุณพระมากที่มีโอกาสได้มา เนื่องจากวันอาทิตย์พຽນนี้เป็นวันเสกป่าช้าศรีราชาที่ปกติผมจะต้องไปร่วมมิสซาระลึกถึงคุณพ่อคุณแม่ที่ฝังที่นั่น ปีนี้เลยถือวามาร่วมพิธีมิสซาสกป่าช้าที่เกาหลีแทน

โบสถ์นี้ถือว่าเป็นสถานที่สำคัญของพระศาสนจักรในเกาหลี เพราะเป็นโบสถ์ที่สร้างในลักษณะตะวันตกเป็นแห่งแรก อายุทะลุร้อยแล้ว และยังเป็นสถานที่ซึ่งชาวเกาหลีเกือบ 30 คนยอมตายเป็นมรณสักขี ในจำนวนนี้ 2 คนได้รับการแต่งตั้งเป็นนักบุญไปเรียบร้อยแล้ว ที่เหลือยังอยู่ในขั้นตอน เกาหลีเป็นประเทศที่มีนักบุญมากกว่า 100 คน จัดเป็นอันดับ 4 ของทั่วโลก โดยส่วนใหญ่เป็นมรณสักขี

ในช่วงศตวรรษที่ 19 ซึ่งคริสตชนถูกผู้มีอำนาจของราชวงศ์ Joseon สั่งประหารเนื่องจากปฏิเสธการทำพิธีเคารพบูชาบรรพชนแบบเจ้า ที่ขัดกับความเชื่อของชาวคริสต์ที่มีพระเจ้าองค์เดียว จริ่งคังที่ว่าที่ใดมีการเบียดเบียน พระวาจาและพระพรของพระเจ้าจะอยู่ที่นั่นเป็นพิเศษเกาหลีมีประชากรน้อยกว่าไทยแต่มีคาทอลิกถึง 5.1 ล้านคนหรือกว่าร้อยละ 10 โดยเริ่มจากพระสงฆ์ท้องถิ่นที่บวชจากจีนในปี ค.ศ. 1784 และต่อมามีคณะนักบวชมิสซังต่างประเทศจากปารีสเข้าไปช่วยเผยแพร่ คุณพ่อคณะพระมหาไถ่บางท่านยังได้ไปเป็นมิสชันนารีที่เกาหลี

ขอย้อนกลับไปเรื่องศาลเจ้าบรรพชน ความประทับใจของผมนอกจากได้รับรู้เรื่องประวัติศาสตร์ ก็ยังอยู่ที่เหตุการณ์ธรรมดาที่ปากทางเข้าศาลเจ้าฯ ตอนขึ้นจากรถไฟได้เดินข้ามถนนกำลังเดินไปซื้อตัวค่าผ่านประตู เห็นคนชุมนุมกันมากผิดปกติ ความคิดแรกเข้าใจว่าคงมีตลาดนัดหรือการประท้วงอะไรบางอย่าง พอเดินเข้าไปใกล้จึงรู้ว่าไม่ใช่ กลายเป็นลานที่คนมาเล่นหมากรุกและหมากล้อม ส่วนใหญ่เป็นคนสูงวัย

■ บรรยายาศคนเล่นหมากรุก และการฟังพระคัมภีร์
ในสวนหย่อมทางเข้าศาลเจ้าบรรพชน Jongmyo

หมากหนึ่งกระดานก็เล่นกันได้แค่ 2 คน แต่อีกสิบนั้นยืนดูและครุ่นคิดติดตาม เหมือนตัวเองลงไปเล่น มีการพูดคุยแสดงความพึงพอใจหรือวิพากษ์วิจารณ์รูปแบบที่เป็นไป ที่น่าแปลกใจคือยังมีกลุ่มคนที่มานั่งสมาธิใกล้กัน และอีกกลุ่มก็คงเป็นชาวคริสต์ที่มานั่งชุมนุมฟังพระคัมภีร์และบทเทศน์พร้อมกับมีการร้องเพลงสลับด้วยความที่วัตถุประสงค์ไม่เข้ากัน น่าจะมีการต่อว่าต่อขานทะเลาะเบาะแว้งกัน คนที่ทำสมาธิก็น่าจะโกรธพวกร้องเพลง พวกร้องเพลงและเทศน์ก็น่าจะโกรธพวกเล่นเกมที่อาจมีการพนันขันต่อบ้าง แต่ที่นั่นทุกคนปฏิบัติในสิ่งที่ตนสนใจ อยู่ร่วมกันได้อย่างดี อย่างนี้น่าจะเรียกว่าความสมานฉันท์ คือไม่ทะเลาะกันแม้จะไม่ได้ทำในสิ่งเดียวกันและเห็นต่างกัน

สันติสุขบนแผ่นดินเกิดขึ้นได้ง่ายๆ หากเราปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่ให้รักเพื่อนมนุษย์เหมือนที่พระองค์รักเรา ยอมรับซึ่งกันและกันและไม่ใช้ความรุนแรงต่อคนที่มีความเห็นต่างหรือปฏิบัติไม่เหมือนกับเรา ☸

ลก 2:39-40

เมื่อโยเซฟและพระนางมารีย์ได้ปฏิบัติตามที่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้ากำหนดไว้สำเร็จทุกประการแล้ว จึงกลับไปถิ่นนาซาเร็ธ เมืองของตนในแคว้นกาลิลี พระกุมารทรงเติบโตแข็งแรงขึ้น ทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์ และพระหรรษทานของพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์

รอดตายเพราะสายจำพวก (scapular)

(เรื่องจริงของพลทหารอเมริกันระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2)

กองร้อยของผมเคลื่อนผ่าน Zindhofen ตามด้วยรถบรรทุก และรถถังผ่านเมือง Uden คำนั่นเราตั้งแคมป์พักหลังโรงนาเก่าที่ถูกทิ้งร้างใกล้ Nijmegen ด้านหลังของแคมป์มีบ่อน้ำและปั้มน้ำ พวกเราจึงได้มีโอกาสร้างหน้าชำระร่างกายที่สกปรกโสมมด้วยเหงื่อและฝุ่นหลังการต่อสู้ยาวนานหลายชั่วโมง คงเคยได้ถูกต้อนว่า พวกเราใช้ประโยชน์จากน้ำในบ่อน้ำอย่างสิ้นใจสักเพียงใด ผมก็เป็นคนหนึ่งในกลุ่มทหารนี้ที่มีความสุขในการชำระร่างกาย ผมถอดเสื้อแจ็กเก็ต และถอดสายจำพวกแขวนไว้กับมือจับโยกของปั้มน้ำนั้น

หลังจากนั้นประมาณหนึ่งชั่วโมง กองร้อยของเราได้รับคำสั่งให้เคลื่อนกำลังไปข้างหน้าไปยังสนามเพละที่ฝ่ายศัตรูเพิ่งถอนกำลังออกไป คำนั่นพวกเราต้องนอนในหลุมสนามเพละ ขณะที่กำลังจะหลับ มือก็ควานหาสายจำพวกที่ใส่ประจำอยู่ทุกวัน แล้วผมก็ต้องตกใจเพราะลืมนำสายจำพวกไว้ที่ปั้มน้ำที่โรงนาขณะนั้นดีมากแล้วถ้าจะกลับไปโรงนาเพื่อนำสายจำพวกกลับมาใส่ก็เกรงอันตรายผมจึงพยายามจะขมวดกลับแต่ก็ไม่กลับสักที กระสับกระส่ายอยู่นาน จนในที่สุดก็ตัดสินใจคลานออกจากหลุมสนามเพละท่ามกลางความมืด (ไม่กล้าใช้ไฟฉาย เกรงว่าจะถูกยิงจากทั้งสองฝ่าย คือ ทหารเวรยามฝ่ายตนเอง และจากฝ่ายศัตรู) คลานไปได้สักพัก ก็เริ่มมีการยิงปืนใหญ่จากฝ่ายศัตรูที่ยิงกระหน่ำมา จึงทำให้พอมองเห็นทางเดินจากแสงของระเบิดที่หล่นตมตามรอบๆ บริเวณ พอถึงโรงนาที่รีบไปที่ปั้มน้ำ แต่ปรากฏว่าสายจำพวกไม่อยู่ที่นั่นแล้ว ผมผิดหวังและใจไม่ดีเลยเพราะสายจำพวกนี้คุณแม่มอบให้และอวยพรขอแม่พระคุ้มครองผมตลอดไป ผมจึงใส่สายจำพวกสายนี้ทุกวันตลอดระยะเวลาออกสงคราม แต่อย่างไรก็ตามผมก็คลานกลับหลุมสนามเพละที่เพื่อนๆ กำลังนอนพักอยู่ แต่เมื่อไปถึงผมตกใจมากเพราะหลุมสนามเพละที่ผมนอนพักอยู่ก่อนหน้านั้นพร้อมกับเพื่อนๆ กลับเป็นหลุมลึกใหญ่ด้วยกระสุนปืนใหญ่ที่ฝ่ายศัตรูยิงมาเป็นชุดๆ ช่วงที่ผมคลานไปหาสายจำพวก ผมเห็นเพื่อนๆ นอนตายในสภาพที่นอนเอนนอนคุด คิดในใจว่าถ้าหากผมไม่ไปหาสายจำพวกผมก็คงเหมือนพวกเขาเช่นกัน

เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่เดินไปที่เดินท่าอาหารก็พบเพื่อนอีกคนหนึ่งในกลุ่มร้อยเดียวกัน เพื่อนคนนั้นก็เปรยว่าจิตใจที่ได้พบผม เขาคิดว่าผมตายในหลุมสนามเพละเหมือนคนอื่น และถามผมต่อไปว่าเมื่อคืน

ผมไปไหนเพราะเขากลานจากหลุมสนามเพละมาหาผมแต่ไม่พบผม และเล่าต่อว่า ขณะที่เขากำลังกลับไปประจำตำแหน่งก็พบผู้กอง และถูกผู้กองสั่งให้ไปเอาน้ำดื่มมาให้ เขาจึงกลานออกจากหลุมสนามเพละ และหลังจากนั้นสักครู่ลูกกระสุนปืนใหญ่ก็ตกตรงบริเวณหลุมสนามเพละหลายสิบลูก ยังผลให้เพื่อนทหารตายหลายคน

ผมจึงถามเขาว่า “แล้วคุณมาหาผมทำไม?” เพื่อนคนนั้นจึงล้วงกระเป๋าหยิบสิ่งหนึ่งขึ้นมาให้ผม พร้อมกับบอกว่า “ผมนำสิ่งนี้มาให้คุณ” ผมต้องตกตะลึงเพราะสิ่งที่เขายื่นมาให้ผมก็คือ “สายจำพวก” ที่ผมลืมไว้ที่ปั้มน้ำมันนั่นเอง

คืนที่เพิ่งผ่านมา “สายจำพวก” สายนี้ได้ช่วยชีวิตเราสองคน

เรื่องเล่าของทหารอเมริกันคนนี้เป็นเรื่องที่เราได้เป็นอย่างดีถึงความห่วงใยของแม่พระที่มีต่อพวกเราคริสตชน

สายจำพวกในภาษาอังกฤษเรียกว่า SCAPULAR จากละติน SCAPULA ซึ่งหมายถึงกระดูกรูปสามเหลี่ยมสองชิ้น ด้านบนของแผ่นหลังของเรา

สายจำพวกของบรรดานักบวชในอารามแต่เดิมเป็นผ้าคลุมผืนใหญ่คลุมด้านหลังและด้านหลัง เย็บติดกันตรงบ่ามีช่องกลมสำหรับสวมผ่านศีรษะ เป็นผ้าคลุมสวมทับเครื่องแบบนักบวชเพื่อกันเปื้อน ต่อมาผ้าคลุมหน้า-หลัง ผืนใหญ่นี้ถูกย่อให้เล็กลงสำหรับให้ฆราวาสใช้ โดยผ้าคลุมที่ย่อเล็กลงสองชิ้นนี้ใช้แถบผ้าเย็บเชื่อมกันเพื่อใช้คล้องคอ โดยให้ชิ้นหน้าอยู่ตรงกลางอก และอีกชิ้นอยู่กลางหลัง สวมภายในเสื้อ

มีสายจำพวก (scapular) 18 ชนิดที่ได้รับอนุญาตให้ใช้จากพระศาสนจักร ที่รู้จักกันดีมี :-

- * สีขาว ของ The Holy Trinity, Dominican Order
- * สีแดง ของ The Passion of Christ
- * สีดำ ของ The Seven Sorrows of Mary, Benedictine Order
- * สีน้ำเงิน ของ The Immaculate Conception
- * สีน้ำตาล ของ Our Lady of Mount Carmel, Carmelite Order

สายจำพวก ที่พวกฆราวาสใส่คล้องคอนี้ อาจเปรียบเทียบกับในบริบทวัฒนธรรมของคนไทยที่ยังใช้กระบือไถนา เปรียบเสมือนเชือกคล้องลากคันไถ (Yoke) ที่ให้ความหมายว่า เราถูกเชื่อมกับองค์พระเยซูคริสต์และทำงาน (ลากคันไถ – yoke) พร้อมกับพระองค์

สายจำพวกเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (sacramental) เตือนใจเราให้ดำเนินชีวิตแบบคริสตชนที่ดี รำพึงพระวาจาพระเจ้า หมั่นรับศีลต่างๆ และมีความศรัทธาต่อแม่พระ ผู้เป็นมารดาพระเจ้า และเป็นผู้ที่สอนและแสดงให้เราเห็นว่า เราควรดำเนินชีวิตอย่างไรในความเชื่อและความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์

(จาก Mary's Gift

โดย Carolyn Humphreys

Homiletic & Pastoral Review Oct. 2009)

บุญราศีปีเตอร์ โต รอต (ฆราวาสผู้นำของวัด) ฉลองวันที่ 17 มกราคม

ท่านดูแลจัดการวัดเมื่อคุณพ่อเจ้าอาวาสของท่านถูกคุมขังอยู่ในแคมป์รวมศูนย์ของชาวญี่ปุ่นในสงครามโลก ครั้งที่ 2 แม้จะถูกขังให้ถึงแก่ความตาย ท่านก็ได้ประคับประคองความเชื่อของชุมชนวัดของท่านด้วยการนำพวกเขาสวดภาวนา สอนความเชื่อให้กับพวกเขา ล้างบาปให้พวกเขาและเป็นพยานยืนยันถึงพิธีสมรสแบบคริสตชน

บุญราศีปีเตอร์โตในวัฒนธรรมของปาปัว โดโล การวาดภาพนี้แสดงให้เห็นเป็นดั่งงานรื่นเริงและเกี่ยวกับชาติพันธุ์มนุษย์ ในระหว่างการรุกรานของญี่ปุ่น ทั้งที่ท่านถูกขัง ถูกหมายว่าจะเอาชีวิต แต่ท่านไม่ละทิ้งความเชื่อ และได้พยายามดูแลจัดการให้ความเชื่อคาทอลิกของสัตบุรุษมีชีวิตชีวา ถึงแม้ปีเตอร์จะพบกับความตายด้วยการถูกทรมาน ได้รับความเจ็บปวดและถูกฉีดยาสำหรับสังหาร ด้วยน้ำมือของทหารญี่ปุ่นที่กดขี่ข่มเหงท่านก็ตาม แต่จิตใจของท่านยังคงมีชีวิตอยู่ท่ามกลางบุคคลที่ท่านได้ช่วยเหลือหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณให้มั่นคงในความเชื่อถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าจนสิ้นชีวิต

ข้าแต่พระเจ้า ท่านบุญราศีปีเตอร์ โต รอต (ฆราวาสผู้นำของวัด) ผู้ที่ท่านมิได้อยู่ห่างไกลจากพวกลูกเลยแต่ท่านพร้อมจะปลุกฝังและเน้นย้ำให้ยึดมั่นเชื่อมั่นในพระองค์ ลูกภาวนาวอนขอท่านบุญราศี ได้ช่วยเสริมศรัทธาให้ลูกกล้าหาญตามแบบฉบับท่านด้วยเทอญ

(เป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าจนกระทั่งสิ้นชีวิต : นักบุญและบุญราศีเอเบเอเซีย-แปซิฟิก)

✠

เราอบสันติสุขให้พวกท่าน

สวัสดิ์ปีใหม่ สุขสันต์วันปีใหม่ แฮปปีนิวเยียร์ 2553/2010 ทุกคนทั่วโลกชื่นชมยินดีวันปีใหม่ ทุกคนให้ศีลให้พร ส่งความสุข ความปรารถนาดี ของขวัญ ของกำนัล ให้กันและกัน ทุกคนอยากได้อะไรก็อยากมีมีความสุข ความเจริญ สมหวังในทุกสิ่งทุกอย่างตลอดปีใหม่นี้ด้วย

พระเยซูตรัสกับพวกอัครสาวกว่า “เราอบสันติสุขให้พวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้แก่พวกท่านนี้ ไม่เหมือนที่โลกให้”(ยน 14:27)

สันติสุขของพระเยซูกับสันติสุขของโลก แตกต่างกันอย่างไรร สันติสุขของพระเยซูเป็นความสุขแท้ คือความสุขที่เกิดจากการทำความดีทุกอย่างเป็นอย่างดีความสุขที่พระเป็นเจ้าจะประทานให้แก่ทุกคนมากขึ้นในสวรรค์ เพื่อเราทุกคนจะได้มีกำลังใจทำดีมากขึ้นในโลกนี้

สันติสุขของโลก คือการได้มาซึ่งเกียรติยศ ชื่อเสียง ลาภยศ ความงาม สะดวกสบาย เงินทอง ข้าวของ ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ โดยเฉพาะได้มาอย่างผิดความยุติธรรม เป็นความสุขจอมปลอม และชั่วประเดี๋ยวประด๋าวเท่านั้น และมันจะกลายเป็นทุกข์ภายหลังด้วย

พระเยซูปรารถนาจะมอบสันติสุขแท้ให้แก่มนุษย์ทุกคน นั่นคือให้ทุกคนทำความดีตามหน้าที่ของแต่ละคน ถ้าทุกคนทำเช่นนี้ สันติสุขก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคน และสังคมทั่วไปด้วย

ความเดือดร้อนวุ่นวายต่างๆ ในสังคมปัจจุบันนี้ ทั้งในอดีต และอนาคตก็เกิดจากหลายๆ คนไม่ทำหน้าที่ของตนโดยดี พวดตรงๆ ง่ายๆ คือทำไม่ดีต่างๆ นั้นแหละ ทุกคนรู้ดี แม้คนที่ทำไม่เองด้วย ฉะนั้นสังคมจึงต้องมีกฎหมายลงโทษคนทำไม่ดีต่างๆ เหล่านี้ด้วย ถูก ตระราช ประหารชีวิต เลย์ไปจนถึงรกรับรื้อครอีกด้วย

ปีใหม่ และตลอดปีใหม่นี้ ขอให้เราทุกคนได้รับความสุขที่พระเยซูมอบให้เรา คือให้เราทำความดีตามหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุดเสมอ แม้จะผิดพลาด ขาดตกบกพร่องไปบ้าง ก็ให้เรากลับตัวกลับใจ เริ่มต้นทำดีใหม่เสมอ เราก็จะพบและได้รับความสุขนี้ได้เหมือนกัน

สุภาษิตละติน “ความผิดพลาดเป็นธรรมดาของมนุษย์ แต่ต้องรู้ในความผิดเป็นสันดานปีศาจ” ผิดแล้วไม่ยอมแก้ไข ยิ่งกว่านั้นยังจงใจทำผิดต่อไป ยิ่งไม่น่าให้อภัยแล้วปีศาจแท้ๆ ในคราบมนุษย์

เพลงเก่า “ปีเก่าจากไป ปีใหม่แทนที่ ลืมเก่าเสียที ตั้งต้นกันใหม่” ปีใหม่ ต้องดีกว่าปีเก่า ปีเก่าผ่านไปแล้ว ต้องเป็นครู เป็นบทเรียน บทสอน สำหรับปีใหม่สำหรับเราทุกคนด้วย

สุขสันต์วันปีใหม่ ปีใหม่สวัสดิ์ สวัสดิ์วันปีใหม่ แต่ทุกท่านครับ ๕

เพลิงเพลิงเจริญจันทร์

ผมค่อยๆ พาตัวเอง ครอบครัว และเพื่อน
ร่วมทางอีก 2 ท่าน มุ่งตรงสู่อาสนวิหารพระนาง
มารีอาปฏิสนธิ์นิรมล จ.จันทบุรี หนทางคดโค้งสงบ
ขับรถสบาย เรื่องราวสนทนาไม่หยุดหย่อน
ตลอดเวลาร่วม 3-4 ชั่วโมง มารู้ตัวอีกทีหนึ่ง
เมื่อรถเลี้ยวผ่านถนนตัดเข้าเมือง และในที่สุดก็มา
ถึงอาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธิ์นิรมลจันทบุรี
จนได้ เรามาที่นี่เพื่อฉลอง 100 ปีอาสนวิหาร
และฉลอง 300 ปีของชุมชนความเชื่อ

“นี่ พี่ ไม่คิดจะมองกันเลย” เสียงชายหนุ่ม
คนหนึ่งร้องทักขึ้น หลังจากที่ผมกดชัตเตอร์ภาพ
ดวงอาทิตย์กลมโตดูทว่ากำลังจะตก ตัดกับแสง
ยามเย็นของยอดโดมอาสนวิหารแม่พระฯ
หลังจากที่เคยถูกสั่งให้รี้ออกไป ในช่วงสงคราม
“อ้าว ว่าไง” ผมเพิ่งสังเกตว่าชายที่ยืนอยู่กับ
รถกระบะข้างหน้าผมคือ พระสงฆ์รุ่นน้องท่านหนึ่ง
จากสังฆมณฑลราชบุรี

ผมเดินดูโดยรอบ ชอบใจกับการจัดงานได้
ยิ่งใหญ่ กว้างขวาง และหลากหลาย มีเรือพาชม
บรรยากาศ 2 ข้างทางที่เป็นจุดของเส้นทาง
แพร่ธรรมที่เริ่มขึ้น จากชาวเวียดนาม 130 คน
ที่อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ชุม ห้าง
หรือมุมต่างๆ ที่จัดแสดงอดีต แสดงศิลปวัฒนธรรม
ออกร้านขายของ มุมรื่นเริงและสนับสนุนการมา
ท่องเที่ยวของบุคคลทั่วไป ฯลฯ แต่เหนือไปกว่านั้น
ผมว่า พวกเขา กำลังแสดง “ความร่วมมือ - ร่วมใจ”

ผมขอเจ้าหน้าที่วัดเพื่อให้เข้าไปในอาสน-
วิหารก่อนงานจะเริ่ม เจ้าหน้าที่บอกว่า ห้ามเข้า
ผมก็เชื่อฟัง เพราะไม่มีสิทธินอกอาณาเขตพอเพียง

แต่เมื่อเหลือบไปเห็นคุณพ่อรุ่นน้องที่เป็น
คุณพ่อปลัด หรือคุณพ่อผู้ช่วยที่วัดนี้ จึงได้บอกเล่า
ถึงเจตนารมณ์ คุณพ่อคงเกรงใจ และเห็นว่าจะมี
ประโยชน์กว่า จึงพาผมมาอีกมุมหนึ่ง และได้
เข้าวัดในที่สุด

ผมยืนตะลึงกับศิลปกรรมตรงหน้า หยิบ
กล้องตัวน้อย บันทึกภาพความสวยงามที่เห็นอยู่
ไม่ว่ากล้องโฟกัส ณ ที่จุดใด ความสวยงาม
เหล่านั้นก็ค่อยๆ ถูกบันทึก ผมทราบภายหลังว่า
การบูรณะวัดในครั้งนี้ ใช้เงินหลายสิบล้านทีเดียว
แน่นอนเมื่อพูดถึงเรื่องเงินย่อมเป็นของร้อน
ในมุมมองของศาสนาแต่ถ้าเราพูดถึงสิ่งที่ประเมินค่า
ไม่ได้เชิงประวัติศาสตร์ และชุมทรัพย์ของความ
เชื่อที่จะสืบสานต่อไปยังลูกหลาน ผมว่าเราหมด
เงินกับสิ่งอื่นมากกว่านี้ด้วยซ้ำ

คุณพ่อโยแซฟ ยอดแสนรักษ์ เจ้าอาวาส ได้
เขียนไว้ในสารแสดงความยินดีตอนหนึ่ง ความว่า
“พระสงฆ์เจ้าอาวาส คณะสงฆ์ และสภาภิบาล
ที่เข้มแข็ง ได้ดำเนินกิจกรรมก่อนการเฉลิมฉลอง
โดยกำหนดแผนงานและกิจกรรมหลักๆ ใน
การเตรียมการเฉลิมฉลองเป็นระยะ 3 ปี ดังนี้

- การฟื้นฟูความเชื่อคริสตชนทุกระดับ
โดยเน้นครอบครัวคริสตชนเข้มแข็ง และการฟื้นฟู
ความเชื่อที่เข้มข้นในกลุ่มเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ และ
กลุ่มผู้สูงอายุ

- พัฒนาจิตตารมณ์กลุ่มองค์กรคาทอลิก

- การทำวิจัยชุมชน บนพื้นฐานกรอบ
แนวคิดต่างๆ เช่น สถานการณ์ปัจจุบันร่วมสมัย
อัตลักษณ์ชุมชนคาทอลิกจันทบุรี ประวัติศาสตร์

ความเป็นมาของชุมชนฯ ลำดับเหตุการณ์
สามร้อยปี

- การบูรณะอาสนวิหารฯ สืบสาน และ
ธำรงรักษาคิดปะดั้งเดิม”

ผมชอบวิธีคิดของการเตรียมงาน งานฉลอง
ครั้งนี้ไม่ได้เตรียมแต่การจะอย่างไรให้วัดสวยงาม
เป็นที่ดึงดูดให้ผู้คนสนใจ ทั้งคนที่นับถือ
คริสตศาสนา หรือผู้นับถือศาสนาอื่น แต่ยังเตรียม
ภายในด้วยมีแผนการเตรียมงานที่เห็นในภาคปฏิบัติ

เป็นการพบกันระหว่างวัดกับจิตใจ

เป็นการพบกันระหว่างงานวิชาการของ
งานวิจัยกับพื้นฐานของการดำเนินชีวิตปวงชน
ในระดับชาวบ้าน

เป็นการพบกันระหว่างคนในศาสนาคริสต์
กับผู้ทีนับถือศาสนาอื่น

คนท้องถิ่นในรากฐานแห่งความเชื่อและ
ผู้มาเยือนในฐานะผู้สนใจ อาจจะมาเที่ยวงาน
เฟลิดเฟลินไปกับบรรยากาศ แต่ก็ได้เห็นความเชื่อ

ที่ถูกแสดงออกมาผ่านทางการแห่แห่นพระรูป
ประวัติศาสตร์จากการแสดงผ่านทางมน้ำตก
เรื่องราวประวัติศาสตร์ของชุมชนความเชื่อ

เป็นงานแพร่ธรรมที่ไม่ใช่แจกของแล้วจบ
แต่เป็นงานแพร่ธรรมที่เรียกร้องความสนใจได้
มากกว่านั้น

เป็นวิธีการทำงานที่เหมาะสมกับยุค 2010 ใน
พื้นที่ของการอยู่ร่วมกัน ระหว่างทางโลกกับ
ทางธรรม ระหว่างความเป็นศาสนาซึ่งน่าจะหมายถึง
วิถีชีวิตที่หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกันกับชีวิตจริง

และเมื่อวันฉลองมาถึง ผู้คนแห่แห่นกันมา
แน่นขนัดทั่วบริเวณ พระสมณทูต พระสังฆราช
พระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิง หลั่งไหลกันมามากมาย
แน่นนอนอยู่แล้วที่เราไม่ได้วัดความสำเร็จของงานใด
งานหนึ่งที่ยอดจำนวนของผู้เข้าร่วม แต่เมื่อผม
มองเห็นสัตบุรุษวัดจันท์ที่มาปฏิบัติหน้าที่เจ้าบ้านที่ดี
ผมยกความสำเร็จให้กับพวกเขา แต่ไม่ลืมที่จะ
ชื่นชมภาวะผู้นำของคุณพ่อเจ้าวัด และคุณพ่อผู้ช่วย
ทุกองค์ นอกจากนั้นยังคิดเลยไปถึงสภานิบาล
ความร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชน ความ
ร่วมมือร่วมใจแบบนี้ คิดเป็นเงินคงประเมินค่า
ได้ยาก

ในงานฉลองนี้มีการจัดสร้างแม่พระ
ปฏิสนธินิรมล โดยประดับด้วยพลอย ค่าใช้จ่าย
ในการนี้เป็นตัวเลขหลักล้านเช่นกัน ผมคิดถึง
ความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ แม้ไม่ได้เป็นพลอย
ประดับองค์พระแม่ แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว ก็
เป็นสมบัติอันล้ำค่าประดับไว้ในชุมชน เป็นส่วน
สนับสนุนและผลักดันให้ชุมชนก้าวหน้า ใน
ขณะเดียวกันก็สามารถรักษาความเชื่อไว้ต่อไป
ดังวิสัยทัศน์ของที่นี่ช่างเข้าใจง่ายและปฏิบัติได้ทันที
“คริสตชนอาสนวิหารฯ สืบสานความเชื่อ อยู่
เพื่อพระคริสต์ ดำเนินชีวิตเพื่อชุมชน” ไปงานนี้
เฟลิดเฟลิน เจริญจันท์ เสียจริงๆ ๕

จะแพร่ธรรมให้บังเกิดผลได้อย่างไร

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 2009 ที่ผ่านมา ทางอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ได้จัดให้มีการฉลอง 125 ปี (ค.ศ. 1884-2009) แห่งความเชื่อและการแพร่ธรรมกันอย่างยิ่งใหญ่ ส่วนจะทำให้คงคุณค่าและส่งเสริมจิตตารมณ์แห่งความเชื่อและการแพร่ธรรมให้ยังลึกกลงในจิตใจและในวิถีชีวิตของมวลสมาชิกนั้นได้เพียงใด ก็ต้องติดตามดูผลกันอย่างไรก็ชัดเจนต่อไป โดยตั้งคำถามให้กับตัวเองว่า ณ วันนี้เราจะแพร่ธรรมให้บังเกิดผลได้อย่างไร

งานวันนั้นมีทั้งลักษณะภายในและภายนอก ประกอบด้วยพิธีกรรมทางศาสนาและมีการประกวดแข่งขันขบวนแห่สัญลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พร้อมกับการฟ้อนรำและการแสดงออกของชาวบ้านในหลากหลายรูปแบบ ลีลา และสีสันจากหมู่บ้านต่างๆ ทั้งทั้งอัครสังฆมณฑล

สัญลักษณ์ที่เป็นรูปแบบจำลองซึ่งนำมาแสดงออกในวันนั้น แม้จะสามารถบ่งบอกได้ถึงบางสิ่งบางอย่างก็ตาม แต่จะอยู่ในความทรงจำเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น ไม่เหมือนกับสิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของศาสนสถานหรือถาวรวัตถุโบราณที่คงเหลือไว้ แม้จะเป็นแต่ซากส่วนของประวัติศาสตร์ จึงชวนให้รู้สึกเสียดายว่าเราขาดการอนุรักษ์สิ่งที่มีค่าแก่แก่ไว้ให้เป็นอนุสรณ์ เป็นประจักษ์พยานถึงความจริงในอดีตสำหรับอนุชนลูกๆ หลานๆ ของเรา

อย่างไรก็ดี สัญลักษณ์ที่มีค่าก็ไม่ควรเพียงแค่นี้ให้เราย้อนรำลึกถึงความทรงจำในอดีต แต่ควรกระตุ้นให้เราตระหนักถึงความสำคัญในสิ่งที่เราพึงทำในปัจจุบัน และสืบเนื่องต่อไปในอนาคตอย่างเต็มบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน โดยอาศัยตัวอย่างหรือประจักษ์พยานของประวัติศาสตร์ที่ประทับใจในอดีต

ด้วยเหตุนี้ หากเราคำนึงถึงมิติด้านลึกของคุณค่าและความหมาย ตลอดจนบารุงหล่อเลี้ยงเจตนารมณ์และอุดมการณ์ในวิถีชีวิตความเชื่อและการแพร่ธรรมกันด้วยความจริงใจและอย่างจริงจังแล้ว เราย่อมจะต้องพากันหมั่นงมลอประวัติศาสตร์

แห่งความเชื่อและการแพร่ธรรมนี้ให้เรารู้ตัวหน้ากันต่อไปในทิศทางแห่งความรอดอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

เมื่อเราพูดถึงจิตตารมณ์ อุดมการณ์หรือหลักการแพร่ธรรมแล้ว เราควรจะมาใคร่ครวญพิจารณาถึงวิธีการแพร่ธรรมนั้น ว่าเรากำลังใช้วิธีที่ทันสมัย ล้าสมัยหรือล้าสมัยกันแน่ แต่ละอย่างที่เกิดขึ้นก็ต้องพิจารณาตามบริบทของมัน สิ่งต่างๆ จะได้ผลดี ก็จำเป็นที่ต้องทำให้ถูกกาลเทศะและสถานการณ์มิใช่หรือ

วิธีการที่ว่าล้าสมัย คือวิธีการที่ได้เคยโจมตีเอาแพ้เอาชนะและเอาชนะ ยกดันท่วมท้นและอวดอ้างเข้าข้างตัวเอง โดยไม่พยายามที่จะศึกษาค้นคว้าและแสวงหาประสบการณ์ ด้วยการเข้าหา เข้าใจและเข้าถึงวิถีชีวิตศาสนาและวัฒนธรรมของผู้อื่น (เพื่อนศาสนิกในศาสนาอื่น) อันถือว่าเป็นวิธีการที่ทันสมัย

ส่วนวิธีการที่ล้าสมัยหรือเลย (ข้าม,พ้น) สมัย คือวิธีการที่คิดนอกกรอบนอกทางหรือเหมาเอา ผสมปนเป หรือเคว้งคว้างไปตามกระแสอย่างไม่มีหลักยึดเหนี่ยวหรือหลักความเชื่อศรัทธาที่แน่ชัด

ที่จริง ท่าทีที่ถูกต้องของทุกศาสนาน่าจะต้องนำพาให้ผู้คนไม่ติดยึดกับตัวเอง ไม่เห็นแก่ตัวและไม่เห็นแก่ได้ หวังดีและทำดีให้แก่กันด้วยความเสียสละและให้ความอิสระแก่กันในสัมพันธภาพที่นำมาซึ่งโมติจิตรมิตภาพและสันติภาพร่วมกันอย่างเสมอภาค

สันติภาพชนิดที่วุ่นนี้ ไม่ว่าจะสื่อถึงสันติธรรมในธรรมชาติของนิพพาน หรือโดยทัศนะความเชื่อของคริสตชนหมายถึงองค์สันติราชในธรรมชาติของพระคริสตเยซู พระผู้ไถ่ผู้เป็นองค์ความรักและความรอดของมนุษยชาติ ย่อมเป็นยอดปรารถนาของทุกคน ทำให้ทุกคนเข้าหากันและอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

ฉะนั้น การเป็นประจักษ์พยานความเชื่อและการแพร่ธรรมไม่ว่าด้วยชีวิตหรือวาจาจะต้องปราศจากความเห็นแก่ตัวที่แฝงอยู่ในอคติ ความเป็นอริและอัสถัธรรมทั้งหลายเพื่อนำมาซึ่งสันติภาพที่แท้และถาวรอันเป็นอมตะนิรันดร์ร่วมกัน ไม่ว่าโลกนี้หรือโลกหน้าและไม่ว่าผ่านทางศาสนาใดๆ

ตลอดช่วงเวลานานถึง 125 ปีแห่งความเชื่อและการแพร่ธรรมที่ผ่านมา มวลสมาชิกในอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสงน่าจะได้รับบทเรียนบทสอนทางประวัติศาสตร์มากมาย เพื่อเราจะได้ใช้ประวัติศาสตร์ในอดีต สำหรับสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้ทันยุคทันสมัยและให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไปในปัจจุบันและอนาคต ❀

สายฝนที่หายไป

น้ำในคลองส่งน้ำเล็กๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดแห่งท้องทุ่ง เริ่มเหือดแห้งจนไม่อาจสูบน้ำเข้าได้อีก วันนี้ฉันยืนอยู่ริมสระน้ำในสวน และทอดสายตาไปยังทุ่งนาเว้งว้างของเราที่เต็มไปด้วยคันข้าวสีเหลืองคอกหญ้าสีน้ำตาล และผืนนาที่แตกกระแหง

ฉันกับแม่ใช้เวลาที่เหลือจากการทำนา และรอฤดูเก็บเกี่ยว ด้วยการตัดไม้ที่สวนสำหรับนำมาทำฟืนและเผาถ่าน เพราะปกติบ้านเราทำอาหารแบบครัวชนบทอยู่แล้ว ควันจากเตาหรือแม่จะเปลืองเวลา ไม่ค่อยเป็นปัญหาสำหรับเรา

ถึงแม้จะเป็นฤดูฝน แต่ฝนก็ทิ้งช่วงไปนานแล้ว การรอคอยอย่างกังวลของเราก็สิ้นสุดลง เมื่อสายฝนตกลงมาทุกๆ คำและเราก็หวังว่าฝนจะตกลงมาจนมีน้ำเพียงพอที่จะให้ต้นข้าวได้ออกรวง และเราจะได้เก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และพวกเราที่เคยต้องเร่ร่อนจะได้ใช้เวลาในฤดูหนาวอยู่บ้านอย่างมีความสุขกับครอบครัว ตัวฉันเองก็หวังเหมือนกันว่าจะได้ใช้เวลาตลอดฤดูหนาวอย่างมีความสุขอยู่ที่บ้าน

เมื่อคืนฉันนั่งฟังห้วงเสียงอ่านหนังสืออย่างทุกวันหลังจากที่กินยาแล้ว และพอง่วงฉันก็จะขยับตัวลงนอน ฝนตกอากาศหนาวนอนมากยิ่งขึ้น ส่วนแม่จุดเทียนอ่านหนังสืออยู่สักพักก็งอหลับไปเช่นกัน

เมื่อครั้งที่ฉันได้พระรูปแม่พระซึ่งแกะสลักจากไม้ ฉันก็ย้ายพระรูปไปตรงโน้นตรงนี้ล่าสุดฉันก็ตั้งไว้ข้างๆ พระรูปพระเมตตาของพระเยซูเจ้าข้างๆ เติงนอน แต่ฉันคิดว่าตอนกลางวันที่อากาศค่อนข้างร้อนฉันจะใช้เวลาอยู่ที่ใต้ถุนเรือนมากกว่า ฉันก็เลยย้ายพระรูปมาไว้ที่ใต้ถุนเรือน เพื่อจะได้มองพระพักตร์ของพระองค์เวลาสวดภาวนา เวลาทำงานหรือเวลาพักผ่อน แม้ว่าในตอนเช้าจะมีแสงแดดส่องมาที่พระรูป แต่ก็เป็แสงแดดอ่อนๆ ที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น และไม่ทำให้สีที่ข้อมบนพระรูปที่เป็นไม้ซีดจางลงไป

เช้านี้อากาศสดชื่น เช่นเดียวกับทุกครั้งที่ฝนตกตอนกลางคืน และเช้าหลังคืนฝนตกก็สดชื่นทั้งที่ในหมู่บ้านและทุ่งนา

เรายังได้กินปลาด้วยในช่วงนี้ แทนที่เราจะต้องกินปลาที่ราคาค่อนข้างแพงเพราะต้นทุนการขนส่งฉันนึกถึงวัยเด็กที่ข้าวทุกกอกมักมีปลาอยู่ และแม่ก็กองฟางที่เรากระโดดเล่นก็มีเห็ดฟางด้วย ทุนนิยมได้แย่งชิงสิ่งเหล่านี้ไปจากเรา และเราก็หวังว่าเราจะได้สิ่งเหล่านี้คืนมา... ๕

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่านมั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

Da Da Sound

บริษัท สหพาณิชย์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและจัดซื้อเครื่องเสียง ระบบเสียง
เครื่องเล่นในสถานประกอบการ

ลักษณะงานที่ให้บริการเช่าเครื่องเสียงครบวงจร
สำหรับ งานพิธีการ งานเลี้ยง งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานคอนเสิร์ต
งาน Event งานประชุมสัมมนา งานประกวดสินค้า
งานเปิดตัว และงาน Entertainment จัดซื้อเครื่อง
เสียงใหม่คุณภาพดีไว้บริการลูกค้า
ด้วยประสบการณ์กว่า 20 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ทั้งในและต่างประเทศ

ติดต่อ : โทร 02-049-52323 หรือ 02-049-52324 โทรสาร 02-049-52325
โทร 0-2133-64226 โทร โทรสาร 0-2133-64222 WWW.dadadisplay.com
E-Mail : dadadisplay@dadadisplay.com, dadadisplay@dadadisplay.com

Source: *1976*, *1978*, *1980*, *1982*, *1984*, *1986*, *1988*, *1990*, *1992*, *1994*, *1996*, *1998*, *2000*, *2002*, *2004*, *2006*, *2008*, *2010*, *2012*, *2014*, *2016*, *2018*, *2020*, *2022*, *2024*, *2026*, *2028*, *2030*, *2032*, *2034*, *2036*, *2038*, *2040*, *2042*, *2044*, *2046*, *2048*, *2050*, *2052*, *2054*, *2056*, *2058*, *2060*, *2062*, *2064*, *2066*, *2068*, *2070*, *2072*, *2074*, *2076*, *2078*, *2080*, *2082*, *2084*, *2086*, *2088*, *2090*, *2092*, *2094*, *2096*, *2098*, *2100*, *2102*, *2104*, *2106*, *2108*, *2110*, *2112*, *2114*, *2116*, *2118*, *2120*, *2122*, *2124*, *2126*, *2128*, *2130*, *2132*, *2134*, *2136*, *2138*, *2140*, *2142*, *2144*, *2146*, *2148*, *2150*, *2152*, *2154*, *2156*, *2158*, *2160*, *2162*, *2164*, *2166*, *2168*, *2170*, *2172*, *2174*, *2176*, *2178*, *2180*, *2182*, *2184*, *2186*, *2188*, *2190*, *2192*, *2194*, *2196*, *2198*, *2200*, *2202*, *2204*, *2206*, *2208*, *2210*, *2212*, *2214*, *2216*, *2218*, *2220*, *2222*, *2224*, *2226*, *2228*, *2230*, *2232*, *2234*, *2236*, *2238*, *2240*, *2242*, *2244*, *2246*, *2248*, *2250*, *2252*, *2254*, *2256*, *2258*, *2260*, *2262*, *2264*, *2266*, *2268*, *2270*, *2272*, *2274*, *2276*, *2278*, *2280*, *2282*, *2284*, *2286*, *2288*, *2290*, *2292*, *2294*, *2296*, *2298*, *2300*, *2302*, *2304*, *2306*, *2308*, *2310*, *2312*, *2314*, *2316*, *2318*, *2320*, *2322*, *2324*, *2326*, *2328*, *2330*, *2332*, *2334*, *2336*, *2338*, *2340*, *2342*, *2344*, *2346*, *2348*, *2350*, *2352*, *2354*, *2356*, *2358*, *2360*, *2362*, *2364*, *2366*, *2368*, *2370*, *2372*, *2374*, *2376*, *2378*, *2380*, *2382*, *2384*, *2386*, *2388*, *2390*, *2392*, *2394*, *2396*, *2398*, *2400*, *2402*, *2404*, *2406*, *2408*, *2410*, *2412*, *2414*, *2416*, *2418*, *2420*, *2422*, *2424*, *2426*, *2428*, *2430*, *2432*, *2434*, *2436*, *2438*, *2440*, *2442*, *2444*, *2446*, *2448*, *2450*, *2452*, *2454*, *2456*, *2458*, *2460*, *2462*, *2464*, *2466*, *2468*, *2470*, *2472*, *2474*, *2476*, *2478*, *2480*, *2482*, *2484*, *2486*, *2488*, *2490*, *2492*, *2494*, *2496*, *2498*, *2500*, *2502*, *2504*, *2506*, *2508*, *2510*, *2512*, *2514*, *2516*, *2518*, *2520*, *2522*, *2524*, *2526*, *2528*, *2530*, *2532*, *2534*, *2536*, *2538*, *2540*, *2542*, *2544*, *2546*, *2548*, *2550*, *2552*, *2554*, *2556*, *2558*, *2560*, *2562*, *2564*, *2566*, *2568*, *2570*, *2572*, *2574*, *2576*, *2578*, *2580*, *2582*, *2584*, *2586*, *2588*, *2590*, *2592*, *2594*, *2596*, *2598*, *2600*, *2602*, *2604*, *2606*, *2608*, *2610*, *2612*, *2614*, *2616*, *2618*, *2620*, *2622*, *2624*, *2626*, *2628*, *2630*, *2632*, *2634*, *2636*, *2638*, *2640*, *2642*, *2644*, *2646*, *2648*, *2650*, *2652*, *2654*, *2656*, *2658*, *2660*, *2662*, *2664*, *2666*, *2668*, *2670*, *2672*, *2674*, *2676*, *2678*, *2680*, *2682*, *2684*, *2686*, *2688*, *2690*, *2692*, *2694*, *2696*, *2698*, *2700*, *2702*, *2704*, *2706*, *2708*, *2710*, *2712*, *2714*, *2716*, *2718*, *2720*, *2722*, *2724*, *2726*, *2728*, *2730*, *2732*, *2734*, *2736*, *2738*, *2740*, *2742*, *2744*, *2746*, *2748*, *2750*, *2752*, *2754*, *2756*, *2758*, *2760*, *2762*, *2764*, *2766*, *2768*, *2770*, *2772*, *2774*, *2776*, *2778*, *2780*, *2782*, *2784*, *2786*, *2788*, *2790*, *2792*,

This is Digital Library (Berkman) and its
university. It is not a library. It is a university.
The University of California, Berkeley, has been
founded by the people of California. The University
of California, Berkeley, has been founded by the
people of California.

Is a Floating Library (Bibliothek auf Schiffe)
 quater: Answandelschiffen, das
 Floating Library

Dr. A. L. Harrison, Lab. Director
 Washington, DC and John Harrison, Project Manager
 Boston, MA

Zusammenfassen und Ordnen der Texte
 Gliederung der Texte
 Zusammenfassung der Texte
 Zusammenfassung der Texte
 Zusammenfassung der Texte

Two Dimensions

Handel: 0-800-870-0000 Texas: 0-800-870-0000

Copyright © 2011 by John Wiley & Sons, Inc.

Bilal, A. and J. A. Roberts, 2003. *Estuaries and Coasts*, 26: 103–114.

ชาวบ้านปลูกข้าวได้ไม่พอกิน

มีข้าวไม่พอกินครับ เนื่องจากสาเหตุทางธรรมชาติ
อาทิ ดินฟ้าอากาศไม่อำนวย โรคพืช ศัตรูพืช...
พอข้าวมคชชาวบ้านต้องเอาเงินไปซื้อข้าวนอก
หมู่บ้านครับ...

ในการเดินทางไปซื้อข้าวแต่ละครั้ง ชาวบ้าน
ต้องว่าจ้างรถกระบะจากหมู่บ้านอื่น... ถ้าไปซื้อ
ข้าวที่อำเภอแม่สะเรียงค่ารถไปกลับราว 3,000
บาท ต้องเดินทางบนเส้นทางที่ทุรกันดาร ถนน
เป็นดินเป็นหินขรุขระ กระแทกสะเทือนจั่นๆ ลงๆ
เป็นอย่างมาก ยาว 80 กิโลเมตร แต่ใช้เวลา
เดินทางนานถึง 6 ชั่วโมง โดยเฉพาะในช่วง
หน้าฝนจะต้องเดินทางผ่านเส้นทางน้ำราว 10 แห่ง
แม้แต่รถกระบะขับเคลื่อน 4 ล้อหรือที่เรียกว่ารถ
โฟร์วิลก็ยังคงติดหล่มในเส้นทางน้ำเหล่านี้มาแล้ว...

อีกทางเลือกหนึ่งของชาวบ้านคือว่าจ้างรถกระบะเดินทางไปซื้อข้าวแถวชายแดน ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนไม่น้อยเช่นกัน... และชาวบ้านหลายคนครวญโดยเฉพาะครอบครัวที่มีลูกหลานหลายคนต้องกินข้าววันละเพียง 2 มื้อ เพื่อให้แน่ใจว่าจะมีข้าวพอกินจนกว่าจะไปซื้อข้าวครั้งต่อไป... เนื่องจากจำเป็นต้องออกไปซื้อข้าวพร้อมกันกับเพื่อนบ้าน เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างรถกระบะไปซื้อข้าวนั่นเอง

ทำไมเด็กเกิดแล้วไม่แข็งแรงเกิด

สิ่งที่กรรมการนักศึกษากลุ่มค่ายอาสาฯ
ค้นพบอีกอย่างหนึ่งก็คือ เด็กจำนวนกว่าครึ่งหนึ่ง

ในหมู่บ้านยังไม่ได้แข็งแรงเกิด เพราะคลอดโดยหมอ
ตำแยในหมู่บ้าน แม่ของเด็กไม่สามารถเดินทาง
ไปคลอดที่โรงพยาบาลได้... อันเนื่องมาจากการ
เดินทางไปโรงพยาบาลนั้น ต้องนั่งรถที่กระแทก
สะเทือนบนเส้นทางที่เต็มไปด้วยหลุมบ่อขรุขระ
เป็นอย่างมากนานกว่า 6 ชั่วโมง....นั่นหมายถึง
ความปลอดภัยของชีวิตของแม่และลูกในท้อง... ที่
เสี่ยงต่อความกระทบกระเทือนถึงขั้นแท้งหรือ
เสียชีวิตได้ ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการเหมารถ
กระบะมีราคาสูงมากเมื่อเทียบกับฐานะที่ยากจน
ของชาวบ้านดังที่กล่าวมาแล้ว... เมื่อเด็กไม่ได้
แข็งแรง ส่งผลให้เด็กไม่ได้รับความช่วยเหลือ
ต่างๆ ตามที่เด็กพึงมีสิทธิได้รับทั้งในระยะสั้น
และระยะยาว อาทิ การดูแลเรื่องการรักษาพยาบาล
การศึกษา อาชีพการทำงานในอนาคต รวมไปถึง
การรับรองความเป็นบุคคลในทางกฎหมาย...

ถ้ามีข้าวให้ยืมกินก่อนก็คงดีไม่น้อย...

ครูและผู้นำชาวบ้านมีแนวความคิดว่า
วิธีการหนึ่งที่อาจช่วยให้ชาวบ้านมีข้าวกินตลอดปี
โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
เหมารถออกไปซื้อข้าวนอก
หมู่บ้านคือวิธีการที่เรียกว่า
“ธนาคารข้าว”

ธนาคารข้าวถือเป็น
วิธีการหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหา
ความขาดแคลนข้าว โดย
ชาวบ้านร่วมกันก่อสร้าง
ยุ้งข้าวขึ้น แล้วนำข้าวจำนวน
หนึ่งมาเก็บไว้ในยุ้ง เพื่อให้
ชาวบ้านที่ขาดแคลนข้าวมา
ยืมไปบริโภค เมื่อชาวบ้าน
ปลูกข้าวแล้วก็นำมาคืน
ธนาคารข้าว โดยมีดอกเบี้ย

เป็นข้าวจำนวนหนึ่ง เพื่อช่วยให้มีข้าวหมุนเวียน
เพียงพอกับชาวบ้านที่ขาดแคลน ภายใต้การดูแล
ของคณะกรรมการธนาคารข้าวของหมู่บ้าน ซึ่ง
นอกจากจะช่วยแก้ปัญหาความขาดแคลนข้าวแล้ว
ยังมีสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ช่วยให้ชาวบ้าน
เห็นคุณค่าของการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันใน
ชุมชนอีกด้วย

นำข้าวมารวมกันและแบ่งปัน

นอกนั้นทางคณะกรรมการกลุ่มค่ายอาสาฯ
กำลังประสานเพื่อขอความช่วยเหลือไปยังโครงการ
กองทุนข้าวของสำนักงานชลประทานเชียงใหม่อีกด้วย...
“กองทุนข้าว” ที่กล่าวถึงนี้หมายถึงการนำข้าว
จากหมู่บ้านที่มีข้าวมาแบ่งปันให้กับหมู่บ้านที่
ขาดแคลนข้าวแบบให้เปล่า ข้าวในส่วนนี้
เปรียบเสมือนทุนของธนาคารข้าวในหมู่บ้านที่
ขาดแคลนข้าว...

พอถึงจุดนี้นักศึกษาชาวค่ายอาสาฯ เกิด
คำถามขึ้นว่า “แล้วถ้าชาวบ้านปลูกข้าวมาคืนได้
ไม่ครบจำนวนเพราะภัยธรรมชาติเกิดขึ้นอีก ข้าว

เส้นทางการเดินทางสู่หมู่บ้านแม่พะ ขั้บรถผ่านเส้นทางน้ำ

ในธนาคารข้าวก็อาจหมดไป แล้วจะอย่างไรต่อไป?” ผู้ทำงานใกล้ชิดกับโครงการกองทุนข้าวท่านหนึ่งให้ความกระจ่างว่า การที่ข้าวในธนาคารข้าวหมดนั้นเกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ขาดแคลนมากๆ ทางโครงการกองทุนข้าวเข้าใจปัญหานี้ดี และยังคงให้ความช่วยเหลือต่อไป... เมื่อมองย้อนมาที่หมู่บ้านที่แบ่งปันข้าวให้กับหมู่บ้านอื่นนั้น ในอดีตพวกเขาก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจนในที่สุดพวกเขาก็กลับกลายมาเป็นหมู่บ้านที่มีพอกินและยังแบ่งปันให้กับหมู่บ้านอื่นได้อีกด้วย

“แม่ม่ายกับลูกกำพร้า” นิทานสอนใจเรื่อง “ข้าว”

เมื่อพูดถึงเรื่องข้าวและธนาคารข้าวนี้ กลุ่มนักศึกษาชาวค่ายอาสาฯ หลายรุ่นมาแล้วมีประทับใจกับชาวไทยภูเขาปกากะญอเป็นอย่างมาก... ข้าวในมุมมองของผู้คนในสังคมเมืองหรือแม้แต่นักศึกษาที่เติบโตมาในสังคมเมืองโดยทั่วไปอาจมองว่าเป็นอาหารหลักอย่างหนึ่ง...

บางช่วงของการเดินทางรถเอียงและจมนโคลน

สำหรับชาวปกากะญอนั้น...ข้าวมีจิตวิญญาณ ข้าวมีคุณธรรม... ชาวปกากะญอมีคำสอนมากมายเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมของข้าวอย่างเช่นคำสอนเรื่อง “แม่ม่ายกับลูกกำพร้า”... ซึ่งเล่าว่า

มีลูกกำพร้าคนหนึ่งเก็บเมล็ดข้าวที่ไปตกอยู่หมู่บ้านได้ 7 เมล็ดเขานำไปปลูกไว้ในที่แห่งหนึ่ง... ต่อมา มีแม่ม่ายชราผู้หนึ่งเดินเข้ามาในหมู่บ้าน แม่ม่ายชราผู้นี้ถูกหมาในหมู่บ้านไล่กัด จึงวิ่งหนีไปจนเข้าไปติดอยู่ในกอไผ่ แม่ม่ายชราร้องเรียกให้คนช่วย แต่ไม่มีชาวบ้านออกมาช่วย เนื่องจากชาวบ้านออกไปทำไร่กันหมด เหลือแต่ลูกกำพร้าได้ยินเข้า จึงวิ่งออกมาช่วยแม่ม่ายและพาแม่ม่ายชราไปที่บ้าน

ช่วงเวลานั้นเกิดความยากลำบาก ขาดแคลนข้าวขึ้น... แม่ม่ายชราจึงบอกลูกกำพร้าให้ไปเก็บใบข้าวที่ปลูกไว้มา 1 ใบ จากใบข้าวนั้นก็แปรเปลี่ยนเป็นข้าวที่งอกงามเติบโตขึ้นมากมายหลายต้น แม่ม่ายชราขอให้ลูกกำพร้าเกี่ยวข้าวที่งอกงามขึ้นนั้น 7 ต้น ลูกกำพร้าก็เกี่ยวข้าวตามที่แม่ม่ายบอก แต่ปรากฏว่าเกี่ยวข้าวเท่าไรข้าวก็ไม่หมด เมื่อนำข้าวไปเก็บไว้ในยุ้งฉางข้าวก็เต็มยุ้งฉาง... หลังจากนั้นไม่นาน แม่ม่ายชราพูดกับลูกกำพร้าว่า “ลูกเอ๊ย ยายจะจากไปแล้วนะ เวลาใดที่ลูกเกี่ยวข้าว ก็ขอให้คิดถึงยายนะ” แม่ม่ายชราจากไปแล้วกลายเป็นนกที่ชาวปกากะญอเรียกชื่อว่า “นกโทบิซ่า” ซึ่งแปลว่า “นกขวัญข้าว” เรื่องเล่าเรื่องนี้ให้คุณค่ากับจิตวิญญาณของแม่ม่ายชราที่

ภาพยุ้งข้าว (ภาพจากอินเทอร์เน็ต)

สอนให้รักคนจนและลูกกำพร้า เวลากินข้าวก็ขอให้คิดถึงจิตวิญญาณของข้าวที่คุ้มครองคนยากจนอย่างที่คุณคุ้มครองลูกกำพร้าผู้

ข้าวไม่ได้มีไว้กินอย่างเดียว แต่มีเพื่อแบ่งปันให้คนยากจนด้วย

ในมุมมอง ในวิถีชีวิตของชาวปากะอะญอจึงให้ความสำคัญกับ “ข้าว” เป็นอย่างมาก ชาวปากะอะญอปลูกข้าวเพื่อให้มีกินและมีเก็บไว้ในยุ้งฉางประจำบ้านพร้อมจะเปิดออกเพื่อแบ่งปันข้าวแก่ผู้ที่เดือดร้อนได้เสมอ นั่นจึงเป็นที่มาของ “ธนาคารข้าว” และ “กองบุญข้าว”

คริสตชนชาวไทยภูเขาเผ่าต่างๆ ในภาคเหนือ นั้นฉลองวันเกิดของพระเยซูเจ้า (คริสต์มาส) และฉลองวันกลับคืนชีพของพระองค์ (ปัสกา) โดยนำความเชื่อที่พระเยซูเจ้ามาไถ่โลกนี้ให้เข้ามาในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนในชุมชน

การทำธนาคารข้าวและกองบุญข้าวนั้นเป็นการนำความเชื่อและวัฒนธรรมมาผสานให้เป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตชนในภาคเหนือจึงฉลองกองบุญข้าวโดยเอาข้าวมารวมกันและแบ่งปันให้

กับคนยากจน แม่ข่าย ผู้เฒ่าผู้ชรา “ข้าวนั้นเป็นตัวเชื่อม” ธนาคารข้าวและกองบุญข้าวจึงมีมิติความเชื่อ วัฒนธรรม สังคม ชุมชน มีมิติช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีมิติด้านการสร้างสังคม ทำให้ความเป็นพระศาสนจักรเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

แม่ยากจน...ก็ยังช่วยเหลือคนอื่น!?!

ไม่ทราบว่าคุณผู้อ่านรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อท่านอ่านบทความถึงตรงนี้ สำหรับผม ผมรู้สึกประหลาดใจและชื่นชมในความใส่ใจความทุกข์ยาก การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน... ชาวบ้านในหมู่บ้านที่แบ่งปันข้าวให้กับหมู่บ้านที่ขาดแคลนข้าว นั่น พวกเขาก็เป็นชาวบ้านที่ยากจนหรืออย่างน้อยก็ไม่ได้มีรายได้มากมายแต่อย่างใด... “แต่พวกเขาพร้อมที่จะแบ่งปันกับผู้เดือดร้อนเสมอ” ...อะไรทำให้ชาวบ้านทำเช่นนั้น...

หรือจะเป็นเพราะชาวบ้านเข้าถึง “จิตวิญญาณแห่งข้าว”... ที่ว่า “ข้าวมีน้ำใจดี ข้าวมีคุณธรรม ข้าวมีใจเมตตา เลี้ยงชีวิตทุกคน ไม่เลือกหน้า ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ตั้งแต่แม่ข่ายจนถึงเด็กกำพร้า”

พวกเขาเข้าถึงมิติแห่ง “ข้าว 9 เมล็ด” ดังมีคำกล่าวไว้ว่า “ข้าวมีอยู่ 9 เมล็ด เมล็ดที่ 1 เอาไว้สำหรับตัวเองเพื่อบริโภค เมล็ดที่ 2 สำหรับครอบครัว เมล็ดที่ 3 สำหรับญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง เมล็ดที่ 4 เพื่อคนยากจนที่มาขอในยามยาก เมล็ดที่ 5 เอาไว้บวชลูก เมล็ดที่ 6 เอาไว้ทำบุญสังคัมยุคพระศรีอาริย์ เป็นการเอื้อเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยกันสร้างสังคมใหม่ เมล็ดที่ 7 มีไว้เพื่อแลกกับแก้วแหวนเงินทอง เมล็ดที่ 8 เอา

ไว้เพื่อสร้างชุมชนเพื่อทำให้เกิดอารยธรรม เมล็ดที่
9 เอาไว้เพื่อตัวข้าเมื่อข้าตายไปแล้ว”

บือหมื่อ อะทิ โอะ เลอแล
 ถิ่นกำเนิดข้าอยู่ ณ ที่ใด
บือพอ อะทิ โอะ เลอแล
 แหล่งกำเนิดข้าอยู่ ณ ที่ใด
บือหมื่อ อะทิ เลอ ว่าแร
 ถิ่นกำเนิดข้าอยู่ไกลแต่ฟากโน้น
บือพอ อะทิ เลอ ว่าแร
 แหล่งกำเนิดข้าอยู่ไกลแต่ฟากโน้น
อะทุ่ ได้ อะหล้า จวีแอ
 ต้นดกๆ ใบงามๆ
กว่าแก มือแม่ เดอ โพแค
 เลี้ยงชีวิตทุกคน ทั้งแม่มายและลูกกำพร้า

(ลำนาบทหนึ่งของชาวปกากะญอ กล่าวถึง
คุณธรรมของ “ข้าว”: ข้าวมีมิติของความสัมพันธ์
ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์)

ข้อมูลอ้างอิง

“กองบุญข้าว” คุณธรรมที่แฝงอยู่ใน “ข้าว” ของ
ชาวปกากะญอ : รัชลักษณ์ นวลักษณ์กวี
ฝ่ายเผยแพร่เพื่อการมีส่วนร่วม, คณะกรรมการ
คาทอลิกเพื่อความยุติธรรมและสันติ จาก [http://
www.jpthai.org/](http://www.jpthai.org/)

ข้าวกับวัฒนธรรม : บทสัมภาษณ์จากบาทหลวง
นิพนธ์ เทียนวิหาร ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและฝึก
อบรมศาสนาและวัฒนธรรมชุมชน จาก [http://
www.montfort.ac.th/](http://www.montfort.ac.th/)

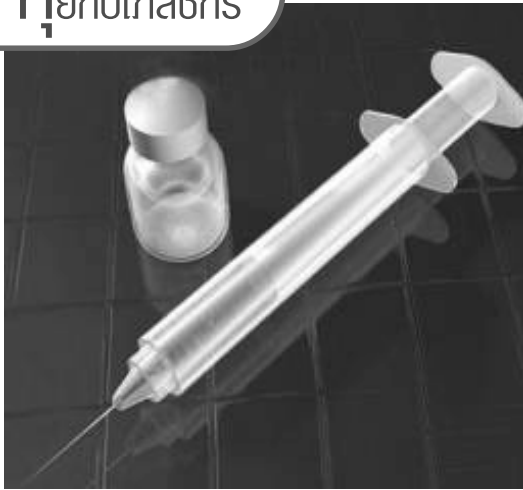
เว็บไซต์สังฆมณฑลเชียงใหม่
<http://www.chiangmaidiocese.org>

ถ้าท่านสนใจให้การสนับสนุน
โครงการ “สร้างธนาคารข้าวสำหรับเด็กและ
ชาวบ้านที่ขาดแคลนข้าว” หมู่บ้านแม่แพะ
อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน วันที่ 15-31
มีนาคม 2553 เชิญเข้าดูรายละเอียดได้ที่
กลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา
บ้านเซเวียร์ www.carefor.org/workcamp

ขอเชิญนักศึกษาคาทอลิกทั่วประเทศ
ร่วมงาน “ถือรับ ถือรับใช้ ถือให้ไป
ไม่หวังคืน” จัดโดยศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา
คาทอลิกแห่งประเทศไทย วันที่ 29-31
มกราคม 2553 ติดตามรายละเอียดและ
สมัครเข้าร่วมได้ที่ www.carefor.org/student

ขอเชิญนักศึกษาที่มีหัวใจให้กับ
งานอาสา... สมัครเข้าร่วมค่ายอาสา
“สร้างธนาคารข้าวสำหรับเด็กและชาวบ้าน
ที่ขาดแคลนข้าว” หมู่บ้านแม่แพะ
อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน วันที่ 15-31
มีนาคม 2553 ติดตามรายละเอียดและ
สมัครได้ที่กลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา
บ้านเซเวียร์ www.carefor.org/workcamp

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ
www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ
กำลังใจ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

วัคซีนไขหวัดใหญ่ 2009

โครงการศึกษาวิจัยวัคซีนไขหวัดใหญ่
โดยให้วัคซีนไขหวัดใหญ่เชื้อเป็นแบบอ่อนฤทธิ์
สายพันธุ์ A/17/CA/2009/38 (H1N1) ในอาสา
สมัครคนไทยสุขภาพดี

โครงการศึกษาวัคซีน ชนิดเชื้อเป็น ทาง
คลินิก เพื่อดูความปลอดภัยและตรวจหาระดับ

ภูมิคุ้มกัน เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างองค์การเภสัชกรรมและคณะเวชศาสตร์เขตร้อน
มหาวิทยาลัยมหิดล โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ รวมทั้ง
องค์การอนามัยโลก ก่อนเริ่มทำการศึกษาทางองค์การอนามัยโลก (WHO-TDR) ได้ส่ง
แพทย์ซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแล การทดลองครั้งนี้ เพื่อที่จะศึกษาความปลอดภัยของวัคซีนที่
ผลิตโดยองค์การเภสัชกรรม และเพื่อศึกษาการตอบสนองทางภูมิคุ้มกัน และเพื่อยืนยันผล
ความคงสภาพของเชื้อไวรัสที่ทำให้อ่อนแรงและการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสจากอาสาสมัคร
ที่ได้รับวัคซีนไปสู่อาสาสมัครอื่น มาตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยทางคลินิก
เรียบร้อยแล้วก่อนที่จะรับอาสาสมัครไว้ในหอพัก

อาสาสมัครที่เข้าทำการทดสอบในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 24 คน ชาย 15 คน และ
หญิง 9 คน อายุระหว่าง 18-49 ปี ซึ่งอาสาสมัครทั้ง 24 คนได้ผ่านการคัดกรองแล้ว
เข้าพักในหอเป็นเวลา 7 วัน โดยขั้นแรกอาสาสมัครทุกคนจะต้องลงนามหนังสือแสดงความ
ยินยอมก่อนที่จะทำกิจกรรมใดๆ จากนั้น ทำการซักประวัติ ตรวจร่างกายโดยแพทย์และพยาบาล
เจาะเลือด ฟันวัคซีน และเก็บสารคัดหลั่งในโพรงจมูก เพื่อไปเพาะหาเชื้อวัคซีนและตรวจ
ภูมิคุ้มกัน หลังจากนั้น 21 วันอาสาสมัครจะได้รับวัคซีนครั้งที่ 2 และทำกิจกรรมเหมือน
ครั้งแรก หลังจากครบ 28 วัน ทางคณะผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลเสนอคณะกรรมการกำกับ
ดูแลข้อมูล และความปลอดภัย และคณะกรรมการจริยธรรมเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ทำต่อใน
อาสาสมัครอีก 400 คนต่อไป

สำหรับการฟันวัคซีนแบ่งออกเป็น 2 Part คือ Part A เป็นการศึกษาวัคซีน 2 ขนาด
คือ ขนาดต่ำ (5.0-6.5 log) ฟันวัคซีนจริง 9 คน และวัคซีนหลอก 3 คน และขนาดสูง (6.6-
7.5 log) ฟันวัคซีนจริง 9 คน และวัคซีนหลอก 3 คน Part B จะใช้วัคซีนขนาดสูง เมื่อ
ผลจาก Part A ยืนยันถึงความปลอดภัย

การอนุมัติและความคุ้มครองกำกับวัคซีนในครั้งนี้ต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ
อาหารและยา (อย.) ซึ่งผ่านการควบคุมและประกันคุณภาพ และผ่านการศึกษาความ
ปลอดภัยในสัตว์ทดลองมาตรฐาน Clinical trial ผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการจริยธรรม

2 ชุด คือ EC คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล และ EC สถาบันพัฒนาการ
 คู่มือโครงการวิจัยในมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข การดำเนินการครั้งนี้มีการดำเนินการอย่าง
 ถูกต้องตามหลักจริยธรรม และหลักวิทยาศาสตร์ตามกฎหมายระเบียบของประเทศไทยและ
 ข้อนแนะนำระหว่างประเทศในการวิจัยทางคลินิก (มี WHO Clinical Monitor) มีคณะกรรมการ
 กำกับดูแลข้อมูล และความปลอดภัยการศึกษาวิจัยทางคลินิก (DSMB) เพื่อความมั่นใจใน
 เรื่องความปลอดภัยของอาสาสมัครตามข้อแนะนำระหว่างประเทศ และมีการทำประกันภัย
 การทดลองทางคลินิกและการดูแลรักษาที่จำเป็นทั้งหมด มีค่าชดเชยและเก็บข้อมูลเป็นความลับ

เมื่อการดำเนินการครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลสำเร็จของการ
 เกษตรกรรมจะนำวัคซีนที่ได้ทั้งหมด ประมาณ 90% มอบให้กับกระทรวงสาธารณสุขโดย
 ไม่คิดค่าใช้จ่าย และอีก 10% มอบให้กับองค์การอนามัยโลก คาดว่าเมื่อการดำเนินการตาม
 ขั้นตอนเป็นไปตามแผน ประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2010 จะสามารถผลิตวัคซีนออกมา
 ได้ถึง 10 ล้านโดส

จากวันที่ 18 ธันวาคม 2009 นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ ประธานกรรมการองค์การ
 เกษตรกรรม แถลงข่าวที่ห้องประชุมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยมหิดล คนไทยทั่วประเทศ
 ขอเป็นกำลังใจ และขอให้การทดลองนี้บรรลุผลสำเร็จ เพื่อที่ประเทศไทยจะได้มีวัคซีนใช้
 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2010 นี้ **๕**

น้องๆ มาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกันเถอะ
 เรียนภาษาอังกฤษ ไม่ยากอย่างที่คิด...

เรามีคอร์สเรียนที่ออกแบบมาสำหรับ น้องๆ มาเรียน

- ☑ คอร์สภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Pre A1) ในเวลาสั้นๆ
- ☑ คอร์สเรียน เมื่อจบ/กึ่งจบ มัธยมศึกษา
- ☑ คอร์ส เรียนสอบ TOEFL/IELTS
- ☑ คอร์สเรียนภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน

เปิดเรียนวันใดก็ได้ เรียนแบบส่วนตัว

โรงเรียนภาษาอังกฤษได้ ฟรี ครับ

Kevallee Knowledge & Talent School

โรงเรียนสอนภาษาสำหรับเด็กและเยาวชน

111/11 ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10200

Tel : 02-674-3395-6 Fax : 02-212-3769

เปิดสอนทุกวัน 12.00-12.00 น. เสาร์-อาทิตย์ 9.00-12.00 น.

ใช้พระลงเท้า

นับตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม 2009 หลังจากมาร่วมงานชุมนุมชนิกนิสโลก ที่เชียงใหม่ (18-23 ตุลาคม 2009) ผมเดินทางอาทิตย์เว้นอาทิตย์ทีเดียวกว่า มาแบ่งปันจิตตารมณ์ธรรมทูตที่บ้านปากเกร็ด และบ้านฉะเชิงเทราใหญ่ (2-5 พฤศจิกายน 2009) เว้นอีกอาทิตย์ ก็ไปประชุมแทนพระสังฆราชกัมพูชา ที่เกาะบาห์ลี อินโดนีเซีย (16-21 พฤศจิกายน 2009) เรื่องสื่อสารมวลชนกับผู้คนในสังคม เน้นเรื่องความท้าทายทางด้านจริยธรรม การประชุมนี้เป็นครั้งแรกที่ผมไปชุมนุมพบปะกับบรรดาพระสังฆราชแห่งทวีปเอเชียผู้มาบรรยายพิเศษ คือ พระอัครสังฆราชเคลาดิโอ เชลลี ประธานสมณสภาสื่อสารสังคม สำนักวาติกัน ผมไปกับผู้ช่วยการสื่อสารมวลชนคาทอลิกกัมพูชา คุณวรรณ (ผู้ขายน้มนะครับ) เป็นตัวแทนบรรยายรายงานจากกัมพูชา ผมได้พบผู้แทนจากไทย คือ พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล และคุณพ่อ

วรยุทธ กิจบำรุง ด้วย ส่วนใหญ่ก็เป็นคนใหม่ๆ ที่เพิ่งรู้จัก สิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับพระศาสนจักรในเขมรหลังจากประชุมสภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย ครั้งที่ 14 เทียนี่คือ พระอัครสังฆราชเชลลี เปิดช่องทางให้พระศาสนจักรในเขมร เปิดสถานีวิทยุเป็นของตัวเอง เพราะอัตราการอ่านหนังสือน้อยกว่าการฟัง เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ และต้องใช้เวลาในการเตรียมตัว และศึกษาพอสมควร อย่างไรก็ตาม ก็เป็นนิมิตหมายที่ดีสำหรับการประกาศพระวรสารที่นี่ และการออกอากาศที่สถานีวิทยุอีกแห่งหนึ่ง คือ สถานีวิทยุเวรดิตส์ ซึ่งอยู่ที่ฟิลิปปินส์ เป็นภาษาเขมร นี่เป็นเครื่องมืออีกอันหนึ่งสำหรับคนที่ทำงานประกาศพระวรสารต้องสนใจเพราะคนที่ต้องการแสวงหาเข้าใจ และได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระศาสนจักรยังมีอีกมากมายในเอเชีย ซึ่งแน่นอนว่า ไม่ใช่แค่การติดต่อพบปะส่วนตัวเท่านั้น แต่โลกสมัยใหม่

และมีภาษาใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย งานประกาศ
พระวรสารก็ต้องปรับให้ทันด้วยเช่นกัน

เมื่อกลับมาถึงวัด ผมสวมบทบาทจากงาน
สำนักงาน มาเป็นงานอภิบาลอีกครั้งหนึ่ง ผม
สานต่อการอบรมศีลกำลัง ซึ่งพยายามอบรมด้วย
ตัวเองทุกอาทิตย์ ช่วงปิดเทอมเจอปัญหาฝนตก
และการเดินทาง ช่วงหลังมีปัญหาเรื่องวันหยุด
ประเพณี และเด็กเปิดเรียน กระจายกระจ่ายไป
เรียนตามที่ต่างๆ ในพนมเปญ แต่ก็ทำให้ดีที่สุด
มาดกันรับศีลกำลัง สำหรับหมู่บ้านเมื่อวัน
อาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน 2009 มีทั้งหมด 16
คน เด็กและเยาวชนในหมู่บ้านมอดกรอสะ ที่ผม
รับผิดชอบนี้ ไม่มีพระสงฆ์ประจำ แต่เด็กๆ ก็โต
เร็วทันเหลือเกิน ผมหวังว่า ในอนาคตซิสเตอร์คง
ช่วยงานแพร่ธรรมกับเด็กๆ และชาวบ้านได้มากขึ้น
สวดภาวนาให้พวกเราด้วยนะครับ แล้วก็รีบรื้อ
ไปอีกงาน

สำหรับเรื่องการเมืองที่มีผลกระทบต่อ
ธรรมทูตไทยในกัมพูชา ก็มีผลกระทบบ้างครับ
แต่ไม่มาก คือเราจะมักจะต่อวิซ่าปีแบบองค์การ
ทางคาทอลิก เพื่อทำงานที่นี่ แต่ตอนนี้ทางการ
ไม่ต่อให้ เพราะเห็นว่ายังมีปัญหาเรื่องการเมือง
ระหว่างประเทศอยู่ ดังนั้นเราก็ต้องเสียค่าใช้จ่าย
มากขึ้น เพื่อจะต่อวิซ่าแบบธุรกิจ คงต้องรอดู
จังหวะต่อไปครับ ส่วนสภาพการท้องเที่ยวและ
การลงทุนก็มีการชะลอตัวอย่างมาก วันพ่อแห่งชาติ

วันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี ระยะเวลาต่างๆ ผมไป
ร่วมกิจกรรมที่สถานทูตไทยมากขึ้น และวันนั้น
ก็พาบรรดาซิสเตอร์และพระสงฆ์ไทยเราไป
ร่วมงานด้วย มีผู้คนไปร่วมถวายพระพรชัยมากมาย
ครับ ตอนนี้เราได้รวมกลุ่มนักธุรกิจคาทอลิกไทย
ในกัมพูชาด้วย เดือนละครั้งเราจะมีศึกษาพระ-
คัมภีร์และสวดเลกซีโอ ดีวีนา ด้วยกัน พวกเราได้
เจอกันด้วยครับที่สถานทูตไทยวันนั้น

ส่วนบรรดาซิสเตอร์ที่ทำงานกันอยู่ตาม
ต่างจังหวัด ก็คงทำหน้าที่ต่อไป ชีพจรก็ลงเท้า
พอสมควร **ซิสเตอร์เปลาจี** กลับมาที่เขมรอีก
ครั้งหนึ่ง แม้ว่าร่างกายจะผอมเหมือนเดิม แต่ก็ใจ
เต็มร้อยครับ ตอนนี้เที่ยวไปเที่ยวมา ดูแลบ้าน
ผู้ฝึกหัดและศูนย์เยาวชนหญิงในเขตกัมปงจาม
เดินทางมากหน่อยก็**ซิสเตอร์เซเวียร์** เพราะต้อง
เดินทางไปดูแลกลุ่มคริสตชนใหม่ ที่ จ.กรอจะ
(ภาคอีสานของกัมพูชา) บางทีก็ลงไปถึง จ.ไพรเวง
และ จ.สวายเรียง เหมือนกัน

ซิสเตอร์พรทิพย์ (จ.กัมปงทม) ไปร่วม
ประชุมของคณะผู้รับใช้ฯ เพราะมีหน้าที่สำคัญ
ส่วนหนึ่งในคณะด้วยเช่นกัน ส่วน **คุณพ่อวีระชัย
ศรีประมณฑ์** ปลายปีที่ศูนย์เข้าเฝ้าบี.จี.ส.นิวคลี
ก็รับแขกเยอะหน่อย และในฐานะที่ปรึกษา
พระสังฆราช ก็กำลังเตรียมเรื่องการเปลี่ยนแปลง
ในปีหน้า โดยเฉพาะพระสังฆราชใหม่ของมิสซัง
พนมเปญ ผมขอปิดท้ายด้วยคำอวยพรของพวกเรา
ทุกคนที่เป็นธรรมทูตไทยในประเทศกัมพูชา
ขอส่งความสุข และพระพรของพระเยซูเจ้า องค์
พระผู้เป็นเจ้า ให้ทีมงานสื่อมวลชนทุกท่าน และ
ผู้อ่านอุดมสานต์ รวมทั้งผู้ให้การสนับสนุน
งานแพร่ธรรมทุกรูปแบบทุกคน มีกำลังกำลังใจที่
เข้มแข็งจากพระองค์ตลอดคริสต์มาสและปีใหม่นี้
ด้วยเทอญ **ส**

A Christmas Carol เปลี่ยนเพื่อชีวิตใหม่

“...ผมมักคิดถึงช่วงเวลาคริสต์มาสเสมอ นอกจากความศักดิ์สิทธิ์ของชื่อนี้รวมไปถึงจุดกำเนิดของคริสต์มาส สิ่งที่อยู่คู่เทศกาลนี้มาเสมอก็คือ เป็นช่วงเวลาที่ดี ช่วงเวลาแห่งความมีน้ำใจ การให้อภัย ความรัก ความเมตตา รวมไปถึงความชื่นชมยินดี ตลอดวันเวลาที่ยาวนานบนปฏิทินแต่ละปี ผมกลับรู้ว่าวันคริสต์มาสจะมาถึงเมื่อไร คริสต์มาสยังเป็นเวลาที่ผู้คนรู้สึกอิสระเสรีที่จะเปิดหัวใจที่ปิดอยู่ของพวกเขาต่อกัน และเป็นเวลาที่เราคิดถึงคนที่ยากลำบากกว่า ว่าเขาไม่ใช่ใครอื่น แต่ต่างเป็นเพื่อนร่วมทางไปสู่หลุมฝังศพ เช่นเดียวกับเรา....”

(คำพูดของ เฟรด จากหนังสือ A Christmas Carol ของ Charles Dickens)

วรรณกรรมเรื่อง A Christmas Carol ของนักเขียนชาวอังกฤษ ชาร์ลส์ ดิกเก้นส์ เป็นอีกหนึ่งเรื่องหนึ่งที่มีความนิยมอย่างสูง (เช่นเดียวกับ Oliver Twist และ Great Expectations) ทั้งรูปแบบของหนังสือและการดัดแปลงสู่โลกภาพยนตร์มาหลายครั้งนับตั้งแต่ทศวรรษ 1930 ครั้งล่าสุดนี้เป็นฝีมือการดัดแปลงของ โรเบิร์ต เซเมกิส ผู้กำกับที่ประสบความสำเร็จจาก Back to the Future และหนังยอดเยี่ยมรางวัลออสการ์ Forrest Gump โดยช่วงหลังเขาหันมาสนใจเทคนิคการสร้างหนังด้วยเทคโนโลยีแบบ เพอร์ฟอร์แมนซ์ แคปเจอร์ (performance capture หรือ percap) ที่แตกต่างจากการสร้างแอนิเมชันด้วยคอมพิวเตอร์ เพราะต้องให้นักแสดงมาเล่นจริงก่อนแล้วจึงไปพัฒนา

เทคนิคพิเศษที่หลัง ซึ่งเขาทำสำเร็จมาแล้วในผลงาน 2 เรื่องหลังคือ The Polar Express ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับคริสต์มาส และ Beowulf

A Christmas Carol ฉบับล่าสุดได้ จิม แครี่รี่ ที่แสดงในหนังคริสต์มาสแนวแฟนตาซีเรื่อง How the Grinch Stole Christmas มารับบทเป็น ตัวเอกของเรื่อง อีเบเนเซอร์ สครูจ ชายสูงวัยที่ไม่มีใครอยากอยู่ใกล้หรือคบหาสมาคมด้วย และเขาก็ไม่สนใจด้วยว่าใครจะคิดกับเขาอย่างไร ในวันคริสต์มาสอีฟที่เขาคิดว่าการเล่นฉลองทานอาหารพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัวอย่างอบอุ่น คิดถึงเอาใจใส่สุขทุกข์ซึ่งกันและกัน รวมถึงการขับขานเพลงวันคริสต์มาสภพเป็นเรื่องไร้สาระ (คำว่า carol จากชื่อหนังหมายถึงเพลงช่วงเทศกาลคริสต์มาสที่เราร้องในวัดช่วง 4 สัปดาห์เตรียมรับเสด็จพระ-

คริสต์เจ้า หรือหลายคนมีโอกาสร้องเพลงเหล่านี้ ขณะที่คุณพ่อนำพระกุมารไปอวยพรตามบ้าน สัตบุรุษในเขตวัด) เช่นที่สครูจทำท่าทางเย้ยหยันคูหมิ่น ขณะเดินผ่านกลุ่มผู้คนที่กำลังร้องเพลง Joy to the World อยู่ริมถนน

สครูจเลือกจะมีชีวิตอยู่อย่างเดียวดาย แม้ **เฟรด** หลานที่ร่าเริงของเขาจะแหวะมากล่าวสุขสันต์วันคริสต์มาสและชวนเขาไปทานเลี้ยงที่บ้านด้วยกัน แต่เขาก็ปฏิเสธไปอย่างไม่ไยดี แม้แต่การให้ **บ๊อบ แครททิต** เสมียนที่ทำงานรับใช้เขามายาวนานได้หยุดวันคริสต์มาส เขากลับเห็นว่าเป็นการเอาเปรียบเขาด้วยซ้ำ คินนันั้นเมื่ออยู่ในห้องนอนของบ้านหลังเก่าที่มีดสลัว เขาได้เผชิญหน้ากับวิญญาณของ **จาค็อบ มาร์เลย์** หุ่นส่วนที่เสียชีวิตไปเมื่อเจ็ดปีก่อน มาในร่างโปร่งใสที่ถูกพันรนาการด้วยโซ่ตรวน และหีบสมบัติต่างๆ เพื่อมาบอกว่าในคืนนี้เขาจะได้พบกับวิญญาณของคริสต์มาสในอดีต ปัจจุบันและอนาคตที่ใกล้จะมาถึง

วิญญาณคริสต์มาสในอดีตพาเราไปพบสครูจเมื่อครั้งเยาว์วัย (เซเมคิสเองก็เคยพาเราย้อนเวลาไปอย่างสนุกสนาน ทั้งย้อนกลับไปเมื่อ 30 ปีก่อน, ผู้โลกอนาคตและย้อนกลับไปถึง 100 ปี ในไตรภาค Back to the Future) เขาไม่ได้เป็นเด็กร้ายกาจ แต่ค่อนข้างซึ่มเศร้าเพราะไม่ได้รับการเอาใจใส่จากพ่อ แต่กับน้องสาวชื่อ **เฟน** (แม่ของเฟรด) ก็เป็นพี่น้องที่รักกันมาก เขาเคยมีคู่มั้นและฉลองคริสต์มาสอย่างมีความสุขมาก่อน วิญญาณคริสต์มาสปัจจุบันพาเขาไปสู่โลกแห่งความเป็นจริงในกรุงลอนดอน ที่มีผู้ขัดสนยากไร้

อีกมากมาย และพบกับครอบครัวของแครททิต แม้ก่อนข้างยากจนและมีลูกคนหนึ่งพิการ แต่ก็ฉลองคริสต์มาสกันอย่างมีความสุข แครททิตเองแม้สครูจจะทำไม่ดีกับเขาสารพัด แต่ในคืนพิเศษแห่งปีเช่นนี้เขาไม่ลืมที่จะสวดขอพรพระให้กับสครูจด้วย และวิญญาณคริสต์มาสในอนาคตพาเขาไปพบความจริงที่จะเกิดขึ้น ถ้าหากเขาเสียชีวิตลงในคืนนี้ ผู้คนรอบข้างจะเสียใจกับความตายของเขาหรือไม่...

แม้เรื่องราวจากหนังสือ A Christmas Carol ผ่านมาถึง 100 กว่าปีแล้ว แต่ยังมีเนื้อหาที่ร่วมสมัยอยู่เสมอ ทั้งปัญหาของครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ได้ให้ความรักความเอาใจใส่กับลูกอย่างดีพอ ความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรมในสังคม การมุ่งแต่สะสมทรัพย์สมบัติจนลืมคิดถึงผู้คนรอบข้าง โดยเฉพาะคนที่เรารัก การเฝ้ามองชีวิตของสครูจทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ทำให้เราได้กลับมาทบทวนไตร่ตรองชีวิตของเราเองเช่นกัน หลายๆ ครั้งในชีวิตเราก็ใจร้ายใจแค้น เห็นแก่ตัวไม่ต่างจากสครูจ แต่เรายังมีด้านที่ใฝ่ดี หัวใจที่บริสุทธิ์เหมือนเด็กๆ และมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงและกลับใจในทุกครั้งที่ได้พลั้งพลาดไป

เพื่อเราจะได้พบกับความรัก สันติสุขในจิตใจ เช่นเดียวกับสครูจหลังจากได้ค้นพบความเป็นจริงในชีวิตแล้ว เขาบอกว่ารู้สึกตัวเองเบาเหมือนขนนก และสดใสร่าเริงเหมือนกลับไปเป็นเด็กอีกครั้งหนึ่ง

อัศจรรย์ของ St. Jude ต่างปี นานา

เมื่อเดือนที่แล้ว (ฉบับที่แล้ว) ดิฉันกำลังจะเดินออกมาจากวัดนักบุญเทเรซา (หัวหิน) ก็ได้พบกับท่านอธิการของโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย ท่านเป็นแม่ชีสูงอายุมีรอยยิ้มแสดงความเป็นมิตร ท่านมาจับมือดิฉันในฐานะเป็นแฟนคอลัมน์อุคมสานต์ (คอลัมน์ : ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง)

นานแล้วที่ดิฉันได้เขียนเกี่ยวกับนักบุญยูดาห์ (St. Jude) ที่ดิฉันเคารพรัก และเชื่อมหัศจรรย์ต่างๆ ที่ได้รับจากท่าน จำได้ว่ากว่า 9 ปีก่อน ได้เคยเขียนลงเป็นครั้งแรก เล่าถึงความเมตตาของท่านที่ช่วยดิฉันตลอดเวลา นี่คือใบเบิกทางครั้งแรก ทำให้ดิฉันได้มีโอกาสเขียนลงในคอลัมน์นี้ทุกเดือน

ดิฉันเชื่อว่าท่านคงจะรู้ว่าดิฉันจะนำคนอีกมากมายให้มารู้จักท่าน ก่อนหน้านี้นี้ใครๆ ก็ไม่รู้จักท่านเลย แม้แต่ชื่อวัดต่างๆ ก็ไม่ค่อยมีชื่อวัดนักบุญยูดาห์ (ในประเทศไทย) ซึ่งต่างกับวัดในประเทศอื่นๆ ซึ่งเคารพรักท่านมาก และชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแพร่หลาย แม้แต่เมืองซินี (ประเทศออสเตรเลีย) หรือประเทศพม่า ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน ก็ยังมีวัด St. Jude เก้าแ่ตั้งอยู่เช่นกัน

จากเวลากว่า 36 ปี เมื่อเพื่อนร่วมงานต่างศาสนาเห็นดิฉันวิตกกังวลกับเงินของบริษัทที่หายไปจากโต๊ะทำงาน เพื่อนคนนี้นิสัยดีและจิตใจดีมาก เขารับหีบรูปของ St. Jude ออกมาจากกระเป๋าใส่เงิน ส่งมาให้ดิฉันและบอกว่าถ้าของหายให้ขอจากนักบุญองค์นี้ เขาได้รับความช่วยเหลือเสมอ ดิฉันรับรูปนี้ไว้ และรู้สึกดีใจมาก รู้สึก

อบอุ่นใจอย่างประหลาด ดิฉันเก็บรูปของท่าน พร้อมทั้งคำภาวนาด้านหลังของรูปไว้ถึงปัจจุบัน มีปัญหาใดดิฉันขอทุกเรื่อง พี่สาวที่อยู่ออสเตรเลียก็ยืนยันว่า เมื่อใดหมดหวัง สิ้นหวัง และทุกข์ใจก็ขอได้ มีคนนับถือและเชื่อศรัทธาในตัวท่านทั่วโลก (แต่ทำไมคนไทยจึงไม่ค่อยรู้จัก) จุดนี้แหละที่อุดมสันต์ได้ช่วยเผยแพร่บทความ ทำให้หลายวัดมีบทสวดและรูปของท่านวางที่หน้าวัด บ้างก็พิมพ์ไว้มากมายและทำแบบระบบลูกโซ่ให้แจกต่อไม่รู้จบ ซึ่งดิฉันไม่เห็นด้วยกับวิธีนี้เลย เพราะควรเกิดจากความศรัทธา ความรัก ที่มีต่อท่านมากกว่าค่ะ

กลับมาพูดถึงคุณแม่ธิดา ท่านถามดิฉันว่า St.Jude คือใคร? เพราะแม่ชีหลายท่านอยากรู้ประวัติ ดิฉันดีใจกับคำถามนี้มาก ยังสงสัยว่าท่านผู้ถามรู้ได้อย่างไรว่าดิฉันเขียนบทความลงในอุดมสันต์ รูปภาพที่เคยลงก็เล็กและเป็นรูปในอดีตของดิฉัน

ดิฉันเรียนท่านว่า St.Jude เป็นญาติ (ลูกพี่ลูกน้อง) กับองค์พระเยซูเจ้า ท่านได้รับพระพรเมื่อใด ใครขอความช่วยเหลือ ท่านจะรีบช่วยทันทีทันใดเหมือนติดปีก แต่บางครั้งก็อาจช้าจนคนขอลืมว่าเคยขอท่านมาก่อน ท่านใจดีและชอบช่วยเหลือคน แม้แต่ท่านอธิการก็บอกว่า รถติดมากที่ราชบุรี พอขอท่านก็ไปถึงที่หมายในเวลาเพียง 5 นาที ทำให้ทุกคนเชื่อและศรัทธาท่านมาก

ดิฉันได้เรียนให้ท่านเปิดอินเทอร์เน็ตชื่อ St.Jude จะพบเรื่องราว รูปภาพ และอื่นๆ อีกมากมาย

อีกเรื่องหนึ่ง เพื่อนประธานรุ่นที่ช่วยทำหนังสือ (สร้างสุขให้ชีวิต) คิดเรื่องต่างๆ รวบรวมจากบทความในอุดมสันต์ คนต่างศาสนา จึงได้รู้เรื่อง St.Jude รู้ว่าดิฉันขอทุกเรื่อง พอเขาเกิดปัญหา หากุญแจรถไม่พบ เขาเริ่มไว้อาลัยท่านโดยขอให้อัครราชให้เขาด้วย ทันทีกุญแจก็วาง

ไว้ใกล้ตัว ทั้งที่เขาก็ได้หาแล้วไม่พบ ทำให้เพื่อนคนนี้พูดถึงความดีของ St.Jude ตลอดมา และมีที่พึ่งทางใจ

สำหรับดิฉันแล้วหลายครั้งได้ขอเกี่ยวกับจรรยาบรรณ และเราต้องไปทันเวลา ก็จะไม่พลาดทุกครั้ง และต้องขอบพระคุณท่าน รู้สึกซาบซึ้งและสบายใจเพราะเรามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ติดตามเราไปทุกหนทุกแห่ง เพราะรูปภาพท่านจะอยู่ในกระเป๋าไม่เคยลืมติดตัวเลยแม้แต่วันเดียว ดิฉันจึงผูกพันกับท่านเหมือนมีผู้ปกป้องภัยอยู่ข้างๆ

ขณะที่เขียนเรื่องของ St.Jude อยู่นี้ ดิฉันกำลังอยู่ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวไปสมุยกับเพื่อนๆ ตั้งใจจะเขียนเรื่องนี้ให้จบ St.Jude หยั่งรู้เจตนารมณ์ของดิฉัน เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเหมือนพูดว่า “งมเข็มในมหาสมุทร” เพราะเช้าตรู่วันนี้ เพื่อนคนหนึ่งได้เดินลงไปในทะเล และไปยืนบนก้อนหินที่โผล่พ้นน้ำ แต่พื้นผิวของหินลื่น เขาจึงตกลงไปในน้ำทะเล และโทรศัพท์มือถือที่ใส่ในกระเป๋าเสื้อหล่นลงในน้ำ โดยที่เขาไม่รู้ และพวกเราออกไปเที่ยวทั้งวันจนเย็น กลับมาจึงขอให้เจ้าหน้าที่ดูแลชายหาดช่วยหาโทรศัพท์ สามีมของดิฉันบอกว่าลองขอ St.Jude ดูสิอาจจะหาพบ ขณะนั้นดิฉันรู้สึกลำบากใจมาก ความหวังไม่มีเลย เพราะตกลงไปในทะเล มีคลื่นซัดเข้าฝั่งทั้งวัน ต้องถูกพัดหายไปกับคลื่น แต่ดิฉันก็มีความเชื่อและอธิษฐานว่า ถ้าท่านจะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ให้คนต่างศาสนาได้เห็น ก็ขอให้ทำอัศจรรย์แบบงมเข็มในมหาสมุทรทันทีเจ้าหน้าที่ใช้แว่นดำนำลงไปตามคำบอกเล่าก็พบโทรศัพท์มือถือ โคนทรายกลบจนเกือบมิด ดิฉันดีใจอย่างยิ่งที่สิ่งยากเย็นที่สุดท่านก็ช่วยได้ ท่านยิ่งใหญ่สำหรับทุกคนที่วอนขอค่ะ ☸

หมอไฟ ช่อมมอเตอร์ไฟฟ้าทุกชนิด

คอลัมน์น่านาอาชีพเดือนใหม่ เรื่องใหม่ ปีใหม่ สวัสดิ์ปีใหม่แต่ท่านผู้อ่านที่รักและคิดถึงครับ ของพระเจ้าได้อำนวยพรให้ทุกๆ ท่านได้มีสุขภาพที่ดี มีกิจการงานที่รุ่งเรือง ประสบแต่ความสำเร็จ อาศัยความรัก ความเชื่อ และความไว้วางใจในพระ แล้วทุกอย่างก็จะผ่านพ้นไปด้วยดี พระเจ้าจะนำสิ่งดีๆ มาให้ในเวลาที่เหมาะสมครับ

เดือนๆ หนึ่งผ่านไปเร็ว นะครับท่านผู้อ่านว่าไหม ผมรู้สึกเหมือนปี 2009 เพิ่งมาถึงไปเมื่อ 2-3 วันที่แล้วนี่เองครับ หลายท่านหลายอาชีพก็คงประสบความสำเร็จไปขั้นหนึ่ง บางท่านบางอาชีพก็เพิ่งเริ่มต้น ก็ขออย่าเพิ่งท้อแท้ นะครับ ค่อยๆ ขยับขยายกันไป ส่วนท่านที่ก้าวหน้ากับอาชีพของตัวเองแล้วก็อย่าลืมที่จะเก็บออมไว้เผื่ออนาคตบ้าง นะครับ หรือบางท่านที่มีลูกก็คงต้องอาบเหงื่อต่างน้ำทำงานเพื่อส่งให้ลูกได้ร่ำเรียน จนสามารถเลี้ยงตัวเองได้ “หยาดเหงื่อทุกหยดเพื่ออนาคตของลูก”

เอาละครับมาเข้าเรื่องที่ผมถนัดกันดีกว่าอาชีพที่อยากจะแนะนำในเดือนนี้ท่านผู้อ่านหลายท่านอาจจะเคยได้จากหัวเรื่องที่ผมจั่วไว้ข้างต้นแล้ว นั่นก็คืออาชีพช่างไฟฟ้าครับ ผมเห็นช่างไฟฟ้าคนนี้ย้ายทำเลร้านของเขามา 5-6 แห่งแล้วครับ ด้วยเหตุผลว่าค่าเช่าสูงบ้าง ทำเลไม่ดีลูกค้าน้อยบ้าง ก็วกกันไป ช่างไฟฟ้าคนนี้รูปร่างสูงใหญ่ เป็นคนสุ่ม ใจเย็น อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ซ่อมส่วนมาก

เป็นพวกมอเตอร์ไฟฟ้า ใดโว่สูบน้ำ พัดลม และมอเตอร์ต่างๆ ทำงานทุกวัน ไม่มีวันหยุด นอกจากจะติดไปร่วมงานศพนั้นละครับถึงจะยอมหยุดงาน โดยจะมีเบอร์โทรศัพท์ติดไว้หน้าร้านครับ 08-9413-0759 ช่วงที่ผมเล่าถึง ชื่อ **ป๋มุต ธรรมสาร จันทรสนทยา** (อายุ 53 ปี) แต่งงานกับ **ฟิโลมินา หนูทิพย์ สระชมพู** อายุ 53 ปี นับถือศาสนาพุทธมาก่อน บ้านเดิมอยู่นครราชสีมา มีบุตร 4 คน **อันตน สมภพ** (อายุ 30 ปี) จบปริญญาโท **เปาโล สุรชัย** (อายุ 28 ปี) ศึกษาปริญญาตรี ปี 4 บริหารธุรกิจการเงินและการธนาคารระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้า **ฟิโลมินา จำรองรักษ์** (อายุ 19 ปี) ปี 3 คณะเดียวกับพี่ชาย และ **โซฟีอา สุพรรณิกา** (อายุ 18 ปี) มหาวิทยาลัยศรีปทุม คณะบริหารธุรกิจ เอกการเงินและการธนาคาร ลูกๆ ทั้งสี่ ไปเรียนแบบไปเช้ามีด กลับอีกทีก็ค่ำเลยครับ ป๋มุต ธรรมสาร เล่าว่าเรื่องกิจวัตรของลูกๆ ตนเองก็ดูแลไม่ให้ขาด ต้องอยู่ในสายตาตลอด ต้องไปเข้าวัดร่วมมิสซาทุกๆ อาทิตย์ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในปัจจุบันความปลอดภัยมีน้อย ต้องอาศัยความเชื่อความไว้วางใจในพระ เมื่อลูกออกจากบ้านพ่อแม่ย่อมเป็นห่วง

ย้อนไปดูอดีตกันสักนิดครับ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2515-2520 ช่วงนั้นป๋มุต ธรรมสาร ขายหมู

ให้กับกงสี (กิจการในครอบครัว) เพราะตอนนั้นต้องดูแลน้องๆ และเริ่มมีลูกคนแรกแล้วด้วย ราคาหมูอยู่ที่ 3 กิโลกรัม 100 บาท (เมื่อก่อนราคาหมูอยู่ที่ 15-19 บาทเท่านั้นเองครับ) ขายอยู่แถวๆ วงเวียน 22 ขยายวันละ 3-4 ตัว โดยมาจากโรงฆ่าวัดโรมัน (วัดนักบุญเปโตร สามพราน) บ้างโรงฆ่าหมูแถวๆ บางแคบ้าง จะไปตั้งแต่เที่ยงคืนถึงตี 2 เสร็จแล้วบรรทุกไปขายที่เชียงใหม่ ซ้ำแหละเป็นเนื้อแดง น้ำมัน สามชั้น เครื่องใน ฯลฯ

ต่อจากนั้นชีวิตพลิกผันหันเหไปเรียนช่างไฟฟ้า ตอนแรกอยากเป็นช่างยนต์ แต่พอเฝ้ามองช่างยนต์เต็ม จึงเลือกเรียนช่างไฟฟ้า ที่โรงเรียนสารพัดช่างบางรัก อดทนเรียนอยู่ 3 ปี เพราะใจชอบด้านช่างยนต์ ประมาณปี พ.ศ. 2523 เรียนจบด้านไฟฟ้า จากชีวิตเสี่ยขายหมูก็เปลี่ยนไปเป็นช่างไฟฟ้าที่สมถะ เหล้าไม่ดื่ม บุหรี่ไม่สูบ ไม่เที่ยวเตร่ ตั้งหน้าตั้งตาทำงานทุกอย่างเพื่อลูกๆ ทั้งสี่คน

งานที่รับทำโดยมากเป็นพวกมอเตอร์ไฟฟ้า ลูกค้าก็มีทั้งลูกค้าประจำและลูกค้าจร เริ่มต้นร้านอยู่ปากทางเข้าวัดโรมัน ตรงข้ามกับบ้านผู้หว่านสมัยก่อนค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท 10 ปีผ่านไปย้ายทำเลมาลงซอยเปโตร 12 ค่าเช่าเดือนละ 1,200 บาท ต่อมาย้ายมาเช่าห้องแถวคุณนายจื้ออยู่

แม้ว่าชีวิตต้องสู้มาจนถึง 33 ปี แต่ป๋มุต ธรรมสารก็ไม่เคยย่อท้อนะครับ เขามีกำลังใจคือภรรยาและลูกๆ ทั้งสี่คน บางมือก็ต้องอดเพื่อให้ลูกได้อิ่ม แต่เขาก็ตึงเครียดกับปัญหา

1 ปี แล้วก็ย้ายไปซ่อมที่บ้านตัวเอง 2 ปี อาศัย
ลูกค้าประจำเป็นหลัก รายได้ก็พอเลี้ยงลูกได้เรื่อยมา

ปี 2545 ย้ายมาเช่าห้องแถว ซอยเปโตร 14
ซ่อมพัดลม มอเตอร์ไฟฟ้า ไดโว่สูบน้ำ ฯลฯ ค่าเช่า
1,500 บาท ต่อเดือน เปิดซ่อมทุกวัน ตั้งแต่ 08.00-
20.00 น. ปีมุส ธรรมสาร เล่าต่อว่ากลางคืนจะมี
สมาธิมากกว่ากลางวัน เพราะกลางวันคนจะ
โทรศัพท์ตามให้ไปซ่อมที่บ้านบ้างที่โรงงานบ้าง
หรือบ้านนักบวชโกโล่บ้าง ค่าแรง ค่าซ่อม ก็จะ
คิดเพิ่มจากอะไหล่ที่ใช้ไม่มากไม่มายหรือครบ 100
บาท 500 บาท 1,200 บาท อะไหล่ส่วนมากจะ
ไปซื้อแถวพุทธมณฑลสาย 2 หรือคลองถม ส่วนมาก
จะเป็นพวกหลอดทองแดง มี 30 กว่าเบอร์ เล็ก
กลาง ใหญ่ ราคาจะอยู่ที่กิโลกรัมละ 400 บาท
ล่าสุดตอนนี้ย้ายทำเลร้านมาอยู่ซอยเปโตร 33 ทำมา
2 ปีแล้ว โกโล่ สามพรานฟาร์ม เชื้ออยู่เจริญยนต์
ถ้าอยู่ร้านตลอดวันหนึ่งๆ จะซ่อมพัดลมได้ประมาณ
4 ตัว ใช้มอเตอร์ขนาดกลาง 1 ตัว ค่าซ่อมไม่แพง
ราคาทอลิกครับ แต่ถ้าต้องเปลี่ยนอะไหล่มาก็
เพิ่มราคาเข้าไปอีกนิดหน่อย

แม้ว่าชีวิตต้องสู้มาจนถึง 33 ปี แต่ปีมุส
ธรรมสารก็ไม่เคยย่อท้อนะครับ เขามีกำลังใจคือ
ภรรยาและลูกๆ ทั้งสี่คน บางมือก็ต้องอดเพื่อให้ลูก
ได้อิ่ม แต่เขาก็ยังอึดสู้กับปัญหา จนทุกๆ วันนี่ลูกๆ
ก็ทำให้เขาได้ชื่นใจ เรียนสูงจนถึงระดับปริญญาโท
ปริญญาตรี ตอนนี้ปีมุส ธรรมสาร เป็นสมาชิก

พลมารี กุร์ซิลโล เป็นมาสิบกว่าปีแล้วครับ
ธรรมดาที่จะสวดขอพรจากแม่พระและบุญราสี
คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง อยู่เสมอ

เอาละครับ อ่านกันมาจนถึงบรรทัดนี้ ตัวผมเอง
ก็ผ่านความยากลำบากและอุปสรรคมากมาย
แต่ผมก็วางใจในพระ ว่างๆ ผมก็จะสวดส่ายประจำ
เสมอๆ ขอให้ผู้อ่านทุกท่านได้มีความเชื่อ และ
ความศรัทธามากๆ นะครับ ผมเชื่อว่าวันหนึ่งพระ
จะจัดสิ่งดีๆ มาให้เราในวันที่เหมาะสมครับ สุดท้าย
แต่ไม่ท้ายสุด ผมขอให้ท่านผู้อ่านมีความสุขแข็งแรง
มีอาชีพการงานที่ดี ดูแลครอบครัว คนที่รักและ
พ่อแม่อย่างดีนะครับ สังคมจะดีขึ้นที่ครอบครัว
ครอบครัวดี คนดี สังคมดี พบกันใหม่เดือนหน้า
สวัสดิ์ครับ ๕

บุบผา เวิร์ด สตูดิโอ
(บุบผา ธรรมสาร ธรรมสาร)

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
 สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 143/1-2 อ.จันทะพวง ต.ปากน้ำ
 จ.เมือง จ.สมุทรปราการ
 โทร/แฟกซ์ 0-2701-6671, 0-2701-6673
 08-9324-0607 (ตุ้ม) 08-1758-3119 (ปิ๊ว)
 สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ กด 30 X
www.bubpha-wedding.com
 E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

“ลูลลันต์วันปีใหม่ขออวยพร อวยชัยให้ลูลลันต์ นีรันคร์แต่สมาชิทุกท่านเทอญ”

สวัสดีคะท่านผู้อ่าน ผู้ติดตามคอลัมน์ “พจนมลา” ทุกท่าน เรามาพบกันเหมือนเช่นเคย สำหรับช่วงเวลาดีๆ อย่างนี้ ดิฉันขอนำคำประพันธ์ของ “คุณมารีอา วัลยา กอบกุลนันท์” ที่ส่งเข้ามาร่วมแบ่งปันความสุข ต้องขอขอบคุณอย่างมากที่ได้ส่งผลงานเข้ามาได้เหมาะกับเวลาพอดี... คุณวัลยายังได้เขียนภาษาอังกฤษมาฝากด้วย “Yesterday is history., Tomorrow is mystery., Today is a gift.” “เมื่อวานนี้กลายเป็นประวัติศาสตร์, พรุ่งนี้ยังเป็นความลึกลับ, วันนี้คือของขวัญที่ได้รับมา” ...ดิฉันยังรอผลงานของคุณทุกท่านที่สนใจ รักกลอน รักคำประพันธ์ สามารถเขียนส่งมาได้นะคะ

“วานนี้ พรุ่งนี้ วันนี้”

เมื่อวานนี้
เก็บไว้เล่า
พรุ่งนี้ยัง
วันนี้ควร

กลายเป็น
ประวัติศาสตร์
เร้นลับ
เป็นของขวัญ

เช่นเรื่องเก่า
มีอาจหวน
นับทบทวน
พระประทาน

คุณมารีอา วัลยา กอบกุลนันท์

■ วีรพันธ์ เอกอัคราภรณ์

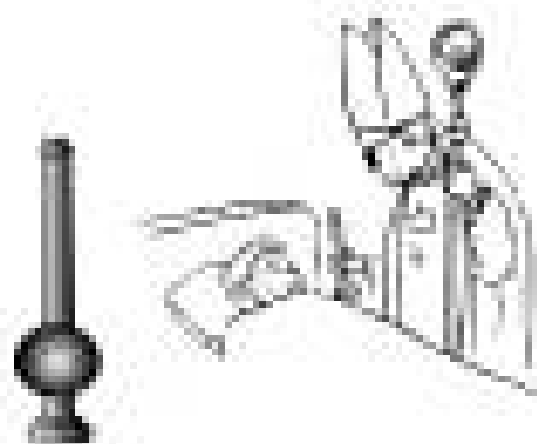
ภาพเคียงคำ

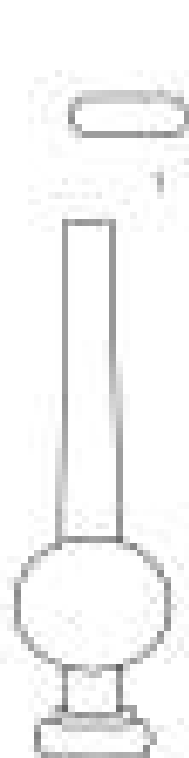
“สัจธรรมชีวิต”

ยังคงแข็งแรงดีหลายปีก่อน
ให้เหนื่อยอ่อนหย่อนสวดยด้วยสังขาร
กลับเหี่ยวยุบร่นงามไปตามกาล
ต้องคลุกคลานปานว่าไม่น่าดู
จะกินข้าวแต่ละคำก็ลำบาก
ถึงมีปากอยากทานอาหารหรร
เหวี่ยงและฟันมันไม่ไปตามใจดู
เกิดร่องรูดูห่างระหว่างกัน
อีกสองตาพาลำมัวเป็นตั่วถ่วง
ให้นักหน่วงท่วงที่เรื่องสี่ส้น
ถึงไม่บอดจอดสนิทมคติหิธมัน
คืนและวันพลันสลับน่ากลัวจริง
มีเกิดแก่เจ็บตายในชีวิต
ถูกลิขิตติดกายทั้งชายหญิง
อย่ากลัวตนกังวลจิตคิดประวิง
เพราะทุกสิ่งให้เห็นเป็น “สัจธรรม”

มาหาความรู้เกี่ยวกับครุฑน้อย

วิชาประวัติศาสตร์ของชนไทย
 ด้วยความสนใจ
 แบบต่างๆ และ
 เป็นสิ่งของรูปที่ ๑-๔ ๕

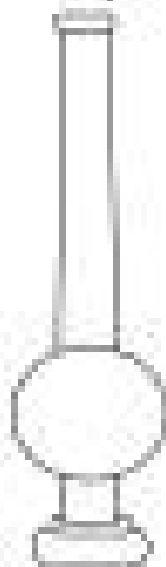
๑

๒

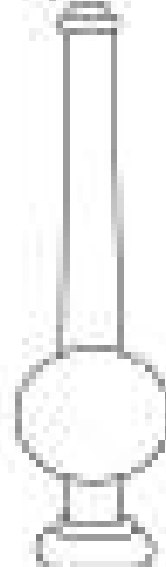
๓

๔

๕

๖

สามารถใช้เป็นสื่อการสอนประวัติศาสตร์ไทยได้

พี่ป๊องและชาวคณะ

“สวัสดีปีใหม่ น้องๆ เด็กๆ และสมาชิกสโมสรอุดมคณต์ที่น่ารักทุกคน” พี่ป๊องมาพบกับน้องๆ อีกเช่นเคย ก็ขอให้ “ปีใหม่” นี้เราเริ่มต้นกันใหม่ พยายามทำดีให้มากยิ่งขึ้น โดยน้องๆ นักเรียนต้องรู้จักจัดแบ่งเวลา ลำดับความสำคัญ อะไรก่อน อะไรหลัง แต่พี่ป๊องขอให้น้องๆ ให้ความสำคัญกับการเรียน การศึกษาเป็นอันดับแรกนะ... ตั้งใจเรียน พยายามอย่างเต็มที่ และขอให้ภูมิใจในสิ่งที่เราได้พยายามทำนั้นนะครับ

อ้อ... ขอขอบพระคุณ คุณครูพาณี กิจสมัคร์ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ที่ได้สนับสนุนให้น้องๆ เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในการส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ...และขอขอบพระคุณคุณครูอีกหลายๆ ท่านที่ได้มีส่วนช่วยสนับสนุนกิจกรรมของสโมสรฯ ครับผม

ขอขอบคุณ น้องปราง ป่าหลา ศูนย์ฯ เชียงคำ จ.พะเยา น้องมาลี แซ่ลิ บ้านทุ่งพัฒนา จ.เชียงราย ที่ได้ส่งการ์ดอวยพร Merry Christmas & Happy New Year มาให้พวกพี่ๆ ทีมงานสโมสรฯ ขอให้พรต่างๆ จะมีแด่น้องทั้งสองและเพื่อนๆ ที่ศูนย์ฯ ทุกคน ครับผม

ก่อนจากขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทุกคน มีความสุข สนุกกับการเรียน ขอให้ขยันและสมหวังด้านการเรียน การศึกษา ได้คะแนนดีๆ กันทุกคน บ้าย บาย แล้วพบกันใหม่ครับผม

ยืม..ยืม..ยืม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยืม..ยืม..ยืม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณต์ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยืม..ยืม..ยืม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมคณต์ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

ด.ช.สุกชัย ผลบุตร ด.ญ.ชนาพร โต้ะสุวรรณวิช
ด.ญ.มณฑิรา รัตนศารมณ ด.ญ.นาตาลิ กลิ่นหอม
ด.ญ.วรชยามณห์ เลื่อนผลเจริญชัย ด.ญ.แพรวา สักนางศา
ด.ญ.ณัฐชา อุทัยวัฒน์ ด.ญ.พรพลอย สุขสวัสดิ์
ด.ญ.ธีมาธิพร จันทรินทร์ ด.ญ.ธาสิตา คุ่มท่าไม้
และน้องๆ จาก โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ อีก 49 คน
ได้แก่ น้องจิรัฐติกา น้องอุษณิ น้องสุภาภรณ์ น้องสินีนานู
น้องศิริพร น้องพัค น้องคาริน น้องอาภากร น้องอบเชย
น้องวาสนา น้องเสาวลักษณ์ น้องอาภา นื่องมาลี นื่องบุลี
นื่องนาวา นื่องพัชรนันท์ นื่องทศพล นื่องนามิโหล
นื่องภัทรวรรณ นื่องธัญญารักษ์ นื่องพนิตนันท์ นื่องมาเล
นื่องชญาพร นื่องกมล นื่องสุกัญญา นื่องสมิตา นื่อง
ณิชนันท์ นื่องเก็ก นื่องมณฑล นื่องจิราภรณ์ นื่องน้อย
นื่องมาริสา นื่องอานวยพร นื่องศรีไพร นื่องมยุรี นื่อง
จารุมน นื่องหาหมี่ดี นื่องยุพิน นื่องกานดา นื่องพิศมัย
นื่องอำไพ นื่องจรรวณ นื่องมาวี นื่องสุมลิตี นื่อง
ณัฐนันท์ นื่องนิชา นื่องนุชจริ นื่องรติรส และนื่อง
สุการดารา

■ พี่ออ คุยกันฉันเพื่อน

สวัสดีครับมาถึงช่วงของ “คุยกันฉันเพื่อน” นับเป็นประตูดอกบานหนึ่งที่จะทำให้น้องๆ และเพื่อนสมาชิกได้มาพบเจอ แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ และมุมมองใหม่ๆ โดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้พูดคุย แบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ **น้องเศรษฐชัย สุวรรณเศรษฐ์ (แบงค์)** เขามาพบกับเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรฯ ในคอลัมน์นี้แล้ว เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ เศรษฐชัย สุวรรณเศรษฐ์

ชื่อเล่น แบงค์

เรียนที่ โรงเรียนศิรินทร์ ชั้น ป.5/2

อายุ 11 ปี

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดม산ต์?

ตอบ: เพราะผมเห็นว่าการวาดภาพพระบายสี เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเห็นเพื่อนๆ ที่นำผลงานมาร่วมสนุก ทำให้ผมจึงอยากส่งผลงานมาร่วมในการแข่งขัน

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพพระบายสี?

ตอบ : พี่สาวของผม เพราะพี่สาวของผมเป็นคนชอบวาดภาพพระบายสี และประสบความสำเร็จมาก ทุกครั้งที่พี่ของผมทำงานศิลปะ ผมก็จะไปนั่งดูและฝึกวาดภาพ ผมจึงส่งผลงานนี้มาร่วมแข่งขัน

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจาก : คุณพ่อ คุณแม่ ครู-อาจารย์ หรือจากใคร-ใครให้การสนับสนุน?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจาก คุณพ่อ คุณแม่ เพราะพ่อกับแม่เห็นว่าการวาดภาพพระบายสีเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และช่วยเสริมทักษะในการวาดภาพ จะช่วยให้มีสมาธิมากขึ้น

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง เพราะต้องคิดภาพที่จะวาดเพิ่มเติมเพื่อให้เข้ากับภาพที่กำหนดให้ และต้องใช้สีที่สดหรือสีที่มีโทนเดียวกัน ทำให้ภาพมีความโดดเด่น

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : รู้สึกภูมิใจและดีใจ ที่พี่ๆ ทีมงานได้ตัดสินใจออกมาอย่างนั้น และเวลาที่ได้รับรางวัลก็รู้สึกภูมิใจที่ตนเองได้ประสบความสำเร็จในการส่งผลงานไปร่วมแข่งขัน

ถาม : ช่วยฝาก ข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดม산ต์หน่อยนะ?

ตอบ : ผมก็ขอเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนๆ ทุกคนในสโมสรอุดม산ต์ ในการที่จะส่งผลงานเกี่ยวกับภาพพระบายสี และขอให้เพื่อนๆ มีความตั้งใจในการที่จะทำสิ่งต่างๆ ประกอบกับความพยายามและไม่ท้อถอยครับ

ผลงานของน้องแบงค์

อ.เก่ง

“สวัสดีปีใหม่ใหม่ๆ เด็กๆ และผู้อ่านทุกท่าน ขอให้มีความสุข สุขภาพแข็งแรงกันทุกคนนะครับ”...อาจารย์เก่ง มาพร้อมกับคอลัมน์ “รักพระคัมภีร์” ซึ่งใจจริงก็อยากให้ทุกคนรักพระคัมภีร์ให้มากๆ อ่านกันบ่อยๆ และพยายามอ่านน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าที่ตรัสผ่านทางพระคัมภีร์ให้เข้าใจ เพื่อจะทราบว่าพระองค์กำลังตรัสอะไรกับเรา

อ.เก่ง ได้รับหนังสือ “ไบเบิล ไดอารี่ 2010” จากผู้ใหญ่อยุติ (คณะกรรมการจัดทำไบเบิล ไดอารี่) ท่านหนึ่ง... ค่อยๆ เปิดดู รู้สึกประทับใจ รูปเล่มน่าอ่านมากๆ และชอบตรงที่มี “ข้อแนะนำในการรำพึงพระวาจาของพระเจ้า” ด้วย อ.เก่ง จึงขอนำมาแบ่งปัน เชื่อว่าเป็นประโยชน์และจะช่วยให้รักพระคัมภีร์ อยากอ่านพระคัมภีร์ และเข้าใจพระคัมภีร์มากยิ่งขึ้นครับ

ข้อแนะนำในการรำพึงพระวาจาของพระเจ้า

วิธีการ

1. เริ่มด้วยการภาวนา ขอให้พระเจ้าสถิตอยู่กับท่าน และทรงนำท่านในการรำพึงภาวนา
2. อ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นอย่างช้าๆ โดยคำนึงถึงความหมายแต่ละคำ ถ้าท่านอยู่คนเดียว อาจจะอ่านเสียงดังก็ได้
3. อ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นอีกครั้งหนึ่ง แต่คราวนี้ให้หยุดในคำหรือประโยคที่สะกิดใจ อาจจะเป็นประโยคที่ทำให้ท่านรู้สึกสะกิดใจ สงบใจ ให้อยู่กับประโยคนั้นจนกว่าความรู้สึกนั้นจะหายไป
4. จดเส้นใต้หรือเขียนประโยคที่ท่านรู้สึกสะกิดใจ และพูดประโยคนั้นซ้ำๆ
5. สนทนากับพระเจ้า และดูซิว่า พระวาจานั้นจะนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของท่านได้อย่างไร
6. ถ้าไม่มีคำพูดอะไรในพระคัมภีร์ตอนนั้นที่สะกิดใจท่าน ขอให้ท่านเรียกพระนามพระเยซูเจ้าซ้ำๆ ซ้ำๆ หรือเลือกคำพูดในพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดซ้ำๆ หรือหาบทสวดและร้องเพลงในใจ
7. ให้ท่านขอพระพรที่ท่านปรารถนาจะได้รับจากพระองค์
8. ถ้าใจท่านวอกแวก ขอให้รู้ตัวและปล่อยความคิดวอกแวกนั้น กลับสู่การภาวนา หรือท่านเห็นว่าวิธีอื่นที่ดีกว่าก็สุดแล้วแต่ท่านจะเห็นเหมาะสม แต่สิ่งสำคัญคือจงให้โอกาสแก่พระวาจาทรงชีวิตนี้สัมผัสท่านและเปลี่ยนแปลงท่านในแต่ละวัน เพื่อท่านจะได้ยิ่งวันยิ่งก้าวหน้าขึ้นในสายพระเนตรของพระเป็นเจ้า

น้องๆ เด็กๆ
ที่ป๋องและทีมงานสโมสรอุดม산ตต์
ร่วมนกันดีนละเป็นกําลังใจ
ให้กับการ “ก้าวสู่ปีที่ 90
ของอุดม산ตต์”
วอนขอพระพรจากพระเป็นเจ้า
โปรดให้
อุดม산ตต์ได้เป็นสื่อในการประกาศ
ข่าวดีของพระองค์ตลอดไปเทอญ

เลือกซื้อที่ดไว้ในบ้าน
เหมือนให้ลูกหลานทานอาหารปลอดสารพิษ

เพียงเธอทวงใจใส่ใจวัยเยาว์

10/10/10 ... 10/10/10
 10/10/10 ... 10/10/10
 10/10/10 ... 10/10/10
 10/10/10 ... 10/10/10

II. "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"

Notes:
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"
Hawale "Pai"

Pai - Pai - an. Pai - an
Tribes

[illegible]

အထူးအကြံပေး: ဒေါက်တာ ဦးဝင်း
 ဒီဇိုင်းနှင့် အကူအညီ: ဒေါက်တာ
 အထူးအကြံပေး: ဒေါက်တာ

சென்னை, 15.05.2019

[illegible]

"...
...
..."

parten-Verfahren

SECRET

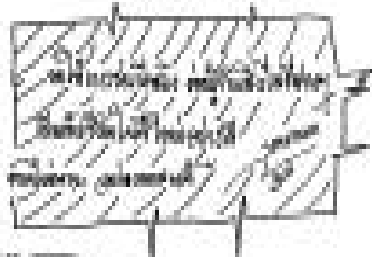
1. *Chrysomelidae*
 2. *Chrysomelidae*
 3. *Chrysomelidae*

1. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่าง ๆ
 2. การจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน
 3. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน
 4. การปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
 5. การส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากร
 6. การบริหารจัดการทรัพยากร
 7. การสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 8. การปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย
 9. การรักษาความปลอดภัย
 10. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม

[illegible][illegible][illegible]

ប្រសិនបើមានការបំប្លែងទៅជាប្រភេទ
ស្រទាប់ក្រចកក្រហម ឬស្រទាប់ក្រចកក្រហម
ឬស្រទាប់ក្រចកក្រហម ឬស្រទាប់ក្រចកក្រហម
ឬស្រទាប់ក្រចកក្រហម ឬស្រទាប់ក្រចកក្រហម

...the ...

1. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 2. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 3. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 4. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 5. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 6. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 7. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 8. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 9. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်
 10. *အသံအသွယ်* (အသံအသွယ်) - အသံအသွယ်

“ရေတံဆိပ်ကုမ္ပဏီ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသော အဖွဲ့အစည်းသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေတံဆိပ်ကုမ္ပဏီ (ပရိတ်) လီမိတက် ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေတံဆိပ်ကုမ္ပဏီ (ပရိတ်) လီမိတက် ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

Turn 5

1. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = L + M$.
 2. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - b_n) = L - M$.
 3. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} (c a_n) = c L$ for any constant c .
 4. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n b_n) = L M$.
 5. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{L}{M}$ if $M \neq 0$.
 6. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a_n} = \sqrt[n]{L}$ if $L \geq 0$.
 7. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{L}{M}$ if $M \neq 0$.
 8. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{L}{M}$ if $M \neq 0$.
 9. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{L}{M}$ if $M \neq 0$.
 10. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ and $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = M$ implies $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{L}{M}$ if $M \neq 0$.

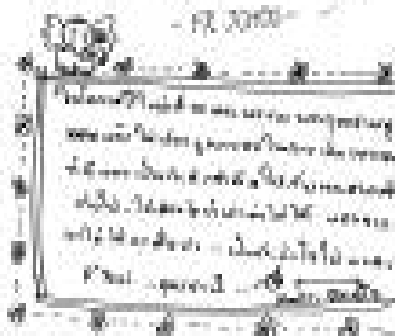
James P. Thompson

Author's address: Department of Psychology, University of Illinois at Chicago, Chicago, IL 60607, USA.

6790

[illegible]

5,300

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

1. *Staphylococcus aureus*
 2. *Staphylococcus aureus*
 3. *Staphylococcus aureus*
 4. *Staphylococcus aureus*
 5. *Staphylococcus aureus*
 6. *Staphylococcus aureus*
 7. *Staphylococcus aureus*
 8. *Staphylococcus aureus*
 9. *Staphylococcus aureus*
 10. *Staphylococcus aureus*

มุมมองศิลปปศุราชนี้มีชื่อว่า “ศักดิ์สิทธิ์ รับลงมาเกิด”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุาชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2010)

ชาวสวนกับต้นมะม่วง

สวัสดิ์ปีใหม่นะน้องๆ ทุกคน ขอให้มีความสุขมากๆ ตั้งใจเรียนกันนะกะ ฉบับนี้ พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “ชาวสวนกับต้นมะม่วง”

เรื่องมีอยู่ว่า ครั้งหนึ่งมีชาวสวนคนหนึ่ง เขามีที่ดินมากมายและปลูกต้นไม้ยืนต้น และไม้ล้มลุกเอาไว้ เมื่อต้นไม้เหล่านั้นออกดอกออกผล เขาก็นำผลไม้ไปขาย เขาได้ปลูก ต้นมะม่วงไว้หลายต้นแต่ละต้นก็ล้วนออกดอกออกผลดี ยกเว้นต้นหนึ่งที่แม้ว่าเวลาจะ ผ่านไปหลายปี ก็ยังไม่ออกดอกออกผลสักที เท่านั้นยังไม่พอดันมะม่วงนี้ยังเป็น ที่ที่ สัตว์เล็กๆ ทั้งหลายต่างมาอาศัย และสัตว์พวกนี้ก็เป็นตัวทำลายสวนของชาวสวน สร้างความรำคาญให้ชาวสวนเป็นอย่างมาก

ชาวสวนจึงตั้งใจว่า เขาจะโค่นต้นมะม่วงนี้ทิ้งเพราะมันไม่มีประโยชน์อะไร ผู้ เอาที่มากปลูกต้นไม้อื่นที่ออกดอกออกผลดีกว่า เขาจึงไปเอาขวานกับจอบมาเพื่อจะ โค่น ต้นมะม่วง และขุดรากของมันออกทิ้งเสีย ทันทีที่เขาจามขวานเข้าไปที่ต้นมะม่วง สัตว์ ตัวน้อยๆ ต่างตกใจ และส่งเสียงร้องขอชาวสวนให้เก็บต้นมะม่วงไว้ให้เป็น ที่พึ่งพิง ของพวกมัน และถามชาวสวนว่าทำไมจึงต้องโค่นต้นมะม่วงนี้ทิ้งด้วยทั้งๆ ที่มันเป็น ขุมทรัพย์จริงๆ

ชาวสวนฟังพวกสัตว์ไม่รู้เรื่องแล้วก็รำคาญเสียงของสัตว์ต่างๆ เป็นอย่างมาก เขา ส่งเสียงดังและเอามือปิดไปมาเพื่อไล่สัตว์พวกนั้นไป ชาวสวนก็พยายามโค่นต้น มะม่วงต่อไป แต่เนื่องจากต้นมะม่วงยืนต้นมานาน ต้นมันจึงใหญ่ ข้างในต้นมีส่วนที่ กลวงที่ชาวสวนไม่เคยเห็นมาก่อน เพราะไม่ได้ให้ความสนใจ ตรงส่วนที่กลวงนั้นมีผึ้ง อาศัยอยู่ และมีน้ำผึ้งหอมหวานที่ได้จากดอกไม้ในสวนนั่นเอง นอกจากนี้เขายังเพิ่ง สังเกตว่าสัตว์ต่างๆ ที่อาศัยอยู่แถวต้นมะม่วงนั้นมีส่วนช่วยให้สวนของเขาออกดอก ออกผลอย่าง ที่ควร เขาสังเกตว่ามีผีเสื้อมากมายอยู่แถวต้นมะม่วงนั้น และผีเสื้อก็ช่วย ให้ต้นไม้ในสวนเขาออกดอก

ชาวสวนดีใจมากจึงยังไม่โค่นต้นมะม่วง เขากะว่าจะเก็บเอาไว้เพื่อเขาจะได้มีน้ำผึ้ง อันหอมหวานไปขายเป็นรายได้เสริม และก็นึกขึ้นมาได้ว่าแม้ต้นมะม่วงจะไม่ออกดอก แต่มันก็มีประโยชน์อย่างอื่นสำหรับสวนของเขาโดยรวม หลังจากนั้นมา เขาจึงเอาใจใส่ ต้นมะม่วงต้นนั้นเป็นอย่างดีเหมือนที่เขาเอาใจใส่ต้นไม้ต้นอื่นๆ ในสวน

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า สิ่งที่เราเห็นอาจไม่เป็นอย่างที่เราคิดก็ได้ อย่าเพิ่งด่วน ตัดสินใจอะไร ให้เรามีข้อมูลให้ครบก่อน และอีกอย่างคือ เรื่องนี้สอนเหมือนสุภาษิต ที่ว่า น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า คนเราย่อมต้องพึ่งพากัน ก็ควรที่จะถ้อยทีถ้อยอาศัยกันกะ จบแล้วกะ ไว้พบกันใหม่ฉบับหน้าจะกะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สมัครฐานการค้า

ชื่อ.....

โทร..... บ้านเลขที่..... หมู่..... ต.

อ......

โทรสาร.....

เว็บไซต์.....

โทรสาร.....

โทรสาร.....

ชื่อเล่น.....

ชื่อจริง.....

ชื่อกลาง.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

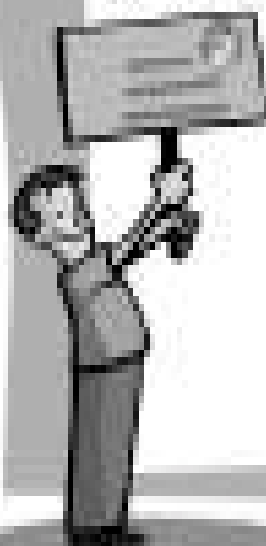
นามสกุล.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

นามสกุล.....

หมายเหตุ : การสมัครสมาชิกใหม่ จะเป็นการสมัครสมาชิกแบบใหม่เท่านั้น

สมัครฐานการค้า

โทร.....

โทรสาร.....

โทรสาร.....

โทรสาร.....

“เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จึงทำเถิด” มังงานสมรสที่หมู่บ้านดานาในแคว้นกาลิลี พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น เมื่อพระมารดาทราบว่าเหล้าองุ่นหมด จึงทูลพระเยซูเจ้าว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว” (ยอห์น 2:1-6)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้เพื่อนๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้วรับส่งมาร่วมสนุาชิงรางวัลนะคะ

A

B

Chapter 3

The lure of beauty and wealth

Harry: “Tom, Jean my friend, a very beautiful girl, married Finn who is very rich. I met her last week and I learned that their marriage lasted only one year and a half. She said that Finn was a ladies’ man (a man who likes to take care for girls); he was also a man about town (a man who frequently goes to fashionable parties, clubs, theatres, etc.). She also mentioned that she thought she married money (a rich man). Tom, why doesn’t this type of love last?”

Tom: “Harry, beauty and money are not VIRTUE. So, they don’t last. Beauty means:- a combination of qualities that give pleasure to the senses or to the mind. Money means: - a means of payment given and accepted in buying and selling.”

Harry: “Now, I see, Finn is also my good friend. He told me the other day that he made a great mistake to marry a very beautiful girl, a very beautiful flower that bears thorns. Finn, there again, made another blunder for he doesn’t realize that many people also love thorns that bear beautiful flowers.”

บทที่ 3

หลงเสน่ห์และเงินทอง

แฮร์รี “ทอม ผมมีเพื่อนสาวคนหนึ่งสวยมาก ชื่อ ยีน ได้แต่งงานกับ ฟินน์ เพื่อนที่ร่ำรวย ผมได้พบยีนเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ก็มาทราบว่า ทั้งสองได้หย่าขาดกันแล้วหลังจากได้แต่งงานได้เพียงแคปีครึ่ง สาเหตุที่ต้องแยกทางกัน ยีนเล่าว่าฟิन्नนั้นเจ้าชู้ (ชอบเอาอกเอาใจสาวๆ เป็นว่าเล่นเชียว) เธอเล่าต่อไปว่าฟิन्नนั้นเป็นคนสังคมจัด (ไม่เคยพลาดงานปาร์ตี้ใดๆ และชอบดูหนังเป็นชีวิตจิตใจ) เธอคิดว่า เธอตกถึงชั่ววอด (แต่งงานกับคนรวย) ทอมครับ ทำไมความรักแบบนี้จึงไม่จีรังยั่งยืน”

ทอม “คุณแฮร์รี ความสวยงามและความมั่งมี ไม่ใช่ คุณธรรม ดังนั้นความรักที่เกิดจากสองสิ่งนี้จึงไม่จีรังยั่งยืน ความสวยงาม คือการผสมผสานกันของคุณลักษณะต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุขต่อความรู้สึกหรือต่อจิตใจ เงินทองคือ เหรียญหรือธนบัตรที่ใช้จับจ่ายในการซื้อขายกัน”

แฮร์รี “ผมเข้าใจแล้ว คุณฟิन्नเขาก็เป็นเพื่อนของผมเหมือนกัน เมื่อเร็วๆ นี้เขาบอกผมว่า เขารู้สึกผิดหวังมากที่ไปแต่งงานกับผู้หญิงที่ สวยงามมาก เพราะเขารู้สึกเหมือนกับว่า ได้แต่งงานกับดอกไม้ที่สวยงามมากที่เต็มไปด้วยหนามแหลมๆ คุณฟิन्नก็คิดผิดอีกนั่นแหละ คุณฟิन्नมิได้เฉลียวใจเลยว่า ยังมีคนอื่นจำนวนไม่น้อยที่ชอบแต่งงานกับต้นไม้ที่เต็มไปด้วยหนาม แต่มีดอกไม้ที่สวยงาม”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภานา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

LA
UNION
ASSOCIATES
CO.,LTD.
Since 1979

บริการติดตั้งระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
จากเกือบ 50 ปีของงานอุตสาหกรรม
จากประสบการณ์เชิงประจักษ์ของช่างเทคนิคที่
ได้วุฒิการศึกษาด้านการก่อสร้าง
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

มี - การประเมินค่า, การบริการ, การตรวจสอบ และฝึกอบรม ทีมงานที่มี
ความเชี่ยวชาญสูง และมีความสามารถสูง
สามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มี - การบริการลูกค้าที่รวดเร็วและเชื่อถือได้

- การบริการ Distribution ที่ครอบคลุมทั่วประเทศ
จากแหล่งผลิตโดยตรง

- Industrial Flooring - การบริการและติดตั้ง
สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมและอาคาร
พาณิชย์

- การบริการ การบริการ การบริการ การบริการ
การบริการ การบริการ

Waterproofing System มีบริการและติดตั้ง
การบริการ การบริการ

- Membrane - APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating - Bitumen, Polyurethane,

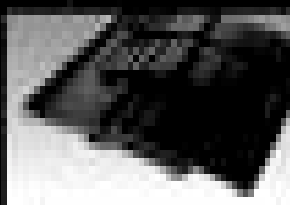
Flexibilizer, Cement, Acrylic

- Joint Sealing - การบริการและติดตั้ง
การบริการ การบริการ

- PU & Spray Injection - การบริการและติดตั้ง
การบริการ การบริการ

- Ceramic Coating - การบริการและติดตั้ง
การบริการ การบริการ

- PU Waterstop - การบริการและติดตั้ง
การบริการ การบริการ

บริษัทยูนิอัน แอสซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1042, 1043 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

โทรศัพท์ 02-249-0170 โทรสาร 02-249-0007

Email: sales@unions.co.th, info@unions.co.th Web: www.unions.co.th

จดหมายจากผู้อ่าน

กราบเรียน คุณพ่อ ป.ณ.สาธุฯ ที่เคารพอย่างสูง
ดิฉันขอถามปัญหาคุณพ่อซึ่งดูอาจจะเหมือน
คนที่ไม่เคยรู้อะไรเลยนะค่ะ คือว่า :

1. ในชีวิตพระเยซูเจ้า พระองค์ถูกขนาบนาม
ว่าบุรุษแห่งความเศร้าโศกนั้น อยากทราบว่า
นอกจากการถูกทรมานทางด้านร่างกายอย่าง
สาหัสแล้ว ในด้านความทุกข์ทรมานฝ่ายจิตใจ
ของพระองค์นั้นอะไรคือความทุกข์ที่ทำให้
พระองค์ไม่มีความสบายใจเลย

2. คาบ 7 เล่มที่แม่พระได้รับที่ผู้เฒ่าสิมโอน
ทำนายนั้น ความทุกข์ทรมานของแม่พระมี
อะไรบ้างที่รุนแรงมากถึงขนาดได้ชื่อว่าเป็นคาบ
ที่มืดมดดวงใจ มันหมายถึงอะไรที่ทุกข์มากถึง
ขนาดนั้น เท่าที่ดิฉันสังเกตเห็นก็มีตอนแม่พระ
ตั้งครรภ์ แน่นอนชาวบ้านต้องสงสัยแอบมอง
ซึ่งแม่พระก็ต้องกลืนกล้ำอับอาย ถึงแม้จะรู้ว่า
ในครรภ์นั้นเป็นพระบุตรของพระเจ้า อีกข้อคือ
ตอนอพยพจากบ้านทั้งที่ถ้ำถ้ำมีครรภ์ แน่นอน
ทรมานที่สุดสำหรับผู้หญิงสมัยนั้น อีกข้อคือ
ความทรมานของพระเยซูเจ้า อันนี้ร้ายแรงมาก
ต่อจิตใจแม่พระ แต่ที่เห็นอีกข้อที่ดูจะธรรมดา
เกินไปคือความยากจนฝ่ายโลก กับการต้องหา
เลี้ยงตนเองซึ่งแม่พระก็เปี่ยมด้วยพระพรหรรษา
เกินกว่าจะสงสัย หรือขาดความอบอุ่นฝ่ายจิต
ซึ่งรับรองว่าไม่เคยพบความเจ็บของพระเยซูเจ้า
คุณพ่อคะ มีอะไรอีกที่เป็นความทุกข์ของแม่พระ
ดิฉันคิดไม่ออกจริงๆ

ขอพระคริสตเจ้าและแม่พระจงอวยพร
คุณพ่อมากๆ นะค่ะ

คิดถึงในคำภาวนาทุกวัน

ขวัญกมล

ตอบ ข้อ 1. ใครขนาบนามพระองค์ว่า “บุรุษ
แห่งความเศร้าโศก”? ผมไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย
และไม่ว่าจะเป็นใครเขาก็คงจะเข้าใจผิด พระเยซูเจ้า
เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังชีวิต เท่าที่เรารับรู้เรื่องราวของ
พระองค์ในพระคัมภีร์ พระองค์ต้องมีความสดชื่น

ชื่นชมยินดี และเต็มเปี่ยมไปด้วยความหวัง จึงจะ
สามารถมอบความหวัง ความชื่นชมยินดี และความ
สดชื่นแก่ชีวิตของทุกคนที่ได้พบปะ และได้ฟังข่าวดี
จากพระองค์ แก่บางคนมีบุญได้รับการรักษาเยียวยา
ความเจ็บไข้ได้ป่วยให้หายจากพระองค์ หรือพลิกฟื้น
ชีวิตกลับมาเป็นคนดีได้ อาศัยกำลังใจจากพระองค์
ด้วยซ้ำไป พระองค์ต้องมีพลังสดชื่นแก่ไหนจึง
สามารถมอบความสดชื่นแก่ชีวิตผู้คนได้

แต่ “พระเยซูผู้ทุกข์ทน” อันนี้ผมเคยได้ยิน
เพราะผู้ขนาบนามกำลังจะอ้างถึงคำทำนายของ
ประกาศกอิสยาห์ในพระคัมภีร์เรื่อง “ผู้รับใช้
พระยาห์เวห์” (อสย 43,49,52,53) ว่าเป็นผู้ที่รับ
แบกบาปความผิดของผู้คนไว้บนร่างของท่าน ท่านเป็น
ผู้ที่ถูกดูหมิ่น ถูกทำร้ายจนเสียโฉม ประคองตัวนอน
ที่ผู้คนทนดูไม่ได้ และ “ผู้รับใช้พระยาห์เวห์” ที่ประ-
กาศอิสยาห์พูดถึงนี้ก็มีสำเร็จลงในองค์พระเยซูเจ้า

ผมยังเคยได้ยิน “พระเยซูผู้ถูกทอดทิ้ง” ในข้อ-
เขียนของพระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์
 โกวิทวาณิช ในเรื่อง “สังฆภาพของพระเยซูคริสตเจ้า
สงฆ์แห่งพิธีศีลล้างบาป และสงฆ์แห่งศาสนบริการ”
จากหนังสือ “บาทหลวงศาสนบริการของพระเจ้า” บทที่
2 หน้า 9-28 ท่านนำเอาคำนี้มาอ้างเพื่อจะอธิบายว่า
พระยาห์เวห์เป็นความหมายขั้นพื้นฐานของชีวิตคริสตชน
และเป็นความหมายขั้นพื้นฐานของชีวิตสงฆ์ด้วยส่วน
ความหมายนั้นคืออะไร ผมจะไม่อธิบายในที่นี้
เพราะจะใช้พื้นที่ข้อเขียนมาก อีกทั้งพระคุณเจ้าได้
อธิบายอย่างละเอียดชัดเจนในบทความดังกล่าวแล้ว
คุณควรหามาอ่าน เป็นข้อเขียนที่ดีมาก

ทั้ง “พระเยซูผู้ถูกทอดทิ้ง” และ “พระเยซูเจ้าผู้
ทุกข์ทน” เป็นพระเยซูผู้มีความรัก ความหวัง ความสุข
สดชื่นในชีวิตจิตใจอย่างเต็มเปี่ยม เราอาจถูกทอดทิ้ง
แต่เราไม่ต้องเป็นคนโศกเศร้า เพราะเรายังคงมีความ-
หวังอย่างเต็มเปี่ยมในองค์พระเป็นเจ้า และในความดี

เราอาจต้องทุกข์ทน แต่เราไม่ใช่คนยอมทุกข์ เรา
ทุกข์ทนเพราะเราเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก เราจึงยอม
ทำตามพระประสงค์ของพระบิดา เล็กเช่นองค์พระ-
เยซูเจ้าทรงยอมทุกข์ทน เพราะพระองค์รักพระบิดา

ความรักทำให้เรามีความหวัง ความยินดี เราไม่ต้องไปอมทุกข์อมโศก

คำถามต่อมาของคุณ นอกจากความทุกข์ทรมานร่างกายอย่างสาหัสคงหมายถึงทรมาน และทรมานถูกตรึงกางเขนสิ้นพระชนม์ ความทุกข์ฝ่ายจิตใจก็น่าจะเป็นเรื่อง ความใจแข็งกระด้างของบรรดาผู้นำทางศาสนาที่ยึดมั่นไม่กลับใจ ความไม่เข้าใจของชาวยิวว่าพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าที่พระองค์นำมาให้พวกเขาแท้จริงคือ เรื่องจิตตารมณ์ความรัก และการเปิดใจรับพระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเป็นเจ้า ผมยังคิดว่าในฐานะที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นมนุษย์แท้ด้วยพระองค์ก็คงจะทุกข์ใจจากการต้องฝากความหวังไว้กับพระบิดา ที่พระองค์จะได้กลับคืนชีพ ทั้งๆ ที่มองไปในอนาคตก็กลางเดือนเต็มที มองไปก็มืดไปหมด แต่พระองค์ก็ยังคงเลือกเอาการทำตามพระประสงค์ของพระบิดา และฝากทุกสิ่งทุกอย่างไว้กับพระบิดา คนที่อยู่ในห้วงความหวังหรือที่ยังมองไม่เห็นปลายทางแล้วต้องพุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างด้วยการถูกทรมานทางกาย และปรารถนาเหยียดหยามชีวิตจนไม่มีศักดิ์ศรีที่เคยได้รับหรือจนเป็นเปรียบเท่ากับแค่โจรที่ถูกตรึงกางเขนจนถึงตาย ก็คงจะทรมานใจมิใช่น้อยๆ เลยนะครับ

ตอบ ข้อ 2. ซิเมโอนไม่ได้พูดว่ามีดาบ 7 เล่ม ท่านพูดเพียงว่า “ส่วนท่านดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน” (ลก 2:35) “ดาบ 7 เล่ม” เป็นการที่คริสตังมาทำการรำพึงถึงความทุกข์ของแม่พระในวัน “ระลึกถึงแม่พระมหาทุกข์” ภายหลัง และนำเอาเหตุการณ์ความทุกข์สำคัญๆ 7 ประการมาใคร่ครวญ เปรียบเหมือนแม่พระมีดาบๆ 7 เล่มแทงดวงใจ ความคิดนี้แพร่หลายในหมู่สัตบุรุษก่อน จะนำมาบรรจุในปฏิทินคริสตัง (15 กันยายน) ได้รับการสนับสนุนเผยแพร่จากนักบวชคณะแซร์วิที (คณะรับใช้ ตั้งอย่าง เป็นทางการปี ค.ศ. 1304) และปาสซีโอนีสตี (นักบุญเปาโลแห่งไม้กางเขน ตั้งคณะนักบวชชาย “ปาสซีโอนีสตี” ปี ค.ศ. 1737 และต่อมาก็มีนักบวชหญิงในคณะนี้ด้วย)

แม่พระมหาทุกข์ 7 ประการ ได้แก่

1. พระนางมารีย์ต้องเสด็จหนีภัยจากกษัตริย์เฮโรดไปอียิปต์
2. พระนางมารีย์ต้องถวายพระกุมารที่พระวิหารและรับคำทักจากซีเมโอน
3. พระนางมารีย์ตามหาพระกุมาร 3 วัน จึงพบในพระวิหาร
4. พระนางมารีย์พบปะพระบุตรระหว่างทางกางเขน
5. พระนางมารีย์แทบเซิงกางเขน
6. พระนางมารีย์รับพระศพลงมาจากกางเขน
7. ขณะฝังพระศพของพระเยซูเจ้าไว้ในคูหา

จะเห็นได้ว่า แม้การที่ทูตสวรรค์มาแจ้งสารแด่พระนางมารีอา และพระนางตอบรับพระประสงค์ของพระเป็นเจ้า ยอมรับเป็นพระมารดาของพระบุตร นี่ก็เป็นทุกข์อย่างหนึ่งอย่างคุณว่าหรือแม้แต่การเดินทางขณะตั้งครรภ์ ไปยังเมืองเบธเลเฮม เพื่อจดทะเบียนสำมะโนประชากร และต้องประสูติพระกุมาร ก็เป็นความทุกข์อีกอย่างหนึ่ง และความเห็นของคุณที่ว่าความยากจนฝ่ายโลก และต้องหาเลี้ยงตนเอง หรือความอบอุ่นฝ่ายจิต ใดๆ เขาก็ทนทุกข์กัน เขาก็ไม่ได้จัดเป็นความทุกข์ที่ต้องมารำพึงอยู่แล้วนะครับ

ผมแปลกใจที่คุณคิดไม่ออกว่าอะไรคือความทุกข์ของแม่พระ คุณไม่เคยมีลูก แล้วลูกคุณถูกสังคัมทรมาน ปรารถนาต่อหน้าสาธารณะ เหยียดหยาม น้ำลายรด และฆ่าอย่างเหี้ยมโหดโดยตรงกับไม้กางเขน และเมื่ออยู่บนไม้กางเขน เขายังสมน้ำหน้าซ้ำ แต่ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ลูกคุณไม่มีความผิดอะไรเลย เกิดจากการกลั่นแกล้ง เป็นประเด็นเรื่องการเมือง ความอิจฉา และวางแผนเล่นให้ถึงตาย

คุณเคยมีลูก และคุณเห็นลูกคุณโดนสังคัมกระทำอย่างนี้ต่อหน้าต่อตาทุกชั้นตอน คุณช่วยอะไรไม่ได้ และพยายามจะเข้าใจ เป็นกำลังใจในสิ่งที่ลูกคุณตัดสินใจทำด้วยตัวเขาเอง คุณมีแต่จะยืนอยู่เคียงข้างลูกคุณเท่านั้น คุณจะคิดออกว่าแม่พระทุกข์เพียงใด คุณก็ต้องรับสิ่งเหล่านี้ให้ได้ทั้งหมดเสียก่อนนั่นแหละ ขอพระอวยพรคุณให้คิดออกเร็วๆ เช่นกันครับ

โลกสวย

ณ จุดเริ่มต้นของวันเวลา
เมื่อดวงตะวันใหม่เริ่มส่องแสง
โลกสวยงามก่อเกิดเป็นตัวตน จากการบรรจงสร้างของพระเจ้า
แม้แตกต่าง...หลากหลาย...และไม่เท่ากัน
แต่...ไม่เคยขาดแคลน
ทุกสิ่งบนผืนแผ่นดินเกิดอยู่ และกลมกลืน
ธารน้ำแห่งชีวิตแผ่ขยายปกคลุมทุกแห่งหน

โลกใบนี้...ถูกมอบวางไว้ในมือมนุษย์...ให้ดูแลรักษา
แต่...อนิจจา...เมื่อกาลเวลาเริ่มแก่ชรา
เขาหลงลืมพระองค์ เพียงเพื่อยกตนเองขึ้นเป็นพระเจ้า
และด้วยชีวิตที่พระเจ้าขาดหาย เขาทำโลกสวยงามหล่นแตก
...ความเกื้อกูล และกลมกลืน ไม่อาจยึดเกาะ
...ความรัก และเอื้ออาทร ระเหยแห่งหาย

โลก...จำต้องก้าวเดินผ่านกาลเวลาแห่งความทุกข์ลำเค็ญ
ผ่านการต่อสู้...และความปวดร้าว
ผ่านบาดแผล...และความปวดร้าว
ผ่านความตาย...และการร้องไห้
...ความโดดเดี่ยว และความเศร้าเหงานา
เขาก้าวออกจากโลกสวยงาม...ห่างไกลจากบ้านเกิด
วนเวียนใช้ชีวิตรันทศกัณฐ์ในโลกวิปริตที่เขาสร้างขึ้นเอง

กระแสน้ำชีวิต...แม้จะรุนแรงเพียงใด
แต่...ไม่อาจรุนแรงแกร่งเกินกระแสความรักของพระเจ้า
กระแสน้ำชีวิต...แม้จะพัดพาเขาให้ห่างไกลจากโลกสวยงาม อันเป็นบ้านเกิด มากเพียงใด
แต่...ไม่อาจห่างไกลเกินกว่ากระแสแห่งความรักของพระเจ้าจะเอื้อมถึง

องค์พระบุตรแห่งพันธสัญญาได้ถูกเจิมไว้ตั้งแต่วันโลกหล่น
เพื่อกระแสแห่งความรักของพระเจ้าจะพัดพาเขา ให้กลับคืนสู่บ้านเดิม อันเป็นที่กำเนิด
ณ ที่นั่น จะไม่ต้องรบสู้...ไม่ต้องพ่ายแพ้
ไม่ต้องปวดร้าว...ไม่ต้องโดดเดี่ยว
แต่จะก้าวเดินอย่างอิสระ ดังลูกของพระเจ้า ในบ้านของพระองค์

ข่าวหน้า ๑.๖. ๒๐๐๖ ที่มณฑลหะซันจะเปาบนมิลด์ ที่ 16

เซนต์เยอฮูเวิสต์นุส ประเทศตุรกี

เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างศาสนจักรโรมัน คือ "คาทอลิก"

กับพระศาสนจักรตะวันออก คือ "ออร์ทอดอกซ์"

ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน พระองค์ทรงมีมโนหะทัย

(Ecumenical Patriarch) บาริโลนา ที่ 1

เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์กับพระศาสนจักรขององค์พระเยซูเจ้า

